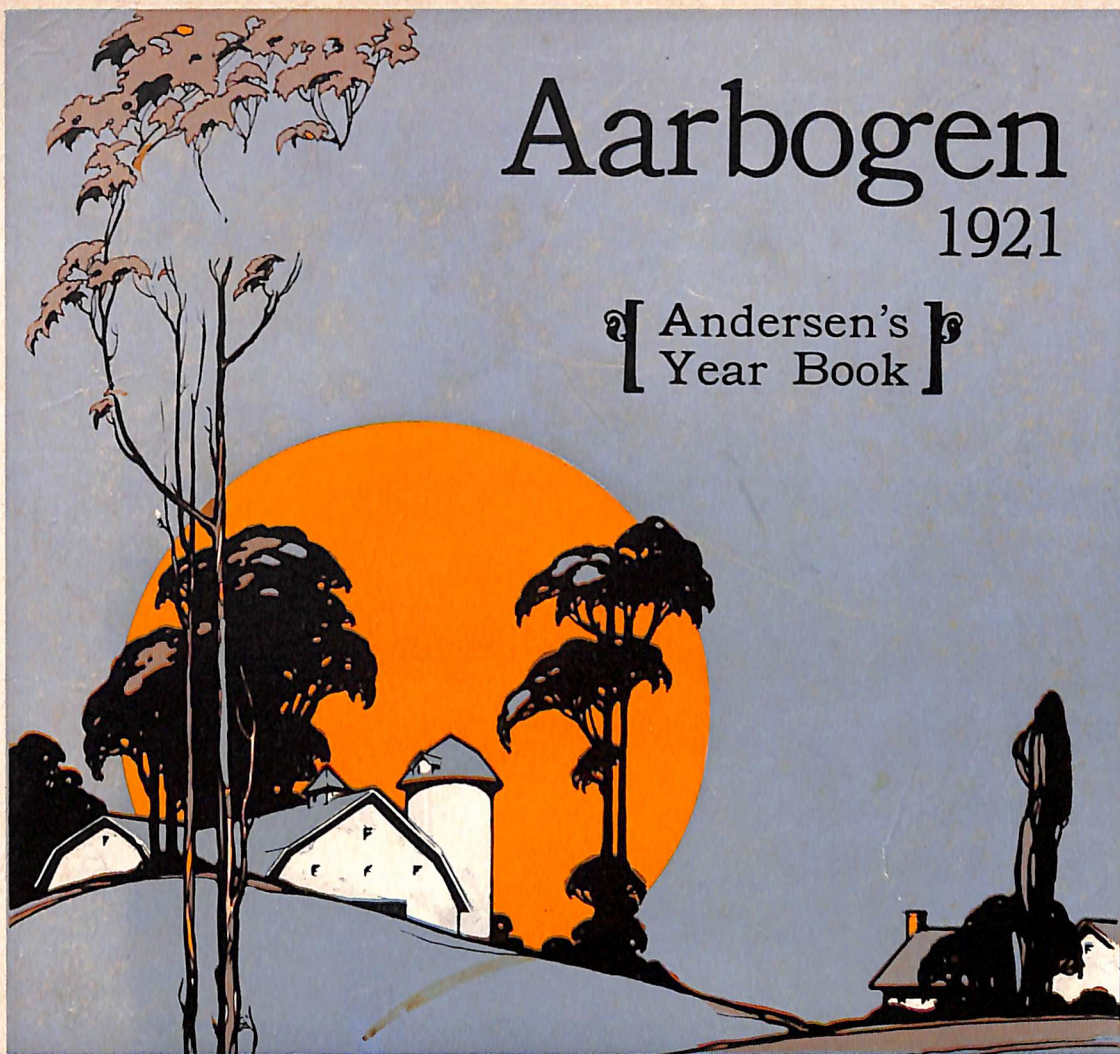

Aarbogen

1921

[Andersen's
Year Book]

Almanak og Adressebog for Danske i Amerika

PRIS: 50 CENTS

Portofrit forsendt overalt i Verden

Axel H. Andersen, Inc., Publisher

Brown Block, Omaha, Neb.

Aarbogen 1921

Almanak og Adressebog
for Danske i Amerika

Pris: 50 cts.

Udgivet af
AXEL H. ANDERSEN
Brown Block
Omaha, Neb.

JANUAR

1. Lørdag Nytaar	17. Mandag Antonius
2. SØNDAG Abel	FØRSTE KVARTER.
Søndag efter Nytaar.	18. Tirsdag Vilh. Marie
3. Mandag Enoch	19. Onsdag Pontionus
4. Tirsdag Methusalem	20. Torsdag Fab. e. Sebast.
5. Onsdag Simeon	21. Fredag Agnes
6. Torsdag Hellig 3 Kong.	22. Lørdag Vincentius
7. Fredag Knud Hertug	23. SØNDAG Septuagesima
8. Lørdag Erhardt	FULDMAANE.
9. SØNDAG Julianus	24. Mandag Timotheus
1ste Søndag efter Hellig 3 Konger.	25. Tirsdag Pauli Omv.
NYMAANE.	26. Onsdag Polycarpus
10. Mandag Paul Eremit	27. Torsdag Chrysostom
11. Tirsdag Hygenus	28. Fredag Carolus
12. Onsdag Reinhold	29. Lørdag Valerius
13. Torsdag Hilarius	30. SØNDAG Adelgrunde
14. Fredag Felix	Sexagesima.
15. Lørdag Maurus	SIDSTE KVARTER.
16. SØNDAG Marsellus	31. Mandag Vigelius
2den Søndag efter Hellig 3 Konger.	

FEBRUAR

1. Tirsdag Brigida	15. Tirsdag Faustinus
2. Onsdag Kyndelmisse	16. Onsdag Juliane
3. Torsdag Blasius	17. Torsdag Findanus
4. Fredag Veronica	18. Fredag Concordia
5. Lørdag Agathe	19. Lørdag Ammon
6. SØNDAG Fastelavn	20. SØNDAG Eucharias
7. Mandag Richard	2den Søndag i Fasten.
NYMAANE.	21. Mandag Samuel
8. Tirsdag Corinthia	22. Tirsdag Peders Stol
9. Onsdag Aske Onsdag	Washington's Birthday
10. Torsdag Scholastica	FULDMAANE.
11. Fredag Euphrasyne	23. Onsdag Papias
12. Lørdag Eulalia	24. Torsdag Matthias
Lincoln's Birthday	25. Fredag Victorinus
13. SØNDAG Benignus	26. Lørdag Inger
1ste Søndag i Fasten.	27. SØNDAG Leander
FØRSTE KVARTER.	3die Søndag i Fasten.
14. Mandag Valentinus	28. Mandag Øllegaard

MARTS

1. Tirsdag Albinus	16. Onsdag Gudmand
SIDSTE KVARTER.	FØRSTE KVARTER.
2. Onsdag Simplicius	17. Torsdag Gertrud
3. Torsdag Kunigunde	18. Fredag Alexander
4. Fredag Adrianus	19. Lørdag Joseph
5. Lørdag Theophilus	20. SØNDAG Palmesøndag
6. SØNDAG Gotfred	21. Mandag Benedictus..
Midfaste.	22. Tirsdag Paulus
7. Mandag Pepetua	23. Onsdag Fidelis
8. Tirsdag Beata	FULDMAANE.
9. Onsdag 40 Riddere	24. Torsdag Skærtorsdag
NYMAANE.	25. Fredag Langfredag
10. Torsdag Ædel	26. Lørdag Gabriel
11. Fredag Thala	27. SØNDAG Paaskesøndag
12. Lørdag Gregorius	28. Mandag Eustachius
13. SØNDAG Madedonius	29. Tirsdag Jonas
5te Søndag i Fasten.	30. Onsdag Quininus
14. Mandag Eutychius	31. Torsdag Balbina
15. Tirsdag Zacharias	SIDSTE KVARTER.

APRIL

1. Fredag Hugo	16. Lørdag Mariane
2. Lørdag Theodosius	17. SØNDAG Anicetus
3. SØNDAG Nicætus	3die Søndag efter Paaske.
1ste Søndag efter Paaske.	18. Mandag Eleutherius
4. Mandag Ambrosius	19. Tirsdag Daniel
5. Tirsdag Irene	20. Onsdag Sulpicius
6. Onsdag Sixtus	21. Torsdag Florentius
NYMAANE.	22. Fredag Capus
7. Torsdag Egesippus	FULDMAANE.
8. Fredag Ianus	23. Lørdag Georgius
9. Lørdag Præcopius	24. SØNDAG Albertus
10. SØNDAG Ezechiel	4de Søndag efter Paaske.
2den Søndag efter Paaske.	25. Mandag Mark. Evang.
11. Mandag Leo	26. Tirsdag Cletus
12. Tirsdag Julius	27. Onsdag Ananias
13. Onsdag Justinus	28. Torsdag Vitalis
14. Torsdag Tiburtius	29. Fredag Peter Martyr
15. Fredag Olympia	SIDSTE KVARTER.
FØRSTE KVARTER.	30. Lørdag Severus

MAJ

1. SØNDAG	Phil. og Jacob	17. Tirsdag	Bruno
5te Søndag efter Paaske.		18. Onsdag	Erik
2. Mandag	Athanasius	19. Torsdag	Potentiana
3. Tirsdag	Korsnisse	20. Fredag	Angelica
4. Onsdag	Florian	21. Lørdag	Helene
5. Torsdags	Kristi Himmelfart	FULDMAANE.	
6. Fredag	Joh. og Port.	22. SØNDAG	Trinitatis
7. Lørdag	Flania	23. Mandag	Desiderius
8. SØNDAG	Stanislaus	24. Tirsdag	Esther
Mother's Day		25. Onsdag	Urbanus
6te Søndag efter Paaske.		26. Torsdag	Beda
9. Mandag	Caspar	27. Fredag	Lucian
10. Tirsdag	Cordianus	28. Lørdag	Vilhelm
11. Onsdag	Mamertus	29. SØNDAG	Maximinus
12. Torsdag	Pancratius	SIDSTE KVARTER.	
13. Fredag	Ingenius	1ste Søndag efter Trinitatis.	
14. Lørdag	Kristian	30. Mandag	Vigand
FØRSTE KVARTER.			
15. SØNDAG	Pinse	Memorial Day	
16. Mandag	Ezandi. Sara	31. Tirsdag	Petronella

JUNI

1. Onsdag	Nikodemus	16. Torsdag	Tycho
2. Torsdag	Marcellinus	17. Fredag	Botolphus
3. Fredag	Erasmus	18. Lørdag	Leontius
4. Lørdag	Optatsu	19. SØNDAG	Gervasius
5. SØNDAG	Bonifacius	4de Søndag efter Trinitatis.	
Danmarks Grundlovsdag		20. Mandag	Sylverius
2den Søndag efter Trinitatis.		FULDMAANE.	
6. Mandag	Norbertus	21. Tirsdag	Albanus
NYMAANE.			
7. Tirsdag	Jeremias	22. Onsdag	10,000 Martyrer
8. Onsdag	Medardus	Aarets længste Dag	
9. Torsdag	Primus	23. Torsdag	Paulinus
10. Fredag	Onyphrius	24. Fredag	St. Hansdag
11. Lørdag	Barnab. Apost.	25. Lørdag	Prosper
12. SØNDAG	Basilius	26. SØNDAG	Pelagius
3de Søndag efter Trinitatis.		5te Søndag efter Trinitatis.	
FØRSTE KVARTER.			
13. Mandag	Cyrillus	27. Mandag	Syv Sovere
14. Tirsdag	Rufinus	28. Tirsdag	Eleonora
15. Onsdag	Vitus	SIDSTE KVARTER.	
17. SØNDAG			
1. Fredag	Theobaldus	8de Søndag efter Trinitatis.	
2. Lørdag	Mariæ Besøg	18. Mandag	Arnolphus
3. SØNDAG	Cornelius	19. Tirsdag	Justa
6te Søndag efter Trinitatis.		FULDMAANE.	
4. Mandag	Ulricus	20. Onsdag	Elias
Independence Day			
5. Tirsdag	Anshelmus	21. Torsdag	Evenus
NYMAANE.			
6. Onsdag	Dion	22. Fredag	Maria Magd.
7. Torsdag	Villebaldus	23. Lørdag	Apollinaris
8. Fredag	Kjeld	Hundredagene begynder	
9. Lørdag	Sostrata	24. SØNDAG	Christina
10. SØNDAG	Knud Konge	9de Søndag efter Trinitatis.	
7de Søndag efter Trinitatis.		25. Mandag	Jacobus
11. Mandag	Josva	26. Tirsdag	Anna
FØRSTE KVARTER.			
12. Tirsdag	Henrik	27. Onsdag	Martha
13. Onsdag	Margarethe	SIDSTE KVARTER.	
14. Torsdag	Bonaventura	28. Torsdag	Aurelius
15. Fredag	Apostl. Deling	29. Fredag	Oluf
16. Lørdag	Susanne	30. Lørdag	Abdon
31. SØNDAG			
10de Søndag efter Trinitatis.			

JULI

1. Fredag	Theobaldus	17. SØNDAG	Alexius
2. Lørdag	Mariæ Besøg	8de Søndag efter Trinitatis.	
3. SØNDAG	Cornelius	18. Mandag	Arnolphus
6te Søndag efter Trinitatis.		19. Tirsdag	Justa
4. Mandag	Ulricus	FULDMAANE.	
Independence Day			
5. Tirsdag	Anshelmus	20. Onsdag	Elias
NYMAANE.			
6. Onsdag	Dion	21. Torsdag	Evenus
7. Torsdag	Villebaldus	22. Fredag	Maria Magd.
8. Fredag	Kjeld	23. Lørdag	Apollinaris
9. Lørdag	Sostrata	Hundredagene begynder	
10. SØNDAG	Knud Konge	24. SØNDAG	Christina
7de Søndag efter Trinitatis.		9de Søndag efter Trinitatis.	
11. Mandag	Josva	25. Mandag	Jacobus
FØRSTE KVARTER.			
12. Tirsdag	Henrik	26. Tirsdag	Anna
13. Onsdag	Margarethe	27. Onsdag	Martha
14. Torsdag	Bonaventura	SIDSTE KVARTER.	
15. Fredag	Apostl. Deling	28. Torsdag	Aurelius
16. Lørdag	Susanne	29. Fredag	Oluf
30. Lørdag			
31. SØNDAG			
10de Søndag efter Trinitatis.			

AUGUST

1. Mandag	Peders Fængs.	12. Fredag	Clara
2. Tirsdag	Hannibal	13. Lørdag	Hippolytus
3. Onsdag	Nikodemus	14. SØNDAG	Eusebius
NYMAANE.			
4. Torsdag	Dominicus	12te Søndag efter Trinitatis.	
5. Fredag	Osvaldus	15. Mandag	Mar. Himmelf.
6. Lørdag	Kristi Forklar.	16. Tirsdag	Rochus
7. SØNDAG	Donatus	17. Onsdag	Anastatius
11te Søndag efter Trinitatis.		18. Torsdag	Agapetus
8. Mandag	Ruth	FULDMAANE.	
9. Tirsdag	Romanus	19. Fredag	Sebaldus
10. Onsdag	Laurentius	20. Lørdag	Bernhard
FØRSTE KVARTER.			
11. Torsdag	Herman	21. SØNDAG	Salomon
13de Søndag efter Trinitatis.			
22. Mandag			
Symphorian			

23. Tirsdag Zachæus
Hundredagene ender
 24. Onsdag Bartholomæus
 25. Torsdag Ludvig
 26. Fredag Irenæus
SIDSTE KVARTER.

27. Lørdag Gebhardus
 28. SØNDAG Augustinus
14de Søndag efter Trinitatis.
 29. Mandag Joh. Halsh
 30. Tirsdag Benjamin
 31. Onsdag Bertha

SEPTEMBER

1. Torsdag Ægidius
NYMAANE.
 2. Fredag Elisa
 3. Lørdag Seraphia
 4. SØNDAG Theodosia
15de Søndag efter Trinitatis.
 5. Mandag Regina
 6. Tirsdag Magnus
Labor Day
 7. Onsdag Robert
 8. Torsdag Mariæ Fødsel.
FØRSTE KVARTER.
 9. Fredag Gorgonius
 10. Lørdag Burchardt
 11. SØNDAG Hillebert
16de Søndag efter Trinitatis.
 12. Mandag Guido
 13. Tirsdag Cyprianus
 14. Onsdag Tamperdag
 15. Torsdag Eskild

16. Fredag Euphemia
 17. Lørdag Lambertus
FULDMAANE.
 18. SØNDAG Titus
17de Søndag efter Trinitatis.
 19. Mandag Constantia
 20. Tirsdag Tobias
 21. Onsdag Matthæus
 22. Torsdag Mauritius
 23. Fredag Linus
Efteraaret begynder (Jævn døgn)
 24. Lørdag Tecla
SIDSTE KVARTER.
 25. SØNDAG Cleophas
18de Søndag efter Trinitatis.
 26. Mandag Adolph
 27. Tirsdag Cosmus
 28. Onsdag Venceslaus
 29. Torsdag Mikkelsdag
 30. Fredag Hieronymus

OKTOBER

1. Lørdag Remigius
NYMAANE.
 2. SØNDAG Ditlev
19de Søndag efter Trinitatis.
 3. Mandag Mette
 4. Tirsdag Franciscus
 5. Onsdag Placidus
 6. Torsdag Broderus
 7. Fredag Amalia
 8. Lørdag Ingeborg
FØRSTE KVARTER.
 9. SØNDAG Dionysius
20de Søndag efter Trinitatis.
 10. Mandag Gereon
 11. Tirsdag Fred 4. Føds.
 12. Onsdag Maximilian
Columbus Day
 13. Torsdag Angelus
 14. Fredag Calixtus
 15. Lørdag Hedevig
 16. SØNDAG Gallus
21de Søndag efter Trinitatis.
FULDMAANE.

17. Mandag Florentinus
 18. Tirsdag Lukas Evangeli.
 19. Onsdag Balthasar
 20. Torsdag Felicianus
 21. Fredag 11,000 Jomfruer
 22. Lørdag Cordula
 23. SØNDAG Søren
22de Søndag efter Trinitatis.
SIDSTE KVARTER.
 24. Mandag Proclus
 25. Tirsdag Crispinus
 26. Onsdag Amandus
 27. Torsdag Sem
 28. Fredag Simon og Judas
 29. Lørdag Narcissus
 30. SØNDAG Absalon
23de Søndag efter Trinitatis.
NYMAANE.
 31. Mandag Reform. Beg.

NOVEMBER

1. Tirsdag Alle Helgen
 2. Onsdag Alle Sjæle
 3. Torsdag Hubertus
 4. Fredag Otto
 5. Lørdag Melachias
 6. SØNDAG Leonhardus
24de Søndag efter Trinitatis.
 7. Mandag Engelbrecht
FØRSTE KVARTER.
 8. Tirsdag Claudius
 9. Onsdag Theodor
 10. Torsdags Mortensaften
Peace Day
 11. Fredag Torkild
 12. Lørdag Arcadius
 13. SØNDAG Frederik
25de Søndag efter Trinitatis.
 14. Mandag Leopold
 15. Tirsdag Leopold
FULDMAANE.

16. Onsdag Oothernius
 17. Torsdag Anianus
 18. Fredag Hesychius
 19. Lørdag Elizabeth
 20. SØNDAG Volkmarus
 21. Mandag Mariæ Ofring
 22. Tirsdag Ceclia
SIDSTE KVARTER.
 23. Onsdag Clemens
 24. Torsdag Cyhrysogonus
Thanksgivings Dag
 25. Fredag Catharina
 26. Lørdag Conradus
 27. SØNDAG Facundus
1ste Søndag i Advent.
 28. Mandag Soph. Magd.
 29. Tirsdag Saturninus
NYMAANE.
 30. Onsdag Andreas

DECEMBER

1. Torsdag Arnold
 2. Fredag Bibliana
 3. Lørdag Svend
 4. SØNDAG Barbara
2den Søndag i Advent.
 5. Mandag Sabina
 6. Tirsdag Nikolaus

7. Onsdag Agathon
FØRSTE KVARTER.
 8. Torsdag Maria Undf.
 9. Fredag Rudolph
 10. Lørdag Judith
 11. SØNDAG Damasus
3die Søndag i Advent.

12. Mandag	Epimachus
13. Tirsdag	Lucia
14. Onsdag	Crispus
FULDMAANE.	
15. Torsdag	Kikatius
16. Fredag	Lazarus
17. Lørdag	Albina
18. SØNDAG	Lovise
4de Søndag i Advent.	
19. Mandag	Nemesius
20. Tirsdag	Abraham
21. Onsdag	Thomas

SIDSTE KVARTER.

22. Torsdag	Japetus
Aarets korteste Dag (Solhverv)	
23. Fredag	Torlacus
24. Lørdag	Adam
25. SØNDAG	Juledag
26. Mandag	St. Stephan
27. Tirsdag	John. Evang.
28. Onsdag	Børnedag
29. Torsdag	Noah
30. Fredag	David
31. Lørdag	Sylvester

DE FORENEDE STATER.

Landets Størrelse er 3,026,789 kv. miles. Den største Stat er Texas, den mindste er Rhode Island, som tillige er den tættest befolkede, medens Wyoming er den tyndest befolkede. Til ovennævnte Tal maa føjes Alaska med 590,884 kv. miles og med kun 1-10 Menneske paa hver kv. mile. Byernes Indbyggerantal vil blive omrevideret i 1921 efter den nye Census. Størrelsesforholdet vil for de store Byers Vedkommende blive ændret saaledes:

1920	1910	Indb. Antal
New York	New York	5,737,492
Chicago	Chicago	2,547,201
Philadelphia	Philadelphia	1,735,514
Detroit	St. Louis	768,630
Pittsburg	Boston	767,813
Cleveland	Cleveland	692,259
Boston	Baltimore	594,637
Cincinnati	Pittsburg	586,196
St. Louis	Detroit	619,648
Buffalo	Bffalo	475,751
Los Angeles	San Francisco	471,023
San Francisco	Milwaukee	445,008

REGERINGS.

(Indtil 4de Marts 1921)

Woodrow Wilson, Præsident.
Joseph P. Tumulty, Præsidentens Sekretær.
Thomas R. Marshall, Vice-Præsident.
Bainbridge Colby, Secretary of State.
David F. Houston, Secretary of Treasury.
Newton D. Baker, Secretary of War.
Joseph Daniels, Secretary of the Navy.
Joshua W. Alexander, Secretary of Commerce.
William B. Wilson, Secretary of Labor.
W. Meredith, Secretary of Agriculture.
A. S. Bursleson, Postmaster-General.
A. Mitchell Palmer, Attorney-General.
John Barton Payne, Secretary of Interior.

Højesteret.

Edward D. White, Chief Justice.
Associate Justices:—Joseph McKenna, Oliver W. Holmes, William R. Day, Willis Van Devanter, Mahlon Pitney, James C. McReynolds, Louis D. Brandeis, John H. Clarke.

Senatet har 96 Medlemmer, to fra hver Stat. 49 er Republikanere, 47 Demokrater. Congress eller "Huset" har 435 Medlemmer, hver Stat repræsenteret i Forhold til Befolkningensmængde. 240 er Republikanere, 191 er Demokrater, 1 Prohibitionist og 1 Socialist.

DANMARK.

DET DANSKE KONGEHUS.

Kong Christian X, f. 26. September 1870, formælet 26. April 1898 med Dronning Alexandrine, Prinsesse af Mecklenborg-Schwerin, f. 24. December 1879, tiltraadte Regeringen 15. Maj 1912; Børn: Kronprins Frederik, f. 11. Marts 1899; Knu, f. 27. Juli 1900.
Kongens Moder. Enkedronning Louise, f. 31. 1851.

Kongens Søsken. a) Carl (Kong Haakon VII af Norge), f. 3 August 1872, formælet 22. Juli 1896 med Dronning Maud, Prinsesse af Storbritannien og Irland, f. 26. November 1869; b) Louise, f. 17. Februar 1875, formælet 5. Maj 1896 med Friedrich, Prins af Schaumburg-Lippe, død 3. April 1906; c) Harald, f. 8. Oktober 1876, formælet 28. April 1909 med Prinsesse Helene Adeltheld af Slesvig-Holstenen, f. 1. Juni 1838. Victoria Marie af Blycksburg, f. 1. Juni 1838. Børn: Feodora, f. 3. Juli 1910; Caroline Mathilde, f. 27. April 1912; Alexandrine, f. 12. December 1914. d) Ingeborg, f. 2. August 1878, formælet 27. August 1897 med Carl, Prins af Sverrig, Hertug af Västergötland, f. 27. Feb. 1861. e) Thyra, f. 14. Marts 1880. f) Gustav, f. 4. Marts 1887. g) Dagmar, f. 23. Maj 1890.
Kongens Faders Søsken: a) Alexandra, f. 1.

December 1844, formælet 10. Marts 1863 med Edward VII, Konge af England (død 6. Maj 1910). b) George I. (Vilhelm) Hellenernes Konge, f. 24. December 1845, død 18. Marts 1913, formælet 27. Oktober 1867 med Olga, Storfyrstinde af Rusland, f. 3. September 1851. c) Maria (Magmar), f. 26. November 1847, formælet 9. November 1866 med senere Kejser Alexander III af Rusland (død 1. November 1894). d) Thyra, f. 29. September 1853, formælet 21. December 1878 med Ernst August, Hertug af Cumberland og Brunsvig-Lüneburg f. 21. Sept. 1845. e) Valdemar, f. 27. Oktober 1858, formælet 22. Oktober 1885 med Marie, Prinsesse af Orleans (død 4. December 1909). Børn: Axel, f. 12. August 1888; Erik, f. 8. November 1890; Viggo, f. 25. December 1893; Margrethe, f. 17. September 1895. f) Aage, Greve af Rosenborg, f. 10. Juni 1887, formælet 17. Januar 1914 med Maria, f. Komtesse di Bergolo, f. 17. Sept. 1885. Barn: Valdemar Alexander Georg Ludvig Maria, f. 3. Jan. 1915.

DANMARKS MINISTERIUM.

Statsminister: N. Neergaard.
Udenrigsminister: Harald Scavenius.
Justitsminister: S. Rytter.
Undervisningsminister: Jacob Appel.
Kirkeminister: J. C. Christensen.
Forsvarsminister: Claus Berntsen.
Landbrugsminister: Th. Madsen Mygdal.
Indenrigsminister: Sigurd Berg.
Handelsminister: Tyge Rothe.
Trafikminister: M. N. Slesbager.
Partistillingen i Folkethinget er saaledes: Venstre 51, Konservativ 26, Erhvervspartiet 4, Socialdemokrat 42, Radikale 16.

DANMARKS STØRRELSE, ETC.

Danmark er 708 danske Kvadratmil. Befolkningstallet i 1916 var 2,921,362, deraf 89,718 flere Kvinder end Mænd.

Indbyggerantal i større danske Byer:

København	505,792
Frederiksberg	99,357
Aarhus	65,809
Odense	44,821
Aalborg	38,126
Horsens	25,126
Randers	24,308
Vejle	19,617
Esbjerg	18,916
Helsingør	15,429
Fredericia	15,200
Kolding	15,015
Svendborg	12,979
Slagelse	12,740
Viborg	12,707
Roskilde	12,547
Den mindste Købstad er Mariager med 1,025 Indbyggere.	

Udvandringen i 1914 var 6,203. Dødsprocenten i Danmark er 12.8 pr. 1000 Indb. om Aaret. Ca. en Trediedel af Befolkningen er beskæftiget ved Landbrug.

METERMAAL.

En Meter er tre og en Femtedels dansk Fod; en Fod er 12 Tm.; den danske Fod er lidt mere end den engelske eller amerikanske Fod.
En Meter er 100 Centimeter; en Tm. er ca. 2.6 centimeter.
En dansk Mil er 7½ Kilometer; en km. er 1000 m. En dansk Mil er ca. 4¼ amerikansk mile.
En Hektar er 14½ Skeppe Land. En Tønde Land er 8 Skæpper; en Acre er 6 Skæpper.
En Hektoliter er 100 Liter; en Liter er lidt mere end en Pot. En Pot er omtrent saa stor som en am. Quart.
En Kilogram er 2 danske Pund. Et dansk Pd. er lidt mere end et am. Pd.

DELVIS FORTEGNELSE OVER AMERIKANSKE SOLDATER AF DANSK FØDSEL SOM FALDT I VERDENSKRIGEN.

(Ved de med * betegnede Navne er anført Indrulleringsstedet i Stedet for Fødested).

H. P. Andersen, *Greenville, Mich.; J. C. Andersen, *Clear Lake, Ia.; J. C. Andersen, *Worcester, Mass.; H. C. Andersen, *Surling, Wis.; H. A. Andersen, *Minot, No. Dak.; Peter Andersen, *Cedar Falls, Ia.; Carl Andersen, *Manistee, Mich.; Conrad Andersen, *Viborg, So. Dak.; Olaf Andersen, *Albert Lea, Minn.; Edward Andersen, *Denver, Colo.; Joseph Andersen, *Hartland, Wis.; Levi Andersen, *Hartland, Wis.; Peter Andersen, *Kenmare, N. D.; Anders M. Andersen, *Neola, Iowa; Emanuel Andersen, *Racine, Wis.; Hans Andersen, *Saxville, Wis.; Ole Andol, *Viborg, So. Dak.; Jens Christian Andersen, Vraa; Anthony Carl Andersen, Frær Mark; Martin Laust Ki Anderson, Aarhus; Magnus C. Anderson, Løgsted pr. Løgstør; Axel Andersen, Vordingborg; Hans A. Andersen, København; Peter Abrahamsen, Nykøbing, Mors; Mathew Andersen, Nordby, Faø; Axel S. Andersen, Søborg; Andrew C. Anderson, Roskilde; Løjtnant Theodore Andersen, Horsens.

Arent Bruhm, *Clair, Wash.; Ralph Bruhm, Clair, Wash.; James Bock, *Neenah, Wis.; Alfred Bonnicksen, *Ringsted, Ia.; Ole A. Bragvatue, *Viborg, So. Dak.; Emil Brandt, *Waupaca, Wis.; Henry R. Bendixen, Ribe; Magnus M. Braus, Støvring; Christ Bogsted, Romdrup; Harold Bromsøe, Gentofte; Christen Bjerregaard, Mors; John Bang, Erslev, Mors; Løjtnant Henry Bech, Nexø. Otto Carlsen, *Oakland, Calif.; J. C. Christiansen, Clinton, Ia.; M. C. Christiansen, *Perth Amboy, N. J.; S. M. Christiansen, *Hopkins, Minn.; M. H. V. Christiansen, *Ringsted, Ia.; Ambrosius Christiansen, *Dagmar, Mont.; Bernhard Christiansen, *Dagmar, Mont.; Carl Christiansen, *Ludington, Mich.; Louis Christiansen, *Minneapolis, Minn.; James Christiansen, *Perth Amboy, N. J.; Marinus Christiansen, *Perth Amboy, N. J.; Martin H. V. Christiansen, *Ringsted, Ia.; Soren Christiansen, *Albert Lea, Minn.; Herbert Christiansen, *Emmettsburg, Iowa; George Christiansen, *Flaxton, No. Dak.; Rudolph Christiansen, *Gayville, So. Dak.; John Christiansen, *Hartland, Wis.; Hans Christoffersen, *Marcus, Iowa; Nils P. Carlsen, *New Lisbon, Wis.; Chester Christensen, *Ruskin, Neb.; Harold Christensen, *Suring, Wis.; Einar Christensen, *Waupaca, Wis.; Soren Christensen, Bælum; Fritz Christensen, Sjunkeby pr. Nakskov; Louis Christensen, Taastrup; Carl Sofus Alf. Christensen, København; Soren Christoffersen, Aalborg; Andrew A. Christensen, Ulballe; Marius H. V. Christensen, Glumsø; Christ Jensen Christensen, Halvrimmen; Henry W. Christensen, Gudomholm; Marinus Christensen, Aarhus; Pete Christensen, Tjæreborg; Jacob Christensen, Borup pr. Vraa; John C. Christiansen, Bandsbøl; Dick Clausen, Kastrup, Amager; Jens Christiansen, Svendstrup pr. Kalundborg; Sophus Martin Christensen, København; Chris Christensen, Hirtshals; Axel Peter Christoffersen, Faureby Mark.

F. P. Dicksen, *Omaha, Neb.; Carl Christensen Dybvad, *Newell, Iowa. Grant Eversen, *Davey, Neb.; Ernest Peter Esvang, København; Knud L. Eriksen, Sønder sø pr. Odense.

J. H. Frostholm, *Worcester, Mass.; Ingvar Frandsen, Fjerritslev; Simon Erick Frederiksen, Odense; Orla Fischer, Holte.

Albert Ground, *Elk Horn, Ia.; Vilhelm Gregersen, Forslev; Albert H. Gronne, Marstal; Geert H. Geertsen, Vinding St. pr. Holstebro.

Alf. Hansen, *Madison, Wis.; C. S. Hansen, *Bridgeport, Conn.; A. Hansen, *St. Charles, Ill.; Peder S. Holisk, *Detroit, Mich.; M. J. Hansen, *Westbrook, Minn.; Carl Hansen, *Bridgeport, Conn.; Ernest Hansen, *Cedar Falls, Ia.; George Hansen, *Cedar Falls, Ia.; Wm. Hendricksen, *Clinton, Iowa; Hervey Hammelf, *Detroit, Mich.; Nels Have, *Diamond Lake, Minn.; Anders C. Hansens, *Tyler, Minn.; Kingo Hvollboll, *Albert Lea, Minn.; Hans Hartwig, *Brooklyn, N. Y.; Albert Huntslien, *Emmettsburg, Ia.; C. T. Hemmingsen, *Luck, Wis.; Carl Hansen, *Milltown, Wis.; Albert Hansen, *Rolf, Ia.; Otto Hansen, *Shemington, Wis.; Christian Hoy, *Waupaca, Wis.; Carl H. Hansen, Holsted; Marius Hald, Blære i Aalborg Amt; Anders Hansen Ladager; Soren Christian Hansen, Højs pr. Kolding; Peter T. Hansen, Glejbjerg; Chr. Peter Hartmann, Nykøbing F.; Carl Hoy, Egebjerg Hede, Stenstrup St.; Peter G. Hansen, Varde; Morris Hansen, Ris pr. Hinnerup; Niels M. Hansen, Balle; John Martin Hansen, København; Wilder C. Hansen, Stillinge pr. Slagelse; Agnus J. Hjeltn, Skjalborg pr. Aalborg; Marcus J. Hansen, Hørbj, Vendsyssel, Victor Hansen, København; Alfred A. Hansen, København; Oscar Holm, S. Hansen, Vong pr. Bramminge, København; Grimstrup, Nestved; Marinus Hansen, København; Sekondløjtnant Maurice John Wm. Hansen, Kast-rup; Einar T. Hansen, Rudkøbing; Carl C. Han-rolsen, Broby pr. Sorø; Peter T. Hansen, Viborg; Løjtnant Anders Hansen, Store Ladager; Claude Ju-

lius Ishoy, Hellerup; Frederick L. Ingvorsen, Taastrup pr. Turby.

Emil Jensen, *Newell, Iowa; George Johnsen, *Nysted, Iowa; Olaf E. Jensen, *Omaha, Neb.; Axel E. Justensen, *Ringsted, Ia.; Geo. Wm. Johnsen, *Withee, Wis.; Jens Jorgensen, *Audubon, Ia.; Arendt Johnson, *Cushing, Wis.; Viggo Jorgensen, *Dannebrog, Neb.; Walter Johnsen, *Denmark, Wis.; Henry Jeppesen, *Easton, Calif.; Arnold, Johnsen, *Elk Horn, Ia.; Lauritz Jacobsen, *Elk Horn, Ia.; Carl Jorgensen, *Ellendale, Minn.; Harold Johnsen, *Harlan, Ia.; Martin Johnsen, *Hartland, Wis.; Peter Jorgensen, *Hutchinson, Minn.; Christian V. Jensen, *Luck, Wis.; Hans V. Johnsen, *Luck, Wis.; Raleigh Johnsen, *Milltown, Wis.; Christ N. Johnsen, *Moorhead, Ia.; Johannes M. Johns, *Moorhead, Ia.; Thorw. Jensen, *Poy Sippe, Wis.; Peter Jacobsen, *Racine, Wis.; Thorv. Jensen, *Racine, Wis.; A. S. Jensen, *St. Louis, Mo.; Niels C. Jensen, *Luverne, No. Dak.; Emil Jessen, *Bridgeport, Conn.; Martin Johnson, *Brush, Colo.; Harald Jacobsen, *Cedar Falls, Ia.; Ejnar Jensen, *Flaxton, No. Dak.; Henning C. Jorgensen, *Grayling, Mich.; Loren C. Johnsen, *Hartford, Conn.; Niels Johansen, *Junction City, Ore.; Niels N. P. Jensen, *Marquette, Neb.; Valdemar Jensen, *Minneapolis, Minn.; Chr. Jensen, Newell, Ia.; Peter Jacobsen, *Shemington, Wis.; N. P. Jensen, *Viborg, So. Dak.; Alfred Jensen, *West Branch, Ia.; Anton P. Jensen, Hurup, Einar Jensen, Sottrupgaard pr. Hordum; Niels Hans Johansen, Grofte pr. Sorø; Niels Chr. Jensen, Skodsborg; Niels P. Jensen, Birkelse; Theo. Peter Jensen, København; Akton S. Jensen, Lystrup; Peter M. Jensen, Gerlave; Alfred Wilmer Jensen, Aalborg; Chris Jensen, Hordum; Valdemar Jensen, Borup St.; Hans Walter Jensen, Næstved; Jens Aage Jensen, Aarhus; Oscar Jelling, København; Geo. F. Jensen, Nyborg; Jens P. Jensen, Lemvig; Chr. P. Jensen, Raabjerg; Jens H. Jensen, Stjær pr. Haarlev; Hans Andreas Jensen, Gudhjem, Bornholm; Fred Jensen, København; Isador Jacobsen, København; Kristian Jensen, Borup pr. Lagstrup; Peter M. Jensen, Randers; John Jensen, Tollestrup pr. Vraa; Morten Jorgensen, Ølgod; Sekondløjtnant Franklin Johnson, Halsby; Axel Emerson Justesen, Horsens.

H. Kronmann, *Arcata, Calif.; Lange G. Kirkegaard, *aurens, N. Y.; Hans K. Kristoffersen, Aarsdal, Bornholm; Henry Kirkgaard, København; Wilhelm Knudsen, København; Wm. Carl Kuhlman, Gentofte; Sofus P. Kirkemann, Oksbøl; Christian F. Karlson, Nykøbing F.; Wilhelm Knudsen, København.

E. J. Larsen, *Kenosha, Wis.; H. F. Levin, Kenosha, Wis.; N. P. L. Lyng, *Badger, So. Dak.; Peter T. Larsen, *Seattle, Wash.; Frederick Lubloff, *Clinton, Ia.; Edwin Larsen, *Manistee, Mich.; Frederick Larsen, *Moorehead, Ia.; Carl Larsen, *Newell, Iowa; John T. Larsen, *Tyler, Minn.; Carl E. Lander, *Kenmare, No. Dak.; Peter Larsen, *Lincoln, Neb.; Martin Legore, *Scranton, Iowa; Jens Larsen, *Sidney, Mont.; Hans Walter Lund, St. Bramminge; Herman Frandsen, København; Axel Leth, Skanderborg; Richard E. Larsen, Stege; Nels P. Lyng, Veslo; Laurits Lauritzen, Vinding pr. Holstebro; Lars P. T. Larsen, Thisted; Geo. C. Larsen, Hallebæk 20; Adolph Linnemann, Esbjerg; Alfred B. Larsen, Aaby, Bornholm; Jens C. Larsen, Harboøre; Peter Larsen, Vedbæk; Jacob I. Lauridsen, Varde; Peter W. Larsen, Vejle; Løjtnant Robert Julius Lawson, Helsingør; Frank Gustav Lundgreen, København.

Carl Miller, *Worcester, Mass.; Anton Mason, *Cordova, Neb.; Henry Miller, *Menominee, Mich.; Louis I. Mikkelsen, *Newell, Iowa; Johannes Mikkelsen; *Parlier, Calif.; Niels Marius Matson, Matson, *Withee, Wis.; Martin Mikkelsen, *Dannebrog, Neb.; Carl Mogensen, *Dannebrog, Neb.; Sophus Madsen, *Elmdale, Minn.; Andrew Madsen, *Evans, Minn.; John Missen, *Hutchinson, Minn.; Jess Madson, *Hutchinson, Minn.; Mads K. Madsen, Hammerum St.; John S. Mikkelsen, Grenaa; Knud A. Moller, Espergerde; Olaf Madison, Nexø; Hans P. Marker, Askær, Bornholm; John Madsen, Gudme; Walter L. Miller, København; Morten P. Mortensen, Sindal; Morten P. Mortensen, Harlev; Sekondløjtnant Oswald B. J. Michelsen, København; Edmund Terner Madsen, København.

Otto C. Nelsen, *Rocky River, Ohio; Einar Nielsen, *Cedar Falls, Ia.; Jorgen Nissen, *Cedar Falls, Ia.; G. Nielsen, *Clair, Wash.; Alfred Nissen, *Clinton, Ia.; Niels W. Nielsen, *Hartford, Conn.; Adolf Nielsen, *Kimballton, Ia.; Chr. Nielsen, *Minneapolis, Minn.; Fosberg Nielson, *Brooklyn, N. Y.; Viggo Nielsen, *Coalbridge, Mont.; Sam Nielson, *Dannebrog, Neb.; Arthur Nielsen, *Dannebrog, Neb.; John Nelsen, *Emmettsburg, Ia.; Theodor Nelsen, *Fremont, Neb.; Arlie Nessen, Jacksonville, Ia.; Peter Nelsen, *Selma, Calif.

H. C. Nielsen, *Viborg, So. Dak.; Peter Nelsen, Viborg, So. Dak.; Einar Nielsen, Viborg, So. Dak.; Niels Nielsen, *Wolbach, Neb.; Berg Nielsen, Krustrup pr. Hjørring; Frand Carl Nielsen, København; Christian Nielsen, Gjerlev; Hans B. Nielsen, Marlager; Adolph M. Nielsen, Randers; John Neson, Hram; Jens Alex Wm. Nissen, Aarhus; Holger S. Nielsen, Esbjerg; Lauritz Nielsen, Kolding St.; Jens Peter G. Nielsen, Olstrup pr. Lervang St.; Niels Christian Nielsen, Kogsbølle, Nyborg.

Clarence Olsen, *Nysted, Neb.; Frode Ostergaard, *Tyler, Minn.; Axel F. Olsen, *Racine, Wis.; Emil Olsen, Sindal; John Olsen, København; Hans H. E. Olsen, Maribo; Martin M. Ovesen, Veddum; Axel F. Olesen, Assens; Carl Olsen, Rønne; Martin Marinus Ovesen, Aalborg.

Viggo Petersen, *Viborg, So. Dak.; Hans H. Poulsen, Selma, Calif.; Niels C. Petersen, *Hartford, Conn.; Peter W. Pedersen, *Junction City, Ia.; Hans Petersen, *Ludington, Mich.; Hans Paulsen, *Parlier, Calif.; Elmer Petersen, *Seattle, Wash.; Dennis Petersen, *Danneborg, Neb.; Leonard Petersen, *Kansas City, Kans.; Lars Petersen, Kenmare, No. Dak.; Louis A. Petersen, *Neenah, Wis.; Theo. Petersen, *Oshkosh, Wis.; Ludwig Petersen, *Rockfield, So. Dak.; Johannes S. Petersen, St. Paul, Neb.; Charles Petersen, *Viborg, So. Dak.; Martinus C. Pedersen, Sjørring Sta.; Emil Peterson, Tolne; Henry Frans Petersen, Vejle; Carl L. Pedersen, Sulsted; Thorwald Peterson, Herlufmagle; Carl P. Ploug, Esbjerg; Gregers Peterson, Mosevraa; Paul C. Paulsen, Viborg; Thorv. Pless, Ølgod; Einar Fred Peterson, Sønden Omme; Holger Petersen, København; Ingvor Petersen, København; Nels J. Pedersen, Odense; William Petersen, Alstrup pr. Alslev; Løjtnant Carl Martin Poulsen, Aarhus; Anders Poulsen, Voer.

Martin Quist, Godthaab.
Harald Rasmussen, *Chicago, Ill.; Einer Rasmussen, *Dagmar, Mont.; G. Rasmussen, *Waterloo, Ia.; Ole Rasmussen, *Beresford, N. D.; Carl Rasmussen, *Blair, Neb.; Jens C. Rabes, Herning; Walter C. Rasmussen, Maribo; Alexander Rasmussen, Odense; Einar O. Rasmussen, Svendsmark, Nev.; Carl S. Rasmussen, Marstal; Alex P. C. Rasmussen, Gram; John Rees, Salten; John Rasmussen, Vejby Mark, Fyen; William A. Røder, København; Anton Carl Rask, Sjørslev; Axel C. Rasmussen, Horslunde.

A. M. Sorensen, *Penn Yan, N. Y.; A. Simonson, *Corry, Pa.; Einar Strandskob, *Dagmar, Mont.; Elmar Sorensen, *Erwin, So. Dak.; Peter Schmidt, *Newell, Ia.; Charles Seitzberg, *New York, N. Y.; Chas. H. Smith, *Viborg, So. Dak.; Jonas Staahman, *Kenmare, No. Dak.; Chr. Sorensen, *Lindsay, Neb.; John Shone, *Luck, Wis.; Ansen Sorensen, *Penn Yan, N. Y.; Andrew Simonson, *Racine, Wis.; Norman Stangaard, *Scranton, Ia.; Soren Sorensen, *Viborg, So. Dak.; Charles Smith, *Viborg, So. Dak.; Hans L. Sorring, Aabyhoj; Carl C. Schmidt, Ribe; Charles Stage, *Ærø; Niels P. Seested, Varde; Adolf Simonson, Klim Vester; Rasmus R. Skriver, Hedeskov pr. Thorsager; Christian M. Sorensen, Yby; Niels P. Svendsen, Ydgerspris; Anders C. Schultz, Ordrup; Hans P. Sorensen, Haverslev, pr. Bonderup.

Aug. Tordrup, *Ruskin, Neb.; Haymond Tinggaard, *Bridgeport, Conn.; Otto Thomsen, *Newell, Ia.; Thoru Thomsen, *Ringsted, Ia.; Emil Thornsen, *White, So. Dak.; Geo. Thompson, *Oshkosh, Wis.; Alf. M. Thompson, Hylkebro, Kolding; Jens Emil A. Thomsen, Gistrup pr. Gustrup; Martin Thomsen, Hadsund.

John Henrik Udbye, Svendborg.
Magnus Westergaard, Holstebro; Thos. C. Westster, Fuur; Chr. F. Willardsen, *Marquette, Neb.; Andrew J. Weinkouff, Hjørring; Alb. Petersen White, Nykøbing; Alarich Karl Richard Wolff, København.

AFDØDE DANSKE I DE FORENEDE STATER I 1920.

Alfred Andersen, Rocky River, Ohio, 40 Aar; A. H. R. Andersen, Omaha, Neb., 35; Alfred Andersen, Philadelphia, Pa., 46; Chris. Andersen, Fredsmont, Neb., 51; Christian Andersen, Fowler, Colo., 30; Lars Andersen, Racine, Wis., 65; Andrew Andersen, Racine, Wis., 71; Hans K. Andersen, Wilder, Wis., 37; Fred J. Andreasen, Racine, Wis., 51; John Albertsen, Cleveland, Ohio, 44; Niels R. Andersen, Los Angeles, Calif., 69; Soren C. Andersen, Hastings, Neb., 62; Fred Andersen, Selma, Calif., 48;

Jens Boyson, Victory, Mich., 74 Aar; Einer A. Bønnelykke, Enumclaw, Wash., 44; Anton Brill, Racine, Wis., 38; Johan W. Bagge, San Francisco, Calif., 62.

N. J. Christensen, Co. Bluffs, Ia., 61 Aar; A. Clausen, Salt Lake City, Utah, 67; Soren Christensen, Waterbury, Conn., 53; Christ Christian-ter, N. Y., 53; Lars Christensen, Minden, Neb., 72; Otto Christensen, Viborg, So. Dak., 40; Thorvald Christiansen, Oregon, Wis., 37; Jacob B. Calundann, New York, N. Y., 60; Carl Christensen, Chicago, Ill., 66; Adam Christensen, Perth Amboy, N. J., 81; Holger M. Christensen, Erie, Pa., 28; Ole Christensen, Watsonville, Calif., 64; Hans H. Clausen, Oakland, Calif., 80; Hans A. Caspersen, Neenah, Wis., 42.

Peter C. Dahl, Omaha, Neb., 60 Aar; Earl L. Dinesen, Seattle, Wash., 23; Jacob Donner, Kansas City, Kans., 60.

J. C. Enevoid, Omaha, Neb., 74 Aar.

Lars Faldborg, Enumclaw, Wash., 64 Aar; Jens Frandsen, Northfield, Minn., 54; Henry Feldschou, Kenosha, Wis., 57.

Geo. Gregersen, Elba, Neb., 42 Aar; Peter C. Gertsen, Seattle, Wash., 50.

A. L. Hansen, Osakis, Minn., 41 Aar; Niels Hansen, Exira, Iowa, 27; Charlie Hansen, Kenosha, Wis., 46; Carl F. Hansen, Ludington, Mich., 78; Hans Hansen, Minden, Neb., 79; Lars Hansen, Cedar Falls, Ia., 48; Jens J. Henriksen, Superior, Wis., 62; Olaf W. Hansen, Sioux City, Iowa, 65; H. J. Hansen, Muskegon, Mich., 82; N. C. Hansen, Fresno, Calif., 66; Gregers Hansen, Chicago, Ill., 61; Rasmus H. Henriksen, Manistee, Mich., 63; Emil Hoy, Laramie, Wyo., 77; Sam Hansen, Ringsted, Iowa, 57; Jens P. Hansen, Rumford, Me., 57; Andrew E. Hansen, Ishpeming, Mich., 44; Soren Hansen, Detroit, Mich., 56; Fred C. Haas, Chicago, Ill., 57; Lewis Henningsen, Minneapolis, Minn., 58; Viggo A. Hansen, Chicago, Ill., 64; Niels C. Hansen, Victory, Mich., 64. Hans F. Hansen, Chicago, Ill., 57.

Hans Iversen, Dike, Iowa, 51 Aar.

Peter Jensen, Butte, Mont., 52 Aar; Niels J. Junker, Port Reading, N. J., 45; Martin Jensen, Chicago, Ill., 66; Jorgen Jorgensen, Danneborg, Neb., 66; John Juhlen, Davenport, Ia., 77; Jens Peter Jensen, St. Paul, Minn., 66; Niels L. Jacobsen, Portland, Ore., 27; Viggo Jensen, Portland, Maine, 53; Peter Johnsen, Greenville, Mich., 66; Hans P. Jensen, Omaha, Neb.; Soren Jensen, Dannevirke, Neb., 53; Ejner Jensen, Dillon, Mont., 22; Jorgen P. Jorgensen, Chicago, Ill., 57; Christian Jensen, Oakland, Calif., 57; Christian Jorgensen, Tyler, Minn., 66; Nels Jacobsen, Council Bluffs, Ia., 82; Albert H. V. Jensen, Laurens, N. Y., 26; J. P. Jespersen, Neenah, Wis., 75; Lars P. Jensen, Underwood, Minn., 65; Soren P. Jensen, Port Chester, N. Y., 38; H. Jorgensen, Manistee, Mich., 78.

N. P. F. Knudsen, Portland, Ore., 31 Aar; Peter M. Kjoller, Chicago, Ill., 74; Ingvar M. Knudsen, Chicago, Ill., 42; Rasmus O. Krogh, Oshkosh, Wis., 56; Lawrence Kling, New Haven, Conn., 61; Darum Kragelund, Portland, Me., 36; Andreas Krucow, Schenectady, N. Y., 35.

Peter F. Larsen, Seattle, Wash., 27 Aar; E. S. Larsen, Fremont, Neb., 68; Jorgen Larsen, Fresno, Calif., 59; Thos. Larsen, Salix, Ia., 64; Louis Larsen, Rawlins, Wyo., 56; Charles Larsen, Grand Rapids, Mich., 53; Andreas C. Lorenzen, Rockford, Ill., 66; Peter V. Larsen, St. Paul, Minn., 54; Martin Larsen, Racine, Wis., 51; Niels P. Larsen, Seattle, Wash., 57; Jacob P. Larsen, Portland, Ore., 36; Mads I. Lyhne, Danneborg, Neb., 64; Anders Larsen, Tacoma, Wash., 64; Emanuel Larsen, W. Pullman, Ill., 25.

Niels Mortensen, New York, N. Y., 55 Aar; Jens R. Madsen, Milwaukee, Wis., 64; Peter Mathiesen, Audubon, Ia., 53; W. L. E. Madsen, Chicago, Ill., 55; Soren Mortensen, Danneborg, Neb., 55; Carl M. Mikkelsen, W. Pullman, Ill., 26; Fred H. Michelsen, Grand Island, Neb., 64; J. P. Miller, Oshkosh, Wis., 61; Einer Madsen, Albert Lea, Minn., 39; Thomas Chr. Mikkelsen, Barre, Vt., 49; Ludvig Moller, Chicago, Ill., 53; Peter Meltesen, Kenosha, Wis., 66.

Carl P. Nielsen, Minneapolis, Minn., 65 Aar; James Nelson, Kensal, No. Dak., 57; Jens J. Nielsen, Juhl, Mich., 55; Anton P. Nielsen, Portland, Ore., 37; Niels Nielsen, Everett, Wash., 70; Nils H. Nissen, Clinton, Ia., 52; Hans P. Nielsen, Wolbach, Neb., 75; Hans J. Nielsen, Co. Bluffs, Ia., 65; Knud G. Nielsen, Plainview, Neb., 27; Andreas P. Nissen, Ferndale, Calif., 59; Niels Chr. Nielsen, Minneapolis, Minn., 61 61; Niels Peter Nielsen, Boston, Mass., 72; Rasmus Nielsen, Kenmare, N. D., 45; Jens Nielsen, Danneborg, Neb., 29; Nels Jensen Nielsen, St. Charles, Ill., 61; Edvard Nissen, Salt Lake City, Utah, 61; Soren Nichol森, Salt Lake City, Utah, 61; Soren Nielsen, Neenah, Wis., 79; Victor Nielsen, Seattle, Wash., 29; George Nielsen, Woodland, Calif., 57; Ole Nielsen, Warren, Pa., 72; Theobald E. Norring, New York, N. Y., 55; Christian P. Nielsen, Racine, Wis., 56; Christ Nielsen, Chicago, Ill., 41; Marcus Nielsen, Hopkins, Minn., 42.

H. P. Olsen, Spokane, Wash., 59 Aar; Christian Olsen, Kansas City, Kans., 71; Christian Outzen, Clinton, Ia., 45; Rasmus Olesen, Troy, N. Y., 60; Julius Oehl, Chicago, Ill., 59; Søren C. Olsen, Rutland, Ia., 44; Morten T. Oster, Hartford, Conn., 24. Peder Pedersen, Elba, Neb., 56; Christen Poulsen, Galveston, Texas, 41; Christen Petersen, Victory, Mich., 75; Hans A. Petersen, Denver, Colo., 47; Hans J. Petersen, Omaha, Neb., 51; Niels P. Pedersen, Salt Lake City, Utah, 41; Alb. Christoffer Petersen, Trufant, Mich., 29; Hans Petersen, Tyler, Minn., 69; Hans J. Petersen, St. Paul, Minn., 47; Niels R. Petersen, Detroit, Mich., 52; Hans Petersen, Perth Amboy, N. J., 72; Niels M. Poulsen, Selma, Calif., 34. Povl Th. Petersen, Cambridge, Mass., 33; Hans P. Petersen, Ferndale, Calif., 53; Christian Petersen, Lincoln, Neb., 73; William Petersen, Oregon, Wis., 45; Edward Petersen, Seattle, Wash., 71. Andreas Rasmussen, Co. Bluffs, Ia., 59 Aar; Niels Rasmussen, Sidney, Mich., 66; Peter Rasmussen, Racine, Wis., 61; Henry Rasmussen, Green Bay, Wis., 30; Erik Rasmussen, Worcester, Mass., 66; Edward H. Ring, Fresno, Calif., 71. Christians Sarsgaard, Davenport, Ia., 65 Aar; Chr. N. Sandahl, Seattle, Wash., 63; Knud W. Swendsen, Duluth, Minn., 33; Martinus Sorensen, Clear Lake, Ia., 34; Carl Simonsen, Milwaukee, Wis., 75; Chr. P. Schmidt, Dannebrog, Neb., 53. George Trebbien, Chicago, Ill., 54 Aar; John Fred Tyllesen, Oakland, Calif., 80. John Wittrup, Chicago, Ill., 54 Aar; Wm. Westergaard, Devils Lake, N. D., 41.

DEN FORENEDE DANSKE EV.-LUTH. KIRKES PRAETER.

Andersen, A. M. Blair, Nebraska.
Andersen, E. R., Froid, Montana.
Andersen, Fr., 1115-12, St., Sioux City, Iowa.
Andersen, H. P., Brush, Colorado.
Andersen, H. P. A., Dickson, Alta., Canada.
Andersen, Ingvard M., 727 Fremont Ave., Kenosha, Wisconsin.
Andersen, S. Chr., Warren, Pennsylvania.
Andreasen, M. N., 904 Buus St., Cedar Falls, Iowa.
Anker, Kr., Pastor emer., Elk Horn, Iowa.
Bach, D. G. M., Yorezumachi 1935, Moji, Japan.
Beck, Theo. P., Cordova, Nebraska.
Bentsen, N., McBrides, Michigan.
Berthelsen, H., Roife, Iowa.
Bing, N. J., 1146 Racine St., Racine, Wisconsin.
Block, M. O., 520 Lafayette Ave., Racine, Wis.
Bondo, H. W., Harlan, Iowa.
Bondo, Sherman, Rt. 1, Hampton, Nebraska.
Bondo, V. W., 3319 Washington Ave., Racine, Wis.
Carlsen, J. C., 61 E. St., Salt Lake City, Utah.
Carlsen, N. C., Royal, Iowa.
Christensen, Chr., Pastor emer., Laurens, N. Y.
Christensen, J. C., Viborg, South Dakota.
Christensen, J. P., St. Thomas, Virgin Islands.
Christiansen, Axel, Luck, Wisconsin.
Christiansen, G. B., Rt. 5, Audubon, Iowa.
Christiansen, J. P., 215 West 5th Ave., Denver, Colorado.
Clemmensen, N. P., 1702 N. Maplewood Ave., Chicago, Illinois.
Damskov, N., 173 Gordon Ave., Elmwood, Winnipeg, Manitoba, Canada.
Engholm, M. O. Jensen, Del Rey, California.
Erlander, E., Poy Sippi, Wisconsin.
Falck, Chr., Pastor emer., Potter, Nebraska.
Gertsen, I., 493 E. 6th St., Spencer, Iowa.
Hansen, Anders, Luck, Wisconsin.
Hansen, Anthon, Sidney, Montana.
Hansen, A. P., 25 N. 9th St., Council Bluffs, Iowa.
Hansen, Atlef J., Greenville, Michigan.
Hansen, C. N., Professor, Blair, Nebraska.
Hansen, Erik, Moorhead, Iowa.
Hansen, H., Pastor emer., 2239 S. Antonio Ave., Alameda, California.
Hansen, H. M., Evan, Minnesota.
Hansen, F. C. M., Audubon, Iowa.
Hansen, Henry N., Milltown, Wisconsin.
Hansen, I. M., Blair, Nebraska.
Hansen, H. P. K., Rt. 3, Emmetsburg, Iowa.
Hansen, Karl M., McNabb, Illinois.
Hansen, N., 2090 W. 29th St., Los Angeles, Calif.
Hansen, P. L. C., Pastor emer., Turlock, California.
Hansen, Samuel J., Owatonna, Minnesota.
Hansen, Theo. M., 114 Linden St., Northfield, Minn.
Heede, J. P., Pastor emer., 2514 Moffat St., Chicago, Illinois.
Hjortsvang, B. A., New Lisbon, Wisconsin.
Hofgaard, A., Kenmare, North Dakota.
Iversen, Henry, Buffalo, Wyoming.
Jensen, A. H., 152 Church St., San Francisco, Cal.
Jensen, C. H., 1130 Mound Ave., Racine, Wisconsin.
Jensen, H. L., Rt. 4, Audubon, Iowa.
Jensen, H. P., West Branch, Iowa.
Jensen, J. K., Standard, Alta., Canada.
Jensen, J. P., 207-1st St., Minden, Nebraska.
Jensen, L., Ruskin, Nebraska.

Jensen, M. Th., Selma, California.
Jensen, P. C., Livermore, California.
Jeppesen, C., 809 S. Noble St., Indianapolis, Ind.
Jersild, Th. N., Viborg, South Dakota.
Johansen, Brede, Pastor emer., Vordingborg, Danmark.
Johnsen, L., Pastor emer., Selma, California.
Johnsen, S., Pastor emer., Fresno, California.
Kildsig, J. J., Blair, Nebraska.
Kirkegaard, A., Laurens, New York.
Kjær, L. H., Box 385, Buffalo, Wyoming.
Kjøllen, L. H., Westby, Montana.
Kjøller, L. P., 642 Union Ave., Portland, Oregon.
Kloth, C. C., Westbrook, Maine.
Krogh, C. H. M., Rt. A., Wolbach, Nebraska.
Knudsen, J., Rt. 1, Kenmare, North Dakota.
Lang, N. P., Blair, Nebraska.
Larsen, C. B., Kingaroy, Queensland, Australia.
Larsen, J. A., 524 Isabella St., Neenah, Wisconsin.
Larsen, L. C., 125 Hamilton St., Penn Yan., N. Y.
Laursen, L. A., Laurel, Nebraska.
Ligaard, P. C., Nile St. East, Cor. Wellington Rd., Brisbane, Queensland, Australia.
Lund, A. W., 221-23, Ave. South, Minneapolis, Minn.
Lund, James N., 413 Waupaca St., Waupaca, Wis.
Lund, J. Th., Hutchinson, Minnesota.
Magnussen, J. G. V., Clinton, Wisconsin.
Magnussen, J. P. M., Rutland, Iowa.
Matthiesen, K. M., 135 Lee St., Milwaukee, Wis.
Matthiesen, M., Elkhorn, Iowa.
Mengers, C. C., 407 Fairview Ave., Webster Groves, Missouri.
Mengers, Viggo C., 2238 N. St., Lincoln, Nebraska.
Miller, P. H., Pastor emer., Mesita, Colorado.
Naarup, J. P., 306 S. Division St., Waupaca, Wis.
Nevo, A. V., Beresford, South Dakota.
Nielsen, And., 39 N. Park Ave., Oshkosh, Wis.
Nielsen, A. M., Coulter, Iowa.
Nielsen, A. S., C. S., Eugene, Oregon.
Nielsen, Carl E., Ft. 4, Portland, Maine.
Nielsen, E. M., Box 143, Ellendale, Minnesota.
Nielsen, Frank, Salmonhurst, N. B., Canada.
Nielsen, H., Rt. 1, Box 29, Minden, Nebraska.
Nielsen, J. P., Kurume, Japan.
Nielsen, N. L., Oaks, Oklahoma.
Nielsen, N. P. J., Ferndale, California.
Nielsen, N. P., Rt. 3, Plainview, Nebraska.
Nielsen, N. S., Rt. B, Box 2, Selma, California.
Nielsen, P. F. A. B. D., 3893 Michigan Ave., Chicago, Illinois.
Nielsen, W. C., 826 W. 6th St., Davenport, Iowa.
Olsen, C. M., Denmark, Wisconsin.
Olsen, O. Rye, 836-20 St., Oakland, California.
Paulsen, P. C., Hartland, Wisconsin.
Pedersen, J. C., Dannebrog, Nebraska.
Pedersen, L., Kristineberggaard, Taulov, Danmark.
Pedersen, James C., Fremont, Nebraska.
Pedersen, N. Chr. Trufant, Michigan.
Pedersen, P. M., 230 N. Plum St., Northfield, Minnesota.
Prøvensen, E., 10 Belmore Terrace, Jamaica Plain, Boston, Massachusetts.
Rasmussen, A., Rt. 3, Blair, Nebraska.
Rasmussen, Franklin, Ringsted, Iowa.
Rasmussen, Joseph, 843 S. Ashland Ave., Green Bay, Wisconsin.
Rasmussen, P., Exira, Iowa.
Risdaal, J., Pastor emer., Wahoo, Nebraska.
Rosenberg, E. S., 171 N. Broadway, Fresno, Calif.
Rømer, John C., 1728½ W. 1st St., Flat 8, Duluth, Minnesota.
Schmidt, C. H., Rt. 1, Mason City, Nebraska.
Schultz, A. Th., 700 Jackson St., Blair, Nebraska.
Simonsen, J., 2158 N. Kildare Ave., Chicago, Ill.
Simonsen, N. P., Missions, Texas.
Staby, Victor R., 2721 N. 30. St., Omaha, Nebraska.
Svendsen, H. A., Rt. 2, Box 38, Harlan, Iowa.
Søe, J., Marcus, Iowa.
Schölm, A. L. J., 710 Buchanan St., Des Moines, Iowa.
Sørensen, Chr., Rt. 1, Winnetoon, Nebraska.
Sørensen, N. P., Cushing, Nebraska.
Taler, Fr. Petersen, Rt. 2, Flaxton, North Dakota.
Thorslev, P. P., C. S. Route, Eugene, Oregon.
Vammen, C. A., Osakis, Minnesota.
Vammen, J. H., Rt. 2, Neola, Iowa.
Videbeck, C. M., Staplehurst, Nebraska.
Vig, P. S., Box 476, Blair, Nebraska.
Weismann, A. C., 2612 Homer St., Chicago, Ill.
Wilhelmsen, C., 2104 N. 10th St., Kansas City, Kansas.
Winther, I. M. Th., Kumamoto, Japan.
Østergaard, P. J., Pastor emer., 2118 S. Normandy Ave., Los Angeles, California.

**ADRESSER PAA PRÆSTER I DEN DANSKE
EV. LUTH. KIRKE.**

Andersen, R., 193 St., 9th St., Brooklyn, N. Y.
Jakobsen, Ole, 508 7th Ave., North Troy, N. Y.
Jørgensen, Svend, 170 Russ St., Hartford, Conn.
Kjær, Svend, 99 Broad St., Perth Amboy, N. J.
Hansen, Viggo M., 8 Mayo St., Portland, Me.
Nielsen, R., So. Windsor, Conn.
Holm, N. V., 46 Caroline St., Detroit, Mich.
Kjølhed, P., Grayling, Mich.
Skovgaard, C. J., 7 New St., Muskegon, Mich.
Nielsen, E. N., 1101 Madison, Ludington, Mich.
Jensen, Hans, 407 Walnut St., Manistee, Mich.
Stockholm, Chr., R. 6, Marlette, Mich.
Andersen, A. W., 2846 Cortez St., Chicago, Ill.
Dorf, A. T., 1633 Washtenaw Ave., Chicago, Ill.
Dan, Adam, 510 E. 64 St., Chicago, Ill.
Götke, P., 403 N. 4 St., Clinton, Ia.
Aaberg, J. C., Dwight, Ill.
Bodholdt, K. C., 815 Union St., Racine, Wis.
Christensen, R. J., 1320 9 St., Marinette, Wis.
Kildegaard, A. C., 1410 Main St., Cedar Falls, Ia.
Holst, J. A., R. 3, Cedar Falls, Ia.
Isaksen, S., Ringsted, Ia.
Jørgensen, J., Kimballton, Ia.
Juhl, H., R. 3, Hampton, Ia.
Faber, Aug., Newell, Ia.
Højbjerg, C. P., Grand View College, Des Moines, Ia.
Dixen, J. L. J., Withee, Wis.
Gregersen, O., Alden, Minn.
Tarpgaard, A. J., 2215-31 Ave. S., Minneapolis, Minn.
Rodholm, S. D., Askov, Minn.
Rawn, R. H., R. 3, Luck, Wis.
Strandskov, H. C., Hutchinson, Minn.
Frost, Arthur, Reserve, Mont.
Pedersen, N. P., Lock Box 144, Ruthton, Minn.
Plambeck, Henrik, Lake Benton, Minn.
Kristensen, Evald, Viborg, S. Dak.
Jørgensen, Hakon, Hetland, S. Dak.
Plambeck, Henrik, Lake Benton, Minn.
Jensen, P., Tyler, Minn.
Østergaard, Kristian, Tyler, Minn.
Larsen, L. C., Tyler, Minn.
Jensen, Valdemar S., 819 So. 22 St., Omaha, Nebr.
Hald, N. P., Davey, Nebr.
Strandskov, N. C., Lindsay, Nebr.
Møller, Aage, Nysted, Dannebrog, Nebr.
Lerager, J. J., R. 3, Cozad, Nebr.
Jessen, H. J., Box 356, Brush, Colo.
Rodholm, J. A. M., D. S. R., Bx 78, El Campo, Tex.
Gravngaard, N. P., Grand View Ave. and 9 St. W., Des Moines, Ia.
Jensen, R. M., 213 Church St., Salinas, Calif.
Pedersen, P. H., R. A., Box 244, Parlier, Calif.
Marekman, S., 792 E. 46 St., Los Angeles, Calif.
Nordentoft, B., Solvang, Calif.
Ammentorp, F. B., 2406 E. Spruce St., Seattle, Wash.
Knudsen, K., Enumclaw, Wash.
Madsen, P. J., Wilbur, Wash.
Hasle, C. S., Junction City, Ore.

**DET DANSKE BRODERSAMFUND I AMERIKA
SEKRETÆRERS ADRESSER.
CALIFORNIA.**

230. Arcata.—Martin Larsen, R. F. D., Box 66.
303. Biggs.—Niels Simonsen, Box 212, Grafton, Cal.
95. Ferndale.—Chris Hansen, Box 257.
67. Fresno.—Johan W. Pedersen, 2039 Kern St.
184. Hayward.—J. Jessen, 96 Chumalia St., San Leandro, Calif.
246. Los Angeles.—S. Andersen, 1156 N. Kingsley Drive, Hollywood, Calif.
126. Los Angeles.—C. Mogensen, 3563 Gramersy Place.
39. Oakland.—Nick Andersen, 7116 Cabot Road.
143. Petaluma.—Herman Brown, P. O. Box 202.
306. San Diego.—V. Svendsen, 3038 Clay Ave.
49. San Francisco.—Viggo Konig, 946 McAllister.
188. Sanger.—Fred Hammerick, Del Rey, Calif.
255. Selma.—A. H. Andersen, Route A, Reedley, Calif.
299. Solvang.—John Roth.
226. Stockton.—Peter Gormsen, 621 W. Lindsay St.
235. Watsonville.—Karl Koch.

COLORADO.
254. Brush.—Carl S. Sorensen.
179. Denver.—Chr. Nielsen, 752 Elati St.
43. Denver.—James Westergaard, 2001 California.
261. Fowler.—L. C. Hansen, R. F. D.
119. Pueblo.—H. P. Hansen, 1228 East Evans Ave.

CONNECTICUT.
81. Ansonia.—Chr. J. Poulsen, 26 Forest Ave.
37. Bridgeport.—Andrew Petersen, 32 Knowlton.
41. Derby.—J. N. Jensen, Box 217.
314. Hartford.—A. M. Mose, 135 Fairfield Pl.
32. New Haven.—Peter Lobner, 1 Lee St., Allingtown, Conn.
103. Waterbury.—Einar Marquard, 17 Avon Ave.

IDAHO.

264. Pocatello.—Hans Sorensen, Box 73.
ILLINOIS.
18. Chicago.—Ole L. Berg, 1756 N. Karlow Ave.
35. Chicago.—Henry L. Bunck, 4950 Vincennes Ave.
298. Chicago.—Axel Jensen, 2048 N. Kildare Ave.
17. Chicago.—J. P. Jørgensen, 846 N. Central Park Ave.
140. Chicago.—P. Hjorth, 5655 W. Division St.
58. Chicago.—J. Malmquist, 4322 Kamerling Ave.
61. So. Chicago.—Peter Rasmussen, 6349 Blackstone Ave.
123. Clifton.—N. P. Hansen.
34. Dwight.—Jorgen Feddersen, R. F. D. No. 2.
52. Joliet.—N. P. Johnson, Route 2, Lemont, Ill.
280. Gardner.—Niels M. Christensen.
239. Lake Forest.—Wilh. Nielsen, Washington Circle.
5. Moline.—H. P. Larsen, 3027 — 11th Ave.
64. Rockford.—Carl Kronwald, 1530 Second Ave.
92. St. Charles.—Carl Killian, 528 Madison Ave.
22. Sheffield.—M. C. Jensen, Box 45.
182. Waukegan.—N. M. Jørgensen, 528 Powell Ave.
107. West Pullman.—Chr. Olsen, 11727 Wallace St., Chicago, Ill.
234. Woodstock.—Andrew P. Clausen, 904 Jewett St.

INDIANA.

228. Indianapolis.—Lauritz Rudbeck, 364 East Morris St.
245. South Bend.—Peter Petersen, 530 So. Main St.

IOWA.

224. Alta.—Peter Jensen.
53. Atlantic.—S. M. Jensen, 911 Poplar St.
128. Avoca.—Walter Larsen, Route No. 2.
157. Audubon.—F. Arvid Petersen.
215. Battle Creek.—Martin Mortensen, Route 2.
137. Boomer.—J. C. Jacobsen, Mo. Valley, Ia.
297. Brayton.—Peter Miller, Route 1.
7. Cedar Falls.—O. S. Magnusen, 122 East 3 St.
219. Clear Lake.—S. Jensen Hoyrup, 108 Benton St.
11. Clinton.—H. J. Fredericksen, 542 — 41st Ave.
10. Council Bluffs.—O. M. Olsen, 754 Ave. D.
220. Crystal Lake.—Chr. Boddum, R. F. D. No. 3, Britf, Iowa.
3. Davenport.—C. A. Petersen, 1222 Brown St.
15. Des Moines.—W. Christiansen, 3228 E. 8th St.
144. Dike.—Chr. Langskov.
289. Elk Horn.—Peter Wuiff.
31. Exira.—Frederick Back, Box 96.
305. Fort Dodge.—P. H. Miller, 221 N. 13th St.
256. Hamlin.—C. P. Christensen.
153. Harlan.—Charles C. Nelsen, 1006 — 6th St.
175. Jacksonville.—Hans A. Hansen, R. 5, Box 41, Harlan, Ia.
231. Jewell.—Geo. Johnson.
21. Kimballton.—Anders Thomsen.
221. Latimer.—Peter Faber, R. 2, Hampton, Ia.
101. Mo. Valley.—Lauritz C. Jensen, 317 N. West St.
80. Neola.—J. Jokumsen, R. F. D. No. 2.
147. Newell.—Chris Holmen, Box 601.
127. Reinbeck.—P. J. Bigum.
134. Ringsted.—P. L. Mathiasen.
150. Rorbeck.—Geo. Rasmussen, R. 1, Elkhorn, Ia.
217. Rutland.—Wald. Larsen, Bradgate, Iowa.
105. Salix.—Rasmus Christensen, Route 1.
62. Sioux City.—A. M. Petersen, 815 So. Paxton St.
186. Story City.—John H. Johnson, Rt. 4, Box 4.
223. Thornton.—J. S. Paulsen.
77. Turin.—T. M. Sorensen, R. 1, Moorhead, Ia.
212. Waterloo.—C. Sandahl, 811 W. 6th St.
63. West Burlington.—H. M. Simonsen, Box 76.

KANSAS.

173. Kansas City.—Chris Mortensen, 225 No. 16 St.

MAINE.

250. Falmouth.—L. C. Lange, R. F. D. 4, Portland, Me.
112. Portland.—W. Poulsen, 36 Lancaster St.
199. Rumford.—Carl Andersen, Box 192 Redlonville, Me.
201. Westbrook.—Hans Hansen, 187 Rochester St.

MASSACHUSETTS.

87. Boston.—S. P. Sorensen, P. O. Box 9, Dorchester 24, Mass.
229. Brockton.—Harold Norregaard, 132 Menlo St.
270. Cambridge.—Christian L. Enemark, 5 W. Bellflower St., Dorchester, Mass.
204. Maynard.—J. Eriksen, R. F. D. 94.
312. Springfield.—Hans M. Jensen, 431 N. Bridge St., W. Springfield.
197. Woburn.—Carl Poulsen, 4 Sherman Terrace.
192.—Worcester.—Hans Salmonsén, 24 Dutton St.

MICHIGAN.

244. Cadillac.—N. P. Sorensen, 121 Mosser St.
156. Crystal Falls.—Niels R. Holmes, No. 105 Alpha, Mich.
227. Detroit.—Lenius Hansen, 330 Stanton Ave.
163. Edmore.—Albert A. Petersen, R. F. D. No. 1.
151. Escanaba.—Emil Petersen, 1906 — 1 Ave. So.
207. Grayling.—Hans Petersen.

210. Grand Rapids.—K. Ifversen, 75 Mt. Vernon Ave., N. W.
 70. Greenville.—Peter Andersen, 115 W. Grove St.
 176. Ingalls.—Thos. Henriksen, R. 1, Box 64, Stephenson, Mich.
 47. Ironwood.—Hans Johnson, 311 Pewabic St.
 44. Ishpeming.—Henry Johnsen, 137 Cliffs St.
 238. Juh.—L. W. Nielsen, Rt. 1, Sandusky, Mich.
 51. Ludington.—Niels P. Larsen, 405 Third St.
 20. Manistee.—Marius Hansen, 73 Magill St.
 59. Menominee.—Sivert Hansen, 3719 Broadway.
 30. Muskegon.—N. P. Hansen, 22 S. Terrace St.
 6. Negaunee.—F. R. Christensen, Box 365.
 181. Sidney.—P. C. Petersen, R. F. D. 1, Box 85.
 106. Trufant.—P. C. Poulsen, P. O. Box 1005.
 82. Victory.—Jorgen Wilhelmsen, R. F. D. 4, Box 38, Ludington, Mich.
 55. White Hall.—John Hansen, R. 4, Box 22, Montague, Mich.

MINNESOTA.

73. Alden.—J. P. Wejrung, R. 2, Box 1.
 75. Albert Lea.—J. J. Andersen, 233 East First St.
 271. Arco.—N. P. Wilhmsen.
 263. Askov.—J. P. Frederiksen.
 111. Austin.—Harold Madsen, 602 East St.
 98. Bloo. Prairie.—J. C. Petersen, Lock Box 267.
 142. Brainerd.—A. L. Andersen, 819 Main St.
 65. Duluth.—Carl Phillips, 5120 Otsego St.
 237. Ellendale.—Chris Laursen, Box 26.
 115. Geneva.—Lars Chr. Larsen, Box 9.
 97. Hopkins.—Jens Clausen, Box 345.
 83. Hutchinson.—Jorgen Jensen, Box 162.
 96. Jackson.—C. Ludvigsen, Box L.
 114. Lake Benton.—Jens L. Hugger, Box 145.
 316. Minneapolis.—J. Kirkegaard, 4903 — 37th Ave. South.
 45. Minneapolis.—S. Clemmensen, 3435 — 43rd Ave. So.
 90. Northfield.—John E. Johnsen, 515 W. 2nd St.
 132. Osakis.—C. W. Larsen, Box 103.
 72. Owatonna.—P. G. Christensen, 626 So. Elm St.
 85. Rochester.—H. P. Hansen, 233 — 7th Ave., S. E.
 100. Rosendale.—Rasmus Ditlevsen, Atwater, Minn. Route 2.
 253. Ruthton.—Nick Jorgensen.
 91. Saint Paul.—Wm. J. Reimers, 739 Sims St.
 104. Sherburn.—L. W. Larsen, L. 44.
 121.—Tyler.—N. F. Petersen, Box 145.
 160. Underwood.—Jens Christensen, Route 1.
 284. Westbrook.—A. C. Knudsen, Storden, Minn.

MISSOURI.

56. Kansas City.—L. P. Jensen, 3072 N. 21st St., Kansas City, Kans.
 191. St. Louis.—Julius Andersen, 4117 Delmar Ave.

MONTANA.

138. Butte.—M. H. Bodker, 1201 W. Gold St.
 283. Dagmar.—Niels J. Sorensen.
 273. Dillon.—Chris. C. Bay.
 308. McCabe.—Ejnar Bentzen.
 311. Sidney.—O. P. Sorensen, Box 174.

NEBRASKA.

275. Arnold.—Mathias Beyer.
 216. Basford.—John Nielsen, Rt. 3, Lyons, Neb.
 122. Bennett.—Thor. Jorgensen, Walton, Neb.
 206. Blair.—Niels P. Hansen, 211 Front St.
 165. Boelus.—Carl Hermansen.
 117.—Brunswick.—M. Sorensen, Plainview, Neb.
 177.—Cordova.—A. C. Christensen.
 288. Cotesfield.—Anton Iversen.
 262. Cozad.—Poul J. Lund, Route 1.
 54. Dannebrog.—Rasmus Falle.
 153. Dannevirke.—Ole C. Leth, Route 1, Box 77, Elba, Neb.
 88. Elba.—Jens M. Hansen.
 193. Filley.—John Clausen.
 26. Fremont.—C. H. Christensen, 453 N. Main.
 211. Grand Island.—Walter Eriksen, 1723 W. 2nd St.
 93. Hastings.—Chris Nielsen, 305 West C St.
 178. Herman.—R. H. Rasmussen.
 169. Hubbard.—Louis A. Larsen, Jackson, Neb.
 159. Kennard.—Nick Cook, Box 85.
 57. Lexington.—Johan Pedersen.
 84. Lincoln.—Peter Kløwborg, 427 So. 9th St.
 209. Marquette.—Axel Stenderup, R. F. D. No. 1, Box 47a.
 16. Minden.—M. K. Hokser, Box 396.
 60. Nebraska City.—Anton Nielsen, 9th Street & Corso
 1. Omaha.—Jens Tralle, 2561 Leavenworth St.
 213. Ord.—Chris Chappel, Route 4.
 161. Ruskin.—Henry Christensen, Route 3, Hardy, Neb.
 66. St. Paul.—Hans Hansen, Box 554.
 74. Omaha (So. Side).—Henry Meyer, 1713 Holmes Ave.
 208. Spiker.—Rudolph Andersen, Rt. 1, Kennard, Neb.
 282. Upland.—P. L. Ostergaard, Box 25.
 125. Weeping Water.—Peter H. Miller, Box 56.
 214. West Point.—L. Lauritsen, Route 1.

110. Winside.—Fred Jensen, Route 2, Hoskins, Neb.
 236. Wisner.—Hans Miller, Box 354.
 118. Wolbach.—Niels L. Hansen, Rt. 1, Cushing, Neb.

NEW JERSEY.

116. Newark.—Otto Miller, 15 Weaver Ave., Bloomfield, N. J.
 46. Perth Amboy.—Henry Hansen, 435 Laurie St.
 90. Port Reading.—Otto Nielsen, R. F. D. 1, Box 55A, N. Brunswick, N. J.
 241. Sayreville.—Peter Johnsen, Box 29, South River, N. J.
 86. South Amboy.—A. J. Johnsen, 427 John St.
 203. Trenton.—Emanuel Smith, 47 Annebelle Ave., Broad St. Park.

NEW YORK.

205. Brooklyn.—Wm. P. Svendsen, 399 Bergen St.
 315. Buffalo.—Henry Elersted, 1239 Seneca St.
 50. E. Port Chester.—Alfred Nielsen, 17 Chestnut St.
 309. Ilion.—Holger Ernest, 21 W. Clark St.
 171. Jamestown.—Herman Kofoed, 47 Charles St.
 300. Laurens.—Hans Andersen, West Laurens, N. Y.
 257. New York.—Viggo C. Eberlin, 305 E. 206th St.
 248. New York.—Chr. Lumbye, 8916 — 126th St., Richmond Hill, L. I.
 164. New York.—L. J. Petersen, 209 — 30th St., Brooklyn, N. Y.
 258. New York.—John Torsleff, 468 — 40th St., Brooklyn, N. Y.
 183. No. Troy.—Thorvald Lauridsen, 455 Fifth Ave.
 71. Penn Yan.—And. Nissen, 150 Main St.
 240. Rochester.—Chr. Christensen, 219 Dewey Ave.
 190. Schenectady.—Niels Muller, 931 Emmett St.

NORTH DAKOTA.

251. Devils Lake.—Herman Pedersen, 10 Flint Ave.
 243. Fargo.—N. C. Thomsen, 1102 First Ave. So.
 279. Hunter.—Peter Larsen.
 198. Kenmare.—J. Rasmussen, Box 38, Norma, No. Dakota.
 277. Kensal.—Chris Hansen, Carrington, No. Dak.
 149. Luverne.—Thos. Thompson.
 310. Minot.—R. D. Rasmussen, 917 Jacobsen Blvd.
 302. Powers Lake.—Jens Frederiksen.
 276. Westhope.—Alfred Christensen, Route 2.
 260. Williston.—J. J. Larsen, Route 3.

OHIO.

301. Akron.—S. P. Andersen, 609 Upson St.
 225. Canton.—K. Johnsen, 1743 Third St., N. E.
 281. Cincinnati.—F. C. Christensen, 238 Mohawk St.
 69. Cleveland.—M. Christensen, 3037 E. 65th St.
 170. Rocky River.—L. P. Petersen, 1376 Sloane Ave., Lakewood, Ohio.
 233. Toledo.—J. J. Jensen, 1021 Mallett Ave., W.

OREGON.

307. Astoria.—Elman Pedereo, 415 Florel Avenue.
 268. Junction City.—Peter Skovbo, Route No. 2.
 194. McMinnville.—F. D. Christensen, Rt. No. 3, Box 13.

PENNSYLVANIA.

222. Corry.—Andreas Andersen, 744 Liberty St.
 242. Erie.—Axel Lindstrom, 530 E. 4th St.
 172. Philadelphia.—A. S. Culver, 1727 N. 22nd St.
 202. Warren.—Jens S. Petersen, Box 421.

RHODE ISLAND.

145. Newport.—Eric Christensen, Pen. Craig, Harrison Ave.
 102. Providence.—George V. Petersen, 845 Eddy St.

SOUTH DAKOTA.

28. Badger.—Niels Carl Christensen, Rt. No. 1, Lake Norden, S. Dak.
 259. Colman.—Ove Stenberg, Route No. 4.
 130. Henry.—Peter Petersen, R. F. D. No. 1.
 129. Hetland.—Ludvig Petersen, Route No. 1.
 290. Howard.—Peter Frederiksen, Box 198.
 141. Irene.—Peter Smith, Route No. 1.
 249. Pierre.—Jens Jensen, 938 Park St.
 139. Viborg.—D. M. H. S. Jorgensen, Box 192.
 109. White.—N. B. Jensen.
 166. Wilmot.—Chris Jorgensen, Route No. 2.

TEXAS.

292. Dallas.—Knud H. Schneller, 3515 Travis Ave.
 296. Galveston.—H. Jensen, 2317 1/2 F St.

UTAH.

267. Brigham.—Hans M. Madsen.
 291. Ogden.—Einar Nielsen, P. O. Box 764.
 278. Salt Lake City.—C. P. Hansen, 624 So. 8th St., East.
 78. Salt Lake City.—Andrew Sorensen, oBx 232.

VERMONT.

294. Barre.—Niels Olsen, 6 Beach St.

WASHINGTON.

155. Bellingham.—C. S. Hansen, 2639 James St.
 293. Chehalis.—Soren L. Back, Box 111.
 118. Enumclaw.—Karl Jensen, Box 151.
 131. Everett.—Lars Nielsen, Box 198, Lowell, Washington.
 29. Seattle.—L. Christensen, 1350 E. Fir St.
 42. Spokane.—I. Eskeberg, N. 5417 Crestline St.
 33. Tacoma.—Christ Nielsen, 5211 So. L St.
 152. Wilbur.—Jens Petersen, Box 51.

163. Winlock—Hans Sorensen.
 146. Ashland—W. H. Juhl, 622 Water St.
 189. Barronette—Martin Petersen.
 12. Green Bay—H. C. Hansen, 1310 St. Clair St.
 14. Kenosha—C. P. Sorensen, 914 Reed St.
 186. Luck—Chris J. Back, Box 192.
 185. Madison—Fred Kongsmark, 2254 Marquette Ave.
 79. Marinette—Carl Hansen, 425 Kirby St., Menominee, Mich.
 286. Milltown—A. Korting.
 36. Milwaukee—Carl C. Røge, 929 Ruffum St.
 313. Milwaukee—Carl L. A. Jensen, 1147 17th St.
 2. Neenah—Andrew L. Andersen, Box 141.
 133. Oconto—Andrew Hansen, 313 Elm Ave.
 269. Oregon—S. B. Therkelsen.
 9. Oshkosh—L. Christiansen, 215 N. Park Ave.
 4. Racine—Viggo C. Hansen, 1557 Holmes Ave.
 266. Rice Lake—Andrew Nielsen, Route No. 2.
 89. Superior—Peter Hansen, 1023 Bexter Ave.
 135. Suring—Niels Christensen, Route No. 1, Gillett, Wis.
 154. Withee—H. Henriksen.

WYOMING.

148. Cheyenne—Chris S. Christensen, Plains Dairy.
 68. Green River—P. O. Christensen.
 38. Laramie—Chris Christensen, 369 N. 6th St.
 40. Rawlins—Skerner Rasmussen, 105 East Buffalo St.
 48. Rock Springs—H. Dalgas, 212 Sherman St.

DET KONGELIGE DANSKE GESANDTSKAB I WASHINGTON, D. C.
 Adresse 1605—22d Street N. W.

Overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister, Kammerherre CONSTANTIN BRUN, født 5te Oktober 1860, Søn af Kammerherre Generalmajor C. A. A. J. F. Brun og Hustru Ella f. Bluhme. Student (Herlufsholm) 1878, cand. jur. 1883, Second-lieutenant i Garde-Husarerne 1885, Assistent i Udenrigsministeriet, Legationssekretær i Berlin 1887, Legationssekretær i Paris 1891, Gesandt i Washington 1895-1908, Gesandt i London 1908-1912, Gesandt i Washington fra 1912.

Legationssekretær, Kaptajn URBAN MALTHERBRUN.

Attache, POUL CHRISTIAN HEDE.
 Presseattache, ROGER NIELSEN, 432 Southern Bldg., Washington, D. C.

Landbrugsattache, SØREN SØRENSEN, 311 Southern Bldg., Washington, D. C.

Technical Adviser, SVEND HALVOR NYHOLM, c. o. Danish Consulat, R. 421-22, 8-10 Bridge St., New York, N. Y.

DANSKE KONSULATER I UNITED STATES.

New York.

Generalkonsul, GEORG BECH. Vicekonsul, AAGE BULL. Vicekonsul, MAD S HENNINGSEN. Konsulatssekretær, K. C. JØRGENSEN, 8-10 Bridge Street, New York.

Konsulatsomraadet udgøres af Staterne: New York, New Jersey, Pennsylvania, Ohio, Maryland, North Carolina, South Carolina, Delaware, Virginia, West Virginia, Tennessee og Georgia.

Chicago.

Fungerende Konsul, ANKER KØNOW-BOJSEN. Konsulatssekretær, HANS JACOB HANSEN, Hearst Bldg., 326 Madison St.

Konsulatsomraadet udgøres af Staterne: Illinois, Indiana, Kentucky, Michigan, Wisconsin, Minne-

sota, Iowa, Nebraska, Kansas, Missouri, Colorado, Montana, North Dakota, South Dakota, Utah og Wyoming.

San Francisco.

Konsul, OVE LUNN. Vicekonsul, E. C. SCHMIEGELOW. Konsulatssekretær, VERNER EMIL ANKER AMMENTORP. Mills Building, Montgomery Street, San Francisco.

Konsulatsomraadet udgøres af Staterne: California, Nevada, Oregon, Washington, Idaho og Arizona samt Territoriet Alaska.

New Orleans.

Fungerende Konsul, Vicekonsul T. HOFMAN-OLSEN. Vicekonsul, INGEMANN-OLSEN. Hibernia Bank Building, New Orleans.

Konsulatsomraadet udgøres af Staterne: Louisiana, Florida, Alabama, Mississippi, Arkansas, Texas, New Mexico og Oklahoma.

Boston.

Konsul, GUSTAF LUNDBERG, Route 131 State Street.

Konsulatsomraadet udgøres af Staterne: Maine, New Hampshire, Vermont, Massachusetts, Rhode Island og Connecticut.

Honolulu.

Konsul, CHRISTIAN J. HEDEMAN, R., Honolulu Iron Works.

San Juan.

Konsul, C. J. WAYMOUTH, 2 San Justo. Konsulatsomraadet omfatter Porto Rico.

Virgin Islands.

Generalkonsul, R. BAUMAN, R., St. Thomas.

Manila.

Konsul, V. C. C. KAUFFELDT.

DANSKE VICE KONSULATER I UNITED STATES

Denver (Colorado). Vicekonsul, VIGGO EGEDE BAERRESEN, Chamber of Commerce Bldg.

Grand Forks, N. D. (North og South Dakota). Vicekonsul, M. RASMUSSEN, 122-124 North 3rd Street.

St. Paul (Minnesota). Vicekonsul, JOHN C. NELSON, National Bank Bldg.

St. Louis (Missouri). Vicekonsul, PETER IBSEN, 901 Olive Street.

Omaha (Nebraska). Vicekonsul OTTO WOLFF, 2904 No. 16th St.

Salt Lake City (Utah). Vicekonsul, A. N. T. ORLOB, care of Z. C. M. I.

Galveston (Texas). Fungerende Vicekonsul, CARL BIEHL.

Mobile (Alabama). Vicekonsul, THOMAS CUNNINGHAM THOMSON.

Baltimore (Maryland). Vicekonsul, H. A. KOPPEL.

Charleston (South Carolina). Vicekonsul, JAMES M. SEIGNIOUS, Cotton Exchange Bldg.

Newporth News (Virginia). Fungerende Vicekonsul, A. HAMBORG.

Norfolk (Virginia). Vicekonsul, WALTER KNOX.

Philadelphia (Pennsylvania). Vicekonsul, CHRISTIAN MOE.

Savannah (Georgia). Vicekonsul, O. E. M. V. REEH.

Lovelocks (Nevada). Vicekonsul, PETER ANKER, R.

Los Angeles (California).

Portland (Oregon). Vicekonsul, HENRY HARKSON, 133 First Street.

Seattle (Washington). Sekretær, T. T. GRØNLUND.

Drægtigheds—Kalender

Parringstid.	Heste.	Køer.	Svin.
1. Jan	10. Dec	14. Okt	23. April
15. Jan	25. Dec	29. Okt	8. Maj
1. Feb	10. Jan	14. Nov	23. Maj
15. Feb	25. Jan	29. Nov	8. Juni
1. Marts	10. Feb	14. Dec	23. Juni
15. Marts	25. Feb	29. Dec	8. Juli
1. April	10. Marts	14. Jan	23. Juli
15. April	25. Marts	29. Jan	8. Aug.
1. Maj	10. April	14. Feb	23. Aug.
15. Maj	25. April	29. Feb	8. Sept.
1. Juni	10. Maj	14. Mar	23. Sept.
15. Juni	25. Maj	29. Mar	8. Okt.
1. Juli	10. Juni	14. April	23. Okt.
15. Juli	25. Juni	29. April	8. Nov.
1. Aug	10. Juli	14. Maj	23. Nov.
15. Aug	25. Juli	29. Maj	8. Dec.
1. Sept	10. Aug	14. Juni	23. Dec.
15. Sept	25. Aug	29. Juni	8. Jan.
1. Okt	10. Sept	14. Juli	23. Jan.
15. Okt	25. Sept	29. Juli	8. Feb.
1. Nov	10. Okt	14. Aug	23. Feb.
15. Nov	25. Okt	29. Aug	8. Mar.
1. Dec	10. Nov	14. Sept.	23. Mar.
15. Dec	25. Nov	29. Sept	8. Apr.

ENRICO MYLIUS DALGAS

Af A. NIELSEN, Strande.

Gennem Aarhundreder har Brandstormene fra Nordsøen haft frit Slag ind over Jyllands flade Sletter. Der var ikke noget paa Jyllands Vestkyst, som denne hærgende Blæst kunde løbe Panden imod. De løse Sandklitter flyttede sig mod Øst ligesom Flyvesandet satte sig i Bevægelse, naar de haarde Vinde tudede ind fra Havet. Kun Bovbjerg og Bulbjerg stejle Skrænter ydede lidt Værn mod Stormens Fløjten fra Vest. Men selv disse to Bolværker nedbrød Havet lidt efter lidt. Det flade Vestjylland laa værgeløs ud mod Havet. Det kan fasslaas som en Kendsgjerning, a i Oldtiden fra Vest ind i Middelalderen har Midt- og Vestjylland været skovbevoxede, men fra Valdemarstiden og indtil Midten af forrige Aarhundrede var vi inde i en Forfaldsperiode og de gamle Skove blev ødelagt. Sporene af disse Skove ses den Dag i dag tydelig i de jyske Moser, hvor man træffer svære Træstammer Side om Side med Klynejorden. Disse Træer er voxede paa de Jordlag der dannede Tørvemosernes Bund. En Mærkelighed er det at Rødderne man finder er Skovfyr, og dette kunde tyde paa, at der i den forhistoriske Tid har været store Skovfyrskove i Midt- og Vestjylland. Men det synes ogsaa, at der har været store Skove af Eg og Bøg. I Fortidens Krige faldt Skovene og hyppige Ildbrande fik Skovresterne til at forsvinde. Paa Vestkysten mener man, at de sidste Skove forsvandt i det 16de Aarhundrede. Trods Forfaldsperioden var der dog dem, der begræd Skovens Endeligt. Saaledes den Bonde ude paa Vestkysten, der udbrød: "Ingen Skovfarter, ingen Gjerdsel, ingen Overdrift i Skoven." I omtrent et Par Aarhundrede laa Midt- og Vestjylland bar og øde. Den brune Lyng tog Herredømmet paa de store Vidder. Men i Midten af forrige Aarhundrede blev Hedens ensomme Ro brudt. Plantningssagen tog sin Begyndelse paa disse Egne. Naar dette skal omtales fra den Tid og indtil vore Dage, da kommer man ikke udenom denne Mand, hvis Navn staar over disse Linier, Enrico Mylius Dalgas. Han der blev Plantningssagens Fader i Danmark begyndte paa bar Bund og naaede at forvandle hidtil øde Strækninger til frugtbare Egne. E. M. Dalgas' Slægt havde haft Hjem i Frankrig, men

han opvoxede her i Danmark og fik Lyst til at gaa Militærvejen. I Sommeren 1846 blev gen brød ud i 1848 blev han udkommanderet som Artilleri-Underofficer og gjorde Krigen med. I 1854 blev han Præmierløjtnant i Ingeniørkorpset med Tjeneste i Viborg og derefter i Holstebro og Aarhus. I disse Aar indtil Krigen i 1864 lærte E. M. Dalgas den jyske Befolkning at kende. Deres Tankesæt og Livsvilkaar kom ham til megen Nytte, da han tog fat paa sit store Livsværk Plantningssagen. Saa mærkeligt det end lyder, blev det denne militære Person, der skulde komme til at tage Kampen op mod den brune Lyng paa Jyllands vidtstrakte flade Sletter. I den ulykkelige Krig i 1864 blev Danmark sønderlemmet, og det smertede Dalgas uhyre. Som Motto over sit Arbejde satte han optaget paa den militære Skole. Da Kri-

han denne Sætning: "Hvad udad tabes skal indad vindes." Han fik ogsaa Held til at udføre dette. Den 28. Marts 1866 stiftedes "Det jyske Hedeselskab," og det blev E. M. Dalgas, der kom til at lede det praktiske Arbejde. Hans

Valgsprog "Arbejd skrap, lev knap" førte han ud i Livet. Hans Program var at Staten skulde anlægge Plantereskoler. Det store Maal for Dalgas var, at Heden skulde klædes i Skov helt fra Kongeaen til Limfjorden. I Begyndelsen var Hedeboerne noget modvillige overfor denne Plantning; de havde ikke megen Tillid til at de store Hedeflader kunde forvandles til grønne Skove. Men ogsaa dette overvandt Dalgas, og Fremgangen i Plantereskolen blev snart kendelig ude i Vestjylland. I 1891 havde man 571 Plantager med et Fladerum af 44,801 Tdr. Land. Allerede før Dalgas tog fat havde Staten begyndt med at plante, men det blev ikke til stort. Det blev den private Mand og Hedeselskabet, der brød Lyngens Magt. Dalgas valgte at bruge Bjergfyren, og denne blev den første Pioner i Kampen mod den brune Lyng. Da Staten begyndte at plante, anlagdes Skovanlæg i Jylland, saaledes i Standalgaard, Palsgaard, Randbøl og Feldborg. Der blev forsøgt med forskellige Træarter, særlig Skovfyr og Rødgran, men Skovfyren kunde ikke taale Klimaet. Rødgranen derimod viste sig at være udmærket, den kunde gro op til 80 Fod. Smukke Granskove ses derfor i Midt- og Vestjylland. Men der var Steder, hvor Granen ikke vilde gro, snart sagt ikke voxede op over Lyngen. Da var det

at E. M. Dalgas begyndte at plante Gran og Bjergfyr i Blanding. Bjergfyren er saa omtrent det haardføreste og nøjsomste Skovtræ man har. I sin Hjemstavn i de mellemeuropæiske Bjerge og paa Alperne gaar den højere op end noget andet Træ. Den voxer noget langsomt, der ogsaa har givet den Navn af Dværgfyr. Men den har vist at kunde voxer sig fra dette Navn. Det viste sig da ogsaa snart, at Plantagerne grønnedes og voxede og ydede Læ for Vestenvide. De mange Skeptikere, deres "Hvad kan det nytte" blev fuldstændig slaaet af Marken. Det blev en Kendsgerning, at den ene Plantage efter den anden rejste sig paa de store Vidder. Jylland var ved at blive "laadent." Ikke alene kunde Bjergfyren voxer, men det viste sig at den saa at sige blev Amme for Granen. Men hvilken Værdi vilde disse Plantager faa, det var man i Begyndelsen ikke rigtig klar over. Men de store Skovhugster løste snart denne Gaade. De høje Bjergfyr borthuggedes og de levende Gran skød saa ivejret. Hugsten, som det kaldtes, anvendes til fortrinlige Hegnspæle, der nu sendes Landet over, men ikke alene dette. Fra de store Skove kommer nu de kolossale Træstammer, der anvendes til Høfdebygningen for Jyllands Vestkyst. Med de store Rambukke, der drives ved den elektriske Strøm, rammes disse Træstammer ned i Havet under Bovbjerg, hvorimellem saa de ca. 10,000 Pd. vægtige støbte Cementblokke sættes ud. Fra at være et fagert Træ i de danske Skove gaar de her over til en ny Mission, denne nemlig at danne Bolværk mod Havets Overgreb paa Jyllands Kyster. Dette siger dog noget. Ved Borthugst af Bjergfyren voxer nu Granplantagerne frem. Den ene Oase opstaar efter den anden. E. M. Dalgas Livsgerning lykkedes fuldt ud. Da Plantningssagens Fader, Hedens Ven og Velgører, døde den 16. April 1894, kunde man paa Mid- og Vestjyllands flade Sletter se Frugterne af denne Pioneers Arbejde. Inskriptionen paa Dalgas Stenen i Brande er da ogsaa træffende:

Først Bakke bruné blev Skove lune,
hans Kongsord lød;
saa Marken sandet fra Aa han vandet,
og Græs fremskød,
mens Tørven blandet med Bakkesandet
og Kornet bød.

Nu: Vestenvinde, hvis Magt han brød,
syng ham til Minde i Hedens Skød.

Arbejdet med Plantningssagen i Danmark var i saa god en Gænge, at Dalgas ved sin Livsaften kunde se hvordan Udviklingen vilde danne sig i Fremtiden. Gennem dette kvart Aarhundrede, der er gaaet siden, er Plantningsarbejdet bleven fortsat herhjemme. Der er indvundet nyt Land. Dalgas Motto: "Hvad udad tabes skal indad vindes" er blevet til Virkelighed. Naar man nu færdes ude paa disse Egne, da kender man ikke de gamle øde Flader. Den Tid er nu en Saga, da man kunde træffe den gamle Hedebonde med sin Bindehose i Haanden gaende og vogtende en Flok Faar. Nu ligger der Huse og Gaarde mellem hinanden med velplejede Haver omkring. Hedens Dyr er skræmt op forstyrret i deres ensomme Ro. Agerhønen, Bjerglærken, Viben og Hjejlen, Præstekraven, Maagen, Storken, Tunen, Tinksmiden, Høbenen, Rylen og Svalerne, de er for største Delen trukket bort til de Flader, hvorover Lyngen endnu breder sit mørke Tæppe. Her ses Viben og

Hjejlen i vild Flugt, og de brogede Hugorme hvæsser i Lyngen. Hvad der giver disse nyopdyrkede Egne deres Særpræg er Læplantningen. Det levende Hegn, mest Gran og Tjørnehegn, ses overalt. I Ly af dette Hegn gror Kornet. Hvor før Lyngen stod ud mod Randen af Tørvemoserne, der staar nu den gyldne Ax der sætter Brødet paa Hedebondens Bord, alt i Kraft af Plantningen, der nu standser den bidende Storm fra Vest. Hvor omfattende Plantningen er vil ses af at i et Aar blev der forbrugt ca. 15,735,000 Planter. Denne Hegnplantning medfører, at mange er kommet med som Medarbejdere i Plantesagens Tjeneste. Det er Nutidens og Fremtidens Opgave at fortsætte denne Virksomhed, og vi vil da naa dertil at vi kan sige med Forfatteren:

Gamle Jylland, ungt og grønt du stige
over Have, som i den fjerne Old.
Værket her, det store Lykkerige,
blev en Rune god paa Danmarks Sjold.
Vidner om de stille Folkekræfter
smertebaaren voxte under Trang.
Vidner om en Dag, som følger efter,
som ser blomstrende den hele Vang.

Men endnu er der store Hedeflader, der venter paa sin Plantning, men Aar efter Aar tages der ind af disse. Arealer paa 70 Tdr. Land ses under Plantning og Arealer paa ca. 600 Tdr. Land ses under Plov. Heden brydes. Men notarisk er det, at man, lad mig sige, stadig kravler mod Vest med Plantningen, kommer nærmere ind paa Livet af Vestervover. Kun 3 Mil inde fra Vesterhavet har vi nu store Plantager som Sekær og Aberggaards, hvorfra der under Krigen leveredes store Kvantum Brænde i Form af Udhugst. Selv kun en Mil inde fra Havet begyndte man i 1912 at beplante et Areal ved Raaberghøj paa 2 Tdr. Land. Det viser sig her, at saa nær Havet er det den Bornholmske Axselsøn, der bedst kan modstaa de skarpe Vestenvinde. Efter denne kommer Elmen. Men i det hele og store har man endnu i Vestjylland et ca. 3 Mile bredt Bælte langs Vesterhavet, hvor Plantningen er meget fattig og sparsom. Over dette Bælte fejrer Vestenstormen uhindret. Men ogsaa gennem dette Bælte vil man naa. Man vil naa saa vidt, at Paalandsstormen vil blive stænget inde i selve de jyske Klitter. Som dette Bælte endnu staar nøgen, saaledes laa igennem mange Aar de jyske Klitter. De hvide Sandmiller langs Vesterhavet blev af Vestenstormen stadig drevet mod Øst. Sandflugten ødelagde hele Ejendomme. Den eneste Redning mod denne Sandflugt blev Plantning, og den nøjsomme Plante Marehalmen blev her anvendt med afgjort Held. Det er højst interessant at træffe hele Kolosser af Marehalmplanten herude i de jyske Klitter. Marehalmen har sin store Mission at holde Styr paa Vestkystens Klitrækker. De voldsomme Paalandsstorme har føjet Klitbjergene sammen i store Toppe (Sandbjerge) med dybe Dale imellem, "Klitgryder," som de kaldes. Paa disse Sandbjerge gror nu den vilde, stride Marehalm, der svajer vildt for Vestenvinden. Men her, hvor før i Tiden Enge og Marker, Huse og Gaarde, saaledes Nørre Langen i Harboøre, blev ødelagt af den hærgende Sandflugt, her bor nu Vestkystens Fiskere, i hvis velplejede Haver man ser grønne Havefrugter helt ind mod Klitbræmmen. Alt i Kraft af Plantningen. Den gamle Fordom, at intet kunde gro i de jyske Klitter holder ikke stik. Selv store

Gran og Fyrplantager træffer man ude i Klitterne. Jeg har vandret gennem den store Plantage i Husby Klitter. En hel Skov er her voxet frem i selve Klitterne. De høje Gran og Fyrretræer staar her paa Sandbjergene, og gaar man Vest ud af denne, da falder man lige ned paa Vesterhavsstranden. I ondt Vejr, naar den blaa Nabo sender sine Vandbjerger ind over Strandbredden, da skyller de salte Vover ind mod den store Plantages Fod, og da hænger Skumflagerne fra Havet i Granernes Toppe. I en Brandstorm fra Vest har jeg staaet Østen for denne Plantage og faaet konstateret, hvorledes Stormens Magt blev brudt. Den vildeste Storm løb her Panden imod og formaaede ikke mod Øst at faa Kornet til at svaje. Ude i selve de jyske Klitter kan ikke alene Marehalmnen gro, nej Plantager kan ogsaa voxer frem. Det ca. 3 Mile brede Bælte langs Jyllands Vestkyst kan blive beskyttet. Plantningen er paa sine Steder naaet helt herud, og naar den Dag kommer, da dette Strøg er inde under Plantning, da er Midt- og Vestjylland bleven "laadent" fra den jyske Hede helt ud til den barske Vesterhavskyst. Da er Vestenvindens Magt brudt over de flade Sletter. Da er der "indad vundet hvad udad tabtes."

Hvor Ploven ej kan gaa,
der bør et Træ at staa.

Brødrene

Af MORTEN KAMPHØVENER.

De tjente alle tre ved det samme Kompagni, Regimentets femte Kompagni, ogsaa kaldet Ulykkeskompagniet.

De var alle tre Brødre og havde hjemme i et af Sønderjyllands vestligste Marsksogne, hvor Jorden er flad og frugtbar og Horisonten er vid og høj.

De to lignede hinanden, næsten som en Draabe Vand den anden. De var lyse og blonde og havde blaa vemodige Øjne. Den tredje af Brødrene — det var den yngste — var højere og slankere end de to andre og var af mørkere Lød og havde mørkt Haar og brune spillende Øjne.

Det blev af alle ved Fronten betragtet som noget uheldigt, naar Brødre gjorde Tjeneste ved et og samme Kompagni! Man vidste jo aldrig, hvornaar man fik en Kugle.....og saa vilde det være dobbelt svært for den, der blev tilbage.

Men de tre Brødre havde sikketr ikke saadanne Tanker. Det hed sig, at de to ældste havde lovet deres gamle Moder, der gik hjemme paa den lille Gaard, hvor de var fra, at de nok skulde passe paa den yngre Broder, der var Moderens og ogsaa deres egen Øjsten. Det var vel fordi han var et mere livligt Gemyt end de selv og havde et lysere Humør.

Altid gik de for sig selv, det saa ud som de gik og passede paa hinanden indbyrdes.

Det er Brødrene, sagde man, naar de gik forbi en Klynge af Kammeraterne, der laa og samtalede udenfor en Hule.

"Die Bruder," sagde Tyskerne.

Jeg dumpede ned til dem i deres Hule den Aften, da jeg blev dildelt Regimentet i Champagne. Det var i Reservestillingen i Nærheden af Byerne Somme-Py og Sainte Maria-Py.

Jeg hørte ellers ikke til deres Kompagni, men der var ingen Plads andre Steder.

Saa fik jeg Lov til at knibe mig en lille Plads i et Hjørne af Hulen, blandt Lus og Rotter.

De sad netop og spiste, da jeg kom. Jeg blev glædelig overrasket ved at træffe Landsmænd, omend det ogsaa var fra et andet Kompagni. — Der er altid en vis Kløft mellem et Regiments forskellige Kompagnier.

De havde lige været hjemme paa Orlov og gjorde sig til gode med forskellige af de hjemlige Levnedsmidler, de havde bragt med hjemmefra. Det var rørende at se, hvorledes de tog paa de forskellige Varer, Brødet, Smørret, Kødet. Det var som et Kærtegn, naar de berørte de Ting, der alt var et kært Minde om Hjemmet derude ved Marsken.

De havde ikke kunnet rive sig løs derhjemmefra denne Gang. Det havde været som en Fest, da de alle tre kom marscherende fra Banegaarden og saa langt i det fjerne øjnede Hjemmet med dets hvidkalkede Længer og kridhvide Skorstene, der lyste langt med det saftig grønne Græstæppe som Underbund.

Dagene var gaaet som Minutter, og da Afskedens Dag kom, var det med tunge, svære Skridt, de forlod Hjemmet. Gang paa Gang vendte de sig og saa Hjemmet staa der lysende og hvidt.

Den gamle Mor stod og vinkede med et hvidt Tørklæde, men nu kunde de ikke øjne hende mere. Det var kun en hvid Plet i det fjerne — det sidste Blink, de saa af Hjemmet. Et Blink, de vilde bære med i deres Sind gennem mange, mange Uger og Dage.

Igen havde Moderen bedt de to ældste om at passe godt paa Søren.

Saadan hed den yngste. De to ældste hed Hans Peter og Kristian — gode danske Navne.

Op de havde atter lovet hende det.

"Vi skal gør, hvad vi kan," sagde de.

De kom for sent tilbage fra Orloven. De havde spændt Tiden for langt.

Straffen var Arbejde i "Stollerne," de underjordiske Minegange, der boredes under Jorden, over mod de franske Linier.

De skulde have arbejdet i forskellige "Schichter," som Arbejdsholdene kaldtes, men saa havde den ældste, Hans Peter, bedt Kompagnichefen, om de ikke nok maatte faa Schicht samtidig, og havde faaet Tilladelsen.

De skulde snart afsted op i første Linie, Natschichten begyndte Klokker 10.

"Tror I, han sprænger i Nat?" spurgte Søren.

"Det er ikke godt at vide, hvor han egentlig er, om han er oven over os, neden under, eller lige for vor Minegang," mente Kristian uden at svare direkte paa det givne Spørgsmaal.

"Det var ganske rasende, som han arbejdede sidste Nat," sagde den ældste. "De smaa energiske Hak med deres smaa lette Redskaber kunde jeg tydelig høre, da jeg var posteret ved Lytterøret."

"Men saa længe han arbejder, sprænger han ikke," indskød Søren. "Det ligner ikke Franskmanden. Naar først der er stille i hans Skakt, saa maa vi hytte os."

"Ja, eller sprænge."

Tiden var kommen, da de maatte af Sted. Uden et Ord samlede de deres Redskaber og krøb ud af Hulen, op til deres farefulde Straffearbejde.

Sammen i Livet, sammen i Døden, det var Brødrenes Parole.

Der gik lang Tid, hvor jeg ikke saa noget til Brødrene. Spurgte jeg en af deres Kompagnikammerater, fik jeg til Svar, at de var der endnu.

Saa blev Regimentet kastet ind i Kampene omkring Verdun. Det blev en vis Ret for hvert Regiment at faa en Omgang ved Verdun, hvis Kløfter og Højder var bleven forvandlede til afsvedne Ødemarker og hvis blaa Himmel var mættet af Helveds Rædsler, fyldt med Menneskers Klage og Skrig, fyldt med Stønnen og Jamren fra martrede Sjæle. Luften var fyldt med Ligstank og Krudtrøg og sitrede af mægtige Batteriers tirrede Brøl.

Døden svævede over Terrænet. Rytteren paa den bleggule Hest var den sejrende Magt.

Regimentet maatte gaa den farlige Gang gennem Spærreildens Rædsler op ad Skrænter og ned i Kløfter, en Marsch gennem Dødens Skyggedale. De tog deres Told, disse Kløfter. Bragene fra de exploderende Granater kvalte Skrigene fra de ulykkelige Ofre. Det kunde nu en Gang ikke være anderledes. Hver eneste, der gik med gennem den morderiske Ild maatte regne med, at han maaske denne Gang vilde blive en af dem der blev paa Pletten. Men at gaa den farlige Vej gentagne Gange, gav Soldaterne Mod til at være Duskammerater med Døden.

De tilhørte Døden, de havde gjort op med Livet.

— En Nat kom 2 Mænd gaaende op over Termittehøjen ved Verdun. De gik ned efter, som man kalder det, i Skyttegravs-Sproget, naar man gaar bort fra de forreste Linier.

Mellem sig bar de en tredie, han laa i en Telt dug, som var knyttet over en Stang, de bar over Skuldrene. De kom alene. Langt borte fra tegnede de sig som en mørk Silhouette, naar Nathimlen bag dem oplystes af Signalaraketterne.

De gik med bøjede Hoveder uden at mæle et Ord.

Oppe paa Termittehøjen standsede de og lagde deres Byrde fra sig. Tavse tørrede de Sveden af deres Ansigter og saa paa hinanden med et Blik fyldt med Smerte og Lidelse. — Det var Brødrene.

De to ældste, der bar den yngste, som var død. Han var falden i forreste Linie. En Kugle gennem Hovedet, saa ikke mere.

Ved Mørkets Frembrud havde den ældste henvendt sig til Delingsføreren med Bøn om, at maatte bære Broderen ned til en lille By, bag ved Fronten, for at begrave ham, men Løjtnanten havde nægtet det. Han kunde ingen undvære i Delingen.

Den ældste vendte tilbage og meddelte Broderen det. Han sad og holdt Æresvagt ved Liget.

Saa gaar vi alligevel, sagde den ældste med et haardt, bestemt Træk om Munden.

“Ja, saa gaar vi,” sagde den anden stille. “For vi lovede vor Mor at passe godt paa ham, og saa skal han ogsaa have en ordentlig Grav. Han skal ikke ligge som de andre gravløse, der ligger rundt om og fylder Luften med Stank.”

Saa bar de ham ned.

Nede ved den lille sammenskudte Landsby gravede de en Grav til den døde Bror. De smykkede den med det sparsomme Grønt, de kunde finde, og tømrede et Kors over Graven, hvorpaa de skrev hans Navn med store klodsede, ubehjælpelige Bogstaver.

De havde lagt ham med Blikket vendt mod Nord.

“Han skal ligge og se hjem,” havde den næstældste sagt.

Saa var de pligtopfyldende gaaet tilbage til deres Plads i Frontrækken.

Der var ingen, der havde mærket, de havde været borte.

Siden den yngste Broders Død var de to bleven helt forandrede. Deres Blik blev mere stirrende, deres Holdning mere ludende. De gik med slæbende Skridt og overhørte til Tider, hvad der blev sagt til dem.

Sorgen over Broderen knugede dem. De syntes, de havde haft Ansvaret for ham.

Hvordan skulde de komme hjem uden ham?

Det er ikke rart, at Brødre er sammen ved et og samme Kompagni, sagde de andre Kammerater.

Stadig svævede den bleggule Død over Kløfterne ved Verdun og krævede Tribut af de Rækker af Soldater, der vovede sig ned over de udtraadte Stier og demolerende Løbegrave.

Her blev de to Brødre en Nat, da deres Deling skulde afløses. Der var ingen, der saa, de gled ud af Rækkerne. En og samme Granat blev deres Banemand.

De blev meldte som savnede til Kompagniet, og samme Besked fik ogsaa deres gamle Moder.

Savnet! Det er et Uvishedens Budskab, der næsten er haardere end Døden.

Nu er det næsten 4 Aar siden, den gamle Mor deroppe i Marsksognet fik Bud om sin yngste Søns Død.

Den ældste havde meddelt hende det saa skaansomt som muligt, og fortalt om den smukke Grav og om, hvorledes de havde lagt ham.

Kort Tid efter fik hun Budskab om, at de to andre savnedes; men hun haaber endnu, de skal komme.

Hver Dag, naar hun ved, at Toget sydfra er kommen til Stationen, gaar hun uden for Gaardsporten i den hvidkalkede Længe og spejder, med Haanden over Øjnene, ud ad den brede, lige Landevej. Fra Dag til Dag kan man se hende paa denne Plads. Hendes Haar er bleven snehvidt, hendes Ryg kroget, men hun venter stadig taalmodigt.

“Nu ser gamle Maren efter sine Drengene,” siger Folk, naar de gaar forbi.

De ved bedre, de ved, at gamle Maren venter forgæves.

Men gamle Maren synes, naar hun ser ud ad den hvidstøvede Landevej, der strækker sig gennem de saftgrønne Agre, at hun kan se de 3 Brødre gaa ud efter Jernbanestationen, saadan som hun sidst saa dem gaa. Hun ser dem hvert Øjeblik vende sig om for at vinke Farvel til hende. Hun hører deres taktfaste, ensartede Skridt dø hen i det fjerne — og hun smiler et vemodigt Smil gennem blanke Taarer.

EN DANSK EMIGRANTDATTER

Nogle historiske Oplysninger af P. S. VIG.

Jeg vil fortælle om en national Heltinde i Amerika, der var af dansk Afstamning.

Synes maaske nogen, at dette her lyder for stort, saa skal jeg skynde mig med at sige, at "jeg har ikke gjort den, som han sagde, Drengen, da Præsten spurgte, hvem der havde skabt Verden. Familien, vi her faar at gøre med, gør selv bestemt Fordring paa at være "of Danish descent," — og den var vel nærmest til at vide Besked om den Ting. Herom kan hver den forvise sig, som vil gøre sig den Ulejlighed at søge Oplysninger om den. Hvor den var fra i Danmark, ved jeg ikke, og det gjorde den vist ikke selv, og dansk kunde den vist heller ikke tale, da den kom her til Landet, — og det er meget længe siden, som vi nu skal høre.

Familien Zane.

Dette Navn lyder jo ikke meget dansk, ligner meget mere det tyske Navn paa Tand (Zahn), men Markowsky, — eller hvad han nu hed, der i sin Tid solgte Tobak og Cigarer paa Milwaukee Avenue i Chicago, var nok saa god en dansk Mand, trods det russiske Navn, derfor kunde Zane, trods det tysk-klingende Navn, ogsaa nok være dansk. Og hyad Familiens Opførsel o. s. v. angaar, saavidt vi kender den, behøver ingen at skamme sig ved at regnes i Slægt med den. Zane'erne skal være kommen fra Danmark til England før Aar 1700, — har altsaa muligvis været med i de danske Lejetropper — jeg mener: dens Stamfader, — der engang var at finde i næsten alle Europas Lande. Den første Zane, som kom til Amerika, tilhørte "Vennernes," eller Kvækernes Samfund, og skal være kommen her i Selskab med William Penn, der fik sit Hjem i Broderkærlighedens By, Philadelphia, som vi kalder den. At han, hvis Fornavn vi ikke kender, har været et fremtrædende Medlem af det Samfund, han tilhørte, slutter man maaske ikke med Urette deraf, at Zane Street i nævnte By indtil denne Dag bærer hans Navn. Nævnte Zane blev paa en eller anden Maade træt af Kvækeriet og af Livet i Philadelphia. Grunden kender man ikke, men vist er det, at han med sin Familie drog fra Pennsylvania og slog sig ned i Virginia, hvor han fik sit Hjem ved den sydlige Gren af den bekendte Potomac Flod i Nærheden af det nuværende Moorfield, Hardy County, West Virginia.

Dengang regnedes det til Virginia og kaldtes Berkeley County. Her var han og Familie i et vildt Land, omgivet af vilde Mennesker, og henvist til at stole paa sig selv i Kampen mod den vilde Natur og dens vilde Børn, da den Hjælp Mennesker kunde yde dem var langt borte. Her gjaldt Loven, som den bekendte Darwin har kaldt "the survival of the fittest" for fuld Alvor.

Efterhaanden blev der en stor Flok Børn i Zanes Hjem i Urskoven. Vi kender Navnene paa fem Sønner og en Datter, der alle havde bibelske Navne, muligvis en Følge af Samfundet med Kvækerne. Drengenes Navne var Ebenezer, Jonathan, Silas, Andrew og Isak; Datteren hed Elisabeth. Drengene voksede op som "backwoodsmen," "hunters" og "Indian fighters," siger min Hjemmelsmand. Det var en haard Skole, men de lærte Indianerne Kunsten af og kunde bekæmpe dem med deres egne Vaaben. Et

Par af dem var nok i Fangenskab hos de Røde i en Del Aar, før de blev frikøbt, og en af dem, siger Familietraditionen, satte Livet til, idet han søgte at flygte fra sit Fangenskab. Det var nok Andrew. Inden vi forlader denne Del af Virginia med Familien, maa det være mig tilladt at gøre den Bemærkning, at den Zane, som kom fra England til Amerika med William Penn, og saa Faderen til de foran nævnte Børn, kan vistnok ikke være den samme Person. Penn var nemlig heri Landet to Gange, i 1682-84 og i 1699-1701, og en af disse Gange maa altsaa Zane have været med ham. Ebenezer Zane, som var den ældste af Børnene i Virginia, var født den 7de Oktober 1747. Altsaa maa vistnok den Zane, som drog til Virginia, have været en Søn af ham, der kom til Amerika med Penn.

Zane'erne ved Ohiofloden siden 1769.

Nybygden ved den søndre Gren af Potomac Floden var voxet saa meget, at flere af de unge Mænd fandt, at der ikke var Plads nok for dem, og de søgte derfor hen hvor der var mere Alburum. Føreren i dette Foretagende med at finde nyt Land, var den ældste af Zane-Brødrene, Ebenezer, der alle sine Dage synes at have været en Leder iblandt Mænd. Da vi ikke her skal fortælle hans, men hans Søsters Historie, vil vi kun medtage følgende Notitser om ham. Zane-familiens Gravsted findes ved Martins Ferry, Belmont County, Ohio. Paa Ebenezer Zane's Gravsted findes følgende Inskription: "In memory of Ebenezer Zane who died November 19th, 1812, in the 66th year of his age. He was the first permanent inhabitant of this part of the western world, having first begun to reside here in 1769. He died as he lived, an honest man." Denne Gravskrift behøver ingen at skamme sig ved, mener jeg.

E. Zane var i Egnen, hvor det nuværende Wheeling i West Virginia findes, i 1767, sammen med sine Brødre Jonathan og Silas. Han fandt saa stort Behag i denne Egn, at han besluttede sig til at gøre den til sit Fremtidshjem. Han drog derfor tilbage til sit Hjem ved Potomac og hentede sine Søskende og en Del unge Folk, med hvilke han det næste Foraar over Brownsville, Pa., kom til den Plads ved den smukke Ohioflod, som han havde udset til et Nybygge for sit Selskab, i hvilket der fandtes ikke faa Neger-slaver. Ebenezer blev Kongen i dette Nybygge, og var selvskreven dertil ved sin Klojskab, Besindighed og indgaaende Kendskab til baade Urskoven, dens Børn saavel som til Menneskenaturen i det Hele. Han var Indian "trader," Regeringsagent, baade for den sidste engelske Guvernør i Virginia, som senere under de Forenede Stater, Anlægger af en af de første Planteskoler, om ikke den allerførste her i Landet, nemlig paa Wheeling Island i Ohiofloden, som han havde købt af Indianerhøvdingen Cornplanter, vistnok for en Tønde Ildvand. Og han var Grundlægger af flere Byer i Egnen ved Ohio Floden, der siden har voxet sig store; deriblandt Wheeling, Martins Ferry, og Bridgeport. Som Frugtelsker frembragte han et Æble, der i lange Tider var det mest kendte i Ohio, under Navnet "Zane's Greening." Men særlig er han bekendt som Anlægger af den Vej gennem Urskoven, fra

Wheeling, W. Va., til Limestone, Kentucky, det nuværende Maysville, ad hvilken Tusinder af Nybyggere, baade til Kentucky og senere til Illinois, har vandret med deres Pakheste og senere med Vogne og Familie. For dette store Arbejde, som Zane udførte for U. S. Regering og blev færdig med i 1799, fik han i Aaret 1800 tre Stykker Land paa forskellige Steder i Ohio; hvert Stykke var paa en Kvadratmil. Paa dette Land ligger nu Byerne Zanesville, Chillicothe og Lancaster, Ohio. Sin Broder Jonathan og sin Svigersøn John MacIntyre, som havde udført det mest Arbejde ved Anlæget af "Zane's Trace," Navnet paa den ovennævnte Emigrantvej til Maysville, overlod Ebenezer Zane det Land, hvor nu Zanesville ligger for, siger og skriver, et Hundrede Dollars! De blev altsaa denne Bys Grundlæggere. Om Zane solgte Landet ved Chillicothe og Lancaster for en lignende Pris, er mig ikke bekendt, men jeg antager det ikke.

Elisabeth Zane.

Det er nu paa Tide, at vi kommer til den kvindelige Side af Familien. Der var nemlig ogsaa en saadan, og tilmed ikke helt umærkelig, som vi skal se.

Da Ebenezer Zane i 1769 grundede Nybygden ved det nuværende Wheeling, W. Va., som vi tidligere har nævnt, sørgede han, som god Frontiersmand, for at faa anlagt et Fort, hvor Nybyggerne med deres Kvæg kunde fine et foreløbigt Hjem i Krigstider — og saadanne kunde komme naar som helst, da jo ingen har Fred længer end hans Nabo vil, og Indianerne var meget urolige Naboer, ikke mindst de unge Krigere af Stammen. Finen sin Fæstning kaldte Zane først Fort Fincastle til Ære for Virginias daværende Guvernør Lord Dunmore. Senere, da Virginia havde opsagt England Huldskab og Troskab, forandrede Zane Fortets Navn til Fort Henry, efter Virginias første Guvernør som Stat, Patrick Henry, den bekendte amerikanske Patriot. Fort Henry var ikke saa sjælden fyldt med Omegnens Folk, som af Indianerne hindredes i at kunne arbejde paa deres Marker, især efter at Englænderne søgte at ophidse Indianerne mod Amerikanerne under Uafhængighedskrigen her i Landet. Flere Gange blev Fort Henry formelig belejret af Indianerne og Englænderne i Forening. Af saadanne Belejringer skal vi her dvæle lidt ved den, der fandt Sted i September 1782, og hvori Elisabeth Zane vovede sit Liv for sine Medmennesker og gjorde sig fortjent til det Heltindnavn, som hun bærer indtil nu. Hun var dengang, nogle siger 17, andre 23 Aar gammel. Denne Forskel i Angivelsen af den unge Piges Alder hænger sammen med, at man er uenig om, om det var under Belejringen af Fort Henry i 1777 eller i 1782, at hun udførte sin Bedrift. Fortet blev nemlig belejret i begge disse Aar. Den 31te August 1777 kom en Trop af 400 Indianere under Anførelse af den hvide Renegat Simon Girty til Fort Henry og forlangte i Kong Georges Navn, at Fortet skulde overgive sig inden 15 Minutter og ellers vilde det blive brændt og dets Besætning myrdet. Ebenezer Zane svarede, at før det skulde ske, vilde de alle dø, og satte alle i Arbejde med at forsvare Fortet. Kvinder og Børn støbte Kugler, medens Mændene, — der kun var tolv, — skød, saa det kendtes blandt Angriberne for hvert Skud, for det var øvede Mænd, der tog Sigte. Men saa — til alles

Forfærdelse — slap Krudtet op, og dermed Haabet om Befrielse. Der var Krudt nok i E. Zanes Hus, som laa ca. 60 Fod fra Fortet. Men hvorledes kunde man faa det hentet? At komme udenfor Fortet var at resikere sit Liv, maaske til ingen Nytte, og der var kun faa Mænd i Fortet, som alt sagt. Da var det, at den unge Betty Zane, som hun kaldtes, ikke tilbød, nej gjorde Fordring paa, at hun skulde hente Krudtet, da, som hun sagde, hun kunde bedre undværes end nogen af Mændene, og hun lod sig ikke bevæge ved noget til at afstaa fra sit Forsæt, villiestærk og vant til at adlydes, som hun var. Man lukkede Fortets tunge Port op for hende, og som et Lyn for hun gennem Kugleregnet, først til sin Broders Hus og dernæst tilbage med sin kostbare Byrde, hvorpaa saa manges Liv beroede, og underligt som det lyder, ikke en Kugle ramte hende, skøndt de dansede om hende til alle Sider. Først efter 23 Timer, da der kom Undsætning, hævedes Belejringen — for denne Gang. Det var nemlig ikke den sidste af den Slags, Fort Henry maatte udholde. Den 11te September 1782 stormede ca. 300 Indianer en engelsk Kaptajn med 40 engelske Soldater Fort Henry ikke mindre end 4 Gange, uden at kunne indtage det. Dette Slag er tillige mærkeligt derved, at det var det sidste i den amerikanske Revolutionskrig. Det gamle Fort er nu forlængst nedbrudt; men paa Stedet, hvor det stod, er der oprejst en Sten med følgende Inskriftion: "By authority of the state of West Virginia to commemorate the siege of Fort Henry, September 11th, 1782, the last battle of the American Revolution, this tablet is here placed. S. H. Gramm, W. W. Jackson, T. M. Garvin, Committee."

Som alt sagt, er det muligt, at det var i denne sidste Belejring at Betty Zane udførte sin Heltendebedrift, om hvilken der er sagt, at saadant erindres, medens Traktater glemmes. Det være nu som det vil, men vist er det, at Betty Zanes Daad er ikke blevet skrevet i Glemmebogen. I Tidsskriftet St. Nicholas — jeg husker ikke hvilken Aargang — har Hr. John S. Adams skrevet et langt Æresdigt paa sex Vers om Elisabeth Zanes Heltindedaad; hvert Vers ender med hendes Navn. Og i allernyeste Tid har en Forfatter, der selv er runden af Zaneslægten paa sin Moders Side, nemlig Zane Grey, i en af sine dygtige historiske Romaner, betitlet "Betty Zane," sat denne sin Slægtning et saare smukt Æreminde. I dette Skrift, som er tilegnet "The Betty Zane chapter of the daughters of the American Revolution," har Forfatteren maaske gjort lidt for megen Brug af sin poetiske Frihed, men ellers givet en i det Hele ypperlig Skildring af hin Tids Personer og Forhold, som enhver, der interesserer sig for den Slags Ting, vil være ham taknemlig for.

Elizabeth Zane, der altsaa vistnok var født i Potomac Dalen i 1759 eller 1760, var, siger den ædruelige Historie, gift to Gange, første Gang med en MacLaughlin og efter hans Død med Mr. Clark. Hendes Hjem var to Mil ovenfor Wheeling, W. Va. Hun døde i 1847 i St. Clairsville, Belmont County, Ohio, og ligger begravet i Zanefamiliens Gravsted i Martins Ferry, Belmont County, Ohio. Der findes ingen Mindsten paa hendes Grav. Det gik altsaa hende, som Rahbeck synger:

"Der lagde man og hendes Ben,

med Planter af forskellig Slags. Efter nogen Tids Førløb trængte nogle af Planterne til Støtte, og den fik de, enten ved Hjælp af Snore, der var fastgjort foroven til Plankeværket eller ved Hjælp af Pinde, sat ned i Jorden ved Siden af Planten. Det var højst tiltalende at lægge Mærke til den kjærlige Omhu, hvormed disse Kvinder plejede deres kunstige Have. Intet blev forsømt for at skaffe Planterne gode Kaar. De blev vandet, de blev flyttet fra en Plet til en anden, eftersom de trængte til Sollys eller Skygge.

En lille sortbroget Hund blev lukket ud i den lille Gaard, skiftevis med en sort Kat, hver Dag til et bestemt Klokkeslet. Den Omhu, de tre Søstre viste disse Dyr, minde om de gamle Ægypteres Dyredyrkelse. Det vilde slet ikke have forbavset mig, om Søstrene gik ligesaa vidt som disse, at de ved deres Yndlingsdyrs Død lod dem balsamere og bisætte. Naar de lukkede Hunden eller Katten ud eller ind, var det som oftest med en Tiltale eller Bemærkning. Det kunde jeg se, men jeg kunde ikke høre, hvad de sagde. Jeg forestillede mig da, at det ikke alene var noget, der passede til Lejligheden, men at det ogsaa var et Udtryk for en sympathetisk Forstaaelse, højere og skønnere, om jeg saa maa sige, end den, der i Almindelighed bliver vore firbenede Medskabninger til Del. At Hunden og Katten var vel nærede og vel plejede, behøver jeg naturligvis kun at nævne. Jeg tænker, Søstrene passede den med regelmæssige Bad, i alt Fald har jeg da mange Gange set dem give deres Yndlingsdyr en god Omgang med Kam og Børste.

Ved saaledes Dag efter Dag at iagttage Livet i den lille Gaardsplads voxede Trangen hos mig til at finde et passende Navn til de tre Søstre. Det var virkelig ikke med Ironi, eller noget beslægtet dermed, at jeg kaldte dem de tre Gratier. Jeg mente det i Henhold til min ovenfor givne Forklaring — ikke i Henhold til den traditionelle Overlevering. I Famnekredse forstaa den ene den anden uden lexikalske Definationer.

* * *

Jeg vilde ønske, jeg her kunde slutte Historien om de tre Gratier; thi det, jeg nu vil fortælle, kan ikke andet end virke forstyrrende paa det Indtryk, Læserne allerede maatte have faaet af dem. Men Sandhed er Sandhed, og intet er skønnere end den, selv om den ændrer betydeligt ved det, vi for en Tid har kaldt Skønhed, Godhed eller Harmoni.

Jeg spurgte en Dag min Værtinde Mrs. K., der har sin Gaardsplads lige op til den omtalte, om hun kendte videre til de tre Søstre. Hun svarede: "Ja, det gør jeg rigtignok. Jeg bor dem desværre saa nær, at jeg ikke kan undgaa at høre en hel Del af deres Samtaler. Kan De høre, hvor de skændes?"

Vi stod ved Mrs. K's aabne Køkkendør, der førte ud til hendes Gaardsplads. Lyden af to arrige, højroastede Kvindestemmer naaede ind til os. Det var de to af Gratierne, som skændtes. Nogle Udtryk som "din forbandede Tosse" og "Hold Mund, din So" dirrede gennem Luften. Der var Kraft nok, men kun liden Skønhed i det.

"Ja men," udbrød jeg med en vis Forbavselse, "er det virkelig nogen af de tre Søstre? Jeg har forestillet mig, det var saadan pæne, dannede Mennesker."

Hun svarede: "Ja, det er to af de tre Søstre, og saadan er den tredie ogsaa. De skændes fra Morgen til Aften om alt muligt, og de overdænger dagligt hverandre med de værste Skældsord, som Sproget ejer. Det er noget, deres nærmeste Naboer ved. Jeg har hørt paa det i 15 Aar."

Da jeg atter sad i min Dagligstue ved det Vindue, hvor jeg saa ofte havde betragtet den lille idylliske Gaardsplads, kunde jeg ikke lade være at tænke nærmere over, hvad jeg havde hørt af og om de tre Gratier. Jeg saa en af dem komme ud med en Snor i Haanden og spænde den ud mellem Gaardspladsen modsatte Plankeværker. Derefter kom en af hendes Søstre ud til hende med et Gulvtæppe og en Tæppebanker. Efter nogen Forhandling begyndte den ene af dem at banke Tæppet, mens den anden saa til. Ny Forhandling indtil Søsteren i Døren forsvandt.

Hvad mon de havde sagt til hinanden?

Før min Værtinde havde ødelagt min Gratierforestilling, vilde jeg have været tilbøjelig til at konstruere en søsterlig, harmonisk Scene: "Ved Gud, min kære Søster, jeg kan ikke tillade, at Du, der nylig har haft en Forkølelse, skal staa her og slide i det Støv. Gaa nu ind og hvil Dig. Der ligger en Appelsin til Dig paa Hjørnehylde!"

Jeg erfarede senere, at vedkommende to Søstre havde været i et farligt Skænderi om bemeldte Tæppebanking. Det havde nær udartet til Haandgribeligheder. Imidlertid retirerede den ene til Døren og afleverede herfra nogle kraftige Salver i Form af en Masse Øgenavne og Skældsord. Til sidst smækkede hun Døren i efter sig.

Jeg skal ikke nægte, at jeg følte mig lidt skuffet ved, hvad jeg havde erfaret om de tre Gratier. Den Smule Glæde, man forskafter sig her i Livet, kan man da heller ikke faa Lov til at beholde. Altid kommer den grimme Virkelighed og ødelægger det skønne for os, sagde jeg til mig selv.

I dette Øjeblik traadte min Ven Dr. S. ind til mig — højst belejligt; thi han er hverken Idealist eller Realist, hverken Optimist eller Pessimist, og naar det gælder Spørgsmaal vedrørende Analyse af det individuelle Sjæleliv, har han gerne et godt Ord at sige.

Han læste strax i mit Ansigt, at der var noget i Vejen med mig. "Hvordan i al Verden er det Du ser ud," udbrød han, "man skulde tro, Du havde ædt Lolland og skulde i Lag med Falster."

Jeg fortalte ham om de tre Gratier, som jeg havde været saa glad ved, men som ved nærmere Eftersyn viste sig at være tre Havgasser.

Han lo og sagde: "Ja, saadan er Livet, min Ven. Ulykken er, at de fleste af os er oplasket fra Barndommen med Historier om Helte og Skurke, og vi vil absolut, at Livet skal svare dertil. Men Livet protesterer. Det individuelle Sjæleliv er hverken udelukkende helteagtigt eller udelukkende skurkeagtigt. Det er i det hele taget en meget sammensat Ting, som man ikke saadan kan skaffe sig Rede paa efter en vis tillært Formel. Det maa derfor ikke overraske os, naar vi finder "Havgasser," hvor vi troede der var "Gratier" — eller omvendt. Havamaalets Forfatter pegede i den rigtige Retning, da han sagde:

Laster og Dyder
bære Menneskenes Sønner

blandede i Bryst.
Ingen Mand er saa god,
at ej Lyde ham følger
eller saa ond, at til intet han duer."

Staternes Navne

Af FRED. FR. ANGELO HAASE.

Det er maaske ikke almindeligt bekendt, at Navnene paa mange af Staterne i Unionen er af indiansk Oprindelse. Ogsaa Navnene paa mange Floder og Søer ledes tilbage til denne Oprindelse. Det mangeaarige Herredømme af Franskmandene i de østlige og af Hollænderne i de nordlige Gebeter saavel som af Spanien i de vestlige og sydlige har ganske vist efterladt uforgængelige Spor, dog er endnu et stort Antal af de ældre fra Urbeboerne stammende Navne i Brug, omendskøndt enhver Erindring om disses Oprindelse forlængst er forsvundet i "Glemfels mørke Nat."

Begynder vi med New York, saa finder vi, at Øen, hvorpaa denne By staar, endnu den Dag idag har beholdt sit gamle Navn Manhattan, fra Manhatto Indianerne, som tidligere huserede her. Af Staterne, som danner den nordamerikanske Union, er omtrent 19 bekendt ved disse sælsomme Navne, som deres første Beboere gav dem.

Connecticut, lidet forandret fra den oprindelige Form Guon-ch-ta-kaat, er et mohikansk Ord, som betyder "lange Flod." Massachusetts betyder i Oversættelse "Landet omkring de store Bjerge." Michigan er det indianske Navn for Fiskefælde, da en saadan lignende Sø gav det omliggende Land sit Navn. Illinois blev dannet af det indianske Ord Illini — Mænd — ved Tilførelse af det franske "ois." Minnesotas stormfulde Regioner fortjener dette Navn, som betyder "mørke Vande," ligesom Wisconsin med sine talrige rivende Strømme betyder "brusende Kanal." Naar maaske Benævnelsen paa Iowa, som oversat betyder "de Søvnige," passer paa de oprindelige Beboere, saa bliver den tilstrækkeligt modsagt ved den Energi, som den kraftige Landmand udvikler, der nu bebor de endeløse Sletter. Navnet Missouri — Knurrende — efter Floden af samme Navn, er ligesaa betegnende som Navnet Strømmenes Fader for Mississippi, der blev den givet af den mægtige Stamme Natchez. Og hvem der kender Ohio, forstaar med hvilken Ret den indianske Stamme Shawnee kaldte den herlige Flod "den skønne Strøm." Og virkelig benævnes forskellige Stater efter Floderne.

Tennessee betyder "Flod med stærke Bøjning," og Kentucky — dannet af Kaintuckee — "ved Hoved af Floden"; men Kansas, "rygende Vand," som med den franske Forstavelse "Are" — Bue — giver den ved denne Strøm beliggende Arkansas sit Navn. Alabama betyder i Creek-Indianernes Maal "Røligheds Land." Navnet Wyoming eller "store Sletter," som oprindeligt blev givet hin vidunderlige, af den nordlige Del af Susquehanna gennemskaaede Dal i Pennsylvanien af Delaware-Indianerne, men blev overført paa en i det fjerne Vest beliggende Stat. Dakota — "Forbundet" — fik sit Navn af det store Forbund af de nordvestlige Indianer-Stammer, som er mere bekendt under Navnet "Sioux."

Utah Stammen, ogsaa kaldet Utes, gav en vestlig Stat dette Navn, der senere blev

Mormonernes Hjem. Man har hidindtil troet at Navnet Texas var af mexikansk Oprindelse, men det viser sig at være Magenavnet af de forskellige deri boende Indianer, som simpelthen betyder det indianske Land. De andre Staters Titel fortæller deres egen Historie, da de vestlige Navne for det meste er af spansk Oprindelse og de østlige af engelsk eller fransk.

Staten New York blev opkaldt efter Hertugen af York — der senere blev Konge af England under Navn af Jacob den anden; New York blev taget fra Hollænderne af Englænderne 1664. Sir George Carter, en af de oprindelige Besiddere af New Jersey, viste sin Kærlighed for denne Stat, derved at han gav sine vestlige Besiddelser dette Navn, han var Guvernør i N. J. Thomas West, Lord de la Ware, en tidligere Guvernør af Virginia, gav Staten Delaware sit Navn. Den engelske Dronning Henriette, Karl den Førstes Gemalinde, forlenede to Stater med sine Navne: Maine, efter Provinsen af samme Navn i Frankrig, hvor hendes Vugge stod, og Maryland efter hendes andet Navn Maria. Hendes kongelige Gemal stod Fadder til begge Staterne Carolina. New Hampshire blev døbt efter Grevskabet af samme Navn, og Rhode Island fik Navnet af den berømte levantiske Ø, formodentlig paa Grund af dens Lighed med denne sidste.

William Penn gav Pennsylvania som dens Grundlægger sit Navn, og Franskmandene lyksaliggjorde Vermonts skønne Høje med Titlen Verts monts — grønne Bjerge — hvorfor Indvaanerne for Spøg kaldes Grønnebjergs-Drengene. Sporene fra den spanske Erobring findes endnu i Navne som: Florida — blomsterrig; Nevada — snerig; Colorado — hjergrig.

Om California er Meningen delte; først forekommer det i en spansk Romance, hvori det beskrives som et ubekendt Rige, beboet af kvindelige Krigere, som var sorte og saa skrækkelige ud. Nebraska har sit Navn af Nebraska eller Platte Floden, som gennemskærer Territoriet fra Nordvest til Sydost. Oprindelsen til Navnene Arizona, Idaho og Oregon er uvis.

Af de andre indianske Navne, som endnu er brugelige, kan vi endnu nævne nogle faa. Niagara — af Gui-aw-ga-rah — Vandenes Torden. Den største af de vestlige Dale beholdt sit oprindelige Navn Yosemite — Graa-Bjørn — medens dens mest maleriske Vandfald endnu den Dag i Dag kaldes Pohaw — Vind-Aanden. Den vidunderlige Sø, som beundres af alle Rejsende, har bevaret sit indianske Navn Tahoe, og ligeledes har Potomac, Susquehanna, Wabash, Missouri, Mississippi, Suwanee, Cheyenne, Saskatchewan og en Mængde andre Floder bibeholdt deres poetiske Navne.

Vort Land er for prosaisk, og den Smule Poesi, som er overbragt os fra Indianernes Tid, burde bevares. Det er ikke godt, naar et Folk opgiver alt det Ideale og søger at frigøre sig aldeles fra det poetiske Mysteriums Baand; det fører let til at man bliver forbenet, og tilsidst til Forstening. Den gamle Verdens Kulturfolk har alle haft deres romantiske Tidsalder og plejer troligt dens Overlevering. Vor Romantik ligger i Indianertiden; det er ikke meget, men at pleje dette Lidet omhyggeligt er vor Pligt, og det burde vi gøre.

Granatbjerget i Alaska

Af FRED. FR. ANGELO HAASE.

Granatminen i Alaska er den eneste i sin Slags i dette Territorium, hvorom man nogensinde har hørt, og har ikke været længe kendt. Den tilhører et Million-Dollar-Syndikat, som blev organiseret af Frøken Anna Durkee med 15 andre Kvinder. Frk. D. er selv den største Minebesidderske i Oatman Distriktet i Arizona. Da hun i 1911 kom til Alaska for at undersøge visse Kobberminer, henleledes hendes Interesse for første Gang paa en Granatmine; hun erhvervede Salgsret paa denne, overtog den og dannede Syndikatet. I Begyndelsen syntes hendes Granatskat ikke at være meget værdifuld, men hun udvidede mere og mere sine Fordrings-Stykker, og Aarer opdagedes, som udbredte sig i alle Retninger, — ja man kom snart til den Overbevisning at hele Bjerget var en mægtig Mine af disse skønne Krystaller, som strakte sig i Lejer fra Kysten 1600 Fod op ad Bjergsiden.

Denne Opdagelse vakte stor Opsigt i Fagkredse, men ikke mindre betydningsfuld var en anden Opdagelse, som Frk. D. gjorde, men først efter at hun havde studeret derpaa i et kemisk Laboratorium og eksperimenteret for over to Aar.

Hun fandt nemlig, at den største Værdi bestod i et Biprodukt i disse Lejer, i Granat Affald, som i Tidens Løb ophobedes i 100,000 af Tønder, og som efter en vis Behandling, som foreløbig er Frk. D's Hemmelighed, afgiver et fortrinligt Adskilnings Pulver, som er meget værdifuld i Støberierne.

Selve Granaterne af denne Mine hører til de skønneste Arter af disse Stene, som er bekendt under det specielle Navn "Almandine," og som foruden sin Skønhed udmærker sig ved sin usædvanlige Haardhed. Minelejet selv er paa Toppen af Wrangelbjerget lige ved Mundingen af den meget beundrede Stickle Flod, som udspringer i de kanadiske Klippebjerge. Om Sommeren er det et yndigt Land, udsmykket med stor Farvepragt af de mange vilde Blomster, og egnet til Landbrug. Indianerne kendte forlænge siden dette Granatbjerg og har forskellige Sagn om slige Ædelsten-Miner. Et af dem lyder som saa: "I en kold Vinternat, for Hundreder af Aar siden, døde en lille Datter af den store Høvding. Sørgende stod Folket omkring Wigwammen, som Pigen laa for Døden, rede til at gaa til den Store Aand, — da, i det skæbnesvangre Øjeblik, saa Indianerne derude utallige Gnister stigende ud af Kaminen og sænke sig ned paa Bjergets Side, hvor de skinnede saa klare som Stjernerne og aldrig slukkedes og blev kolde. Ved at aflægges dybere i Jorden, dannede de Granatstene."

Danske og amerikanske Sange

I ALLE DE RIGER OG LANDE.

Mel. af J. C. Gebauer.

I alle de Riger og Lande,
hvorhen jeg i Verden for,
jeg fægted med aaben Pande,
for hvad jeg for Alvor tror.

En Ørn var mit Hjelmemærke;
paa Brynjen stod Korsets Tegn,
paa Skjold bar jeg Løverne stærke
i Hjerternes milde Hegn.

Naar Mænd jeg kasted min Handske,
opslog jeg min Ridderhjem;
de saa, jeg var Holger Danske
og ingen fornummet Skælm.

Vil Dansken i Verden fægte,
men dølg Aasyn og Navn,
jeg ved, hans Aand er ej ægte,
jeg tager ham ej i Favn.

B. S. INGEMANN.

LANGT HØJERE BJERGE.

Mel. af H. O. C. Zinck.

Langt højere Bjerge saa vide paa Jord
man har, end hvor Bjerg kun er Bakke
Men gerne med Slette og Grønhøj i Nord
vi Dannemænd tage til Takke;
vi er ikke skabte til Højhed og Blæst,
ved Jorden at blive, det tjener os bedst.

Langt skønnere Egne, vil gerne vi tro,
kan fremmede udenlands finde;
men Dansken har hjemme, hvor Bøgene gro
ved Strand med den fagre Kærminde;
og dejligst vi finde ved Vugge og Grav
den blomstrende Mark i det bølgende Hav.

Langt større Bedrifter for Ære og Sold
maaske saa man Udlænding øve,
omsonst dog ej Dannemænd førte i Skjold
med Hjerterne Løve ved Løve.
Lad Ørne kun rives om Jorderigs Bold,
vi bytte ej Banner, vi skifte ej Skjold.

Langt klogere Folk er der sagtens om Land
end her mellem Bælter og Sunde,
til Husbehov vi dog har Vid og Forstand,
vi vil os til Guder ej grunde;
og brænder kun Hjertet for Sandhed og Ret,
skal Tiden os vise; vi tænke ej slet.

Langt højere, ædlere, finere Sprog
skal findes paa fremmedes Tunge;
om Højhed og Dejlighed Dannemænd dog
med Sandhed kan tale og sjunge;
og træffer vort Modersmaal ej paa et Haar,
det smelter dog mere, end fremmedes slaar!

Langt mere af Malmen saa hvid og saa rød
fik andre i Bjerg og i Bytte;
hos Dansken dog findes det daglige Brød
ej mindre i Fattigmands Hytte;
og da har i Rigdom vi drevet det vidt,
naar faa har for meget, og færre for lidt.
N. F. S. GRUNDTVIG.

LÆNGE VAR NORDENS.

Mel. af B. Crusell.

Længe var Nordens
herlige Stamme
spaltet i trende
sygnende Skud.
Kraften, som kunde
Verden beherske,
tyggede Sul fra
fremmedes Bord.

Atter det skilte
bøjer sig sammen,
en Gang i Tiden
vorder det et
da skal det frie
mægtige Norden
føre til Sejr
Folkenes Sag!

C. PLOUG.

DER ER ET LAND.

Mel. af C. E. F. Weyse.

Der er et Land, dets Sted er højt mod Norden,
og Polens Bjerge svømme nær dets Havn;
men skønt som det er ingen Plet paa Jorden,
og Danmark nævner man dets fagre Navn.
I sølvblaa Vesterhav en dejlig Have
med Bøgehegn, hvor Nattergale bo!
Og hver en Del gav Himmelen sin Gave,
paa hver en Plet Velsignelserne gro!

Fra Ejd'rens Strøm til Skagens hvide Banker
den jyske Halvø krummer sig mod Nord.
Et herligt Land, dets Folk sig Velstand
sanker,
fra fremmed Strand det henter Guld om
Bord.

Den muntre Stridshingst over Engen vanker,
og Stimer myldre i den dybe Fjord.
Til Stavv og Ror har Skoven Egeplanker,
det Sønner Kraft, og Snildhed deres Ord.

Mod Øst for denne tvende Have stride
Mod Sjølund's Bred og Odins gamle Ø.
Nær Lolland-Falster staar i Klæder hvide
med Løv om Haaret Bølgens ranke Mø.
Det raske Folk kan ingen Mangel lide,
thi Agren bølger her sig som en Sø.
Om fagre Blomstereng staa Lunde blide;
her er det smukt at leve, tungt at dø.

Saa skille Strøm og Sunde Mark og Stæder,
men et er Danmark, trofast er dets Magt.
En Bro af Malm Samdrægtigheden smeder
fra Bred til Bred, og Ærlighed staar Vagt.
Vort Held er et, og fælles er vor Hæder,
(den vogter Sværdet med sin Varetægt)),
og en den danske Bøn, hvert Hjerte beder:
"Gud skærme Kongen og hans hele Slægt!"

C. J. BOYE.

GUD SKÆRM VOR KONGES HUS.

Mel. af Lully.

Gud, skærm vor Konges Hus,
Fjenden med Vælde knus,
skænk os din Fred;
Kraft læg i Kongens Arm,
Mod i hver Borgers Barm.
at han i Krigens Larm
kæk staar bered!

Lad over Bølgen blaa
Snækken med Rigdom gaa
trygt til vor Kyst!
Hver i sit Hverv, sin Stand
virke som Hædersmand,
at vi i Fædres Land
leve med Lyst!

Løn Bondens Sved og Flid,
Laden i Høstens Tid
bugne af Korn!
Lad fattig Fiskers Net
bringe ham rige Dræt,

at Landet vorder et
Overflødshorn!

Borgersind, Enighed,
Trofasthed, Flid og Fred
værne vort Land!
Længe vi stemme i:
Konge! dig signe vi,
styr Landet, at vi fri
prise dig kan!

TH. OVERSKOU.

BRAT AF SLAGET RAMMET.

Mel. af J. P. E. Hartmann.

Brat af Slaget rammet,
kastet haardt til Jord,
ligger brudt og lammet
du, vor gamle Mor.
Har du anden Tanke
nu end "lid og taal,"
saa forkynd, o Danmark
mig dit Fremtidsmaal!

"Søn! elendig, ussel,
Hjertet fuldt af Nag,
tænk jeg med Blusel
paa mit Nederlag;
men trods Ve og Vaande,
trods hver bitter Skaal,
holder fast i Haabet
jeg mit Fremtidsmaal.

Faar ved Fredens Frugter
først mit Saar jeg lægt,
snart jeg mig optugter
da en Helteslægt:
Ynglinger i Plade,
Drenge klædt i Staal,
Mænd med faste Hjerter,
det er Danmarks Maal.

Dernæst jeg opdrager
mig en Pigeflok,
som ej Hjemmet vrager,
som i lidt har nok;
ingen Døgnets Flaner,
randt fra Bog og Naal,
fromme, stærke Kvinder,
det er Danmarks Maal.

Saa min Hu mon stande
til en Ven, en kæk,
som med mig vil blande
Blød og ikke Blæk;
som ej troløs svigter,
høres Fjendeskraal:
trofast Broderforbund,
det er Danmarks Maal.

Kroner Lykken Enden,
har jeg først de tre.
Drengen, Pigen, Vennen,
svinder al min Ve;
da til Lurens Toner
blusser Bavn og Baal:
Slesvigs Land genvundet,
det er Kampens Maal!"

FR. PALUDAN-MULLER.

VIFT STOLT.

Mel. af R. Bay.

Vift stolt paa Kodans Bølge
blodrøde Dannebrog!
Din Glans ej Nat skal dølgje,
ej Lynet dig nedslog.
Du over Helte svæved,

som sang i Dødens Favn,
dit lyse Kors har hævet
til Himlen Danmarks Navn.

Fra Himlen er du faldet,
du Danmarks Helligdom,
did har du Kæmper kaldet,
som Verden leder om.
Saa længe Rygtet svinger
sig over Land og Sø,
mens Nordens Harpe klinger,
din Ros skal ej uddø.

Sus højt i Kampens Bulder
om Juel, din Kæmpe bold!
Naar Tordnen om dig ruller,
du sjunge Tordenskjold!
Og flyver du mod Himlen
i stolte Luers Favn,
da nævn for Stjernevrimlen
din høje Hvitfeldts Navn!

Hver Gang en Stjerne funkler,
en Heit du nævne kan,
men ingen, som fordunkler
din store Kristian.
Paa Lysets Kyst han stander
i Sejersklædebon,
hver Gang en Kæmpe lander
hos Rud og Absalon.

Med Palmen Kristian vinker,
naar, Dannebrog! han ser
dit hvide Kors, som blinker
i Kampens Flammeskær.
Vift højt for alle Vinde!
Kald dine Sønner frem!
Mens Havets Bølger rinde,
din Glans omstraale dem!

Vaj stolt ved Danmarks Strande!
Vaj stolt ved indisk Kyst,
og ved Barbarens Lande
lyt stolt til Bølgens Røst!
Den toner om din Hæder
og dine Kæmpers Pris,
og Heltene det glæder
i deres Paradis.

Se dem, du har tilbage,
de blusse ved dit Navn,
vil for din Hæder drage
med Lyst i Dødens Favn.
Uplettet skal du svinge
dig over Verdens Sø,
til Nordens Brynjer springe,
og Danmarks Hjerter dø!

B. S. INGEMANN.

PAA TAVE BONDES AGER. Dansk Folkemelodi.

Paa Tave Bondes Ager ved Birkende By
der gik en lille Plovdreng og sang under Sky.
Han messed' som Klerken og drev paa tre-
ven Hest;
"Gud give, Hans Plovkøring kunde blive
Præst!"

Bag Ploven sukker Bonden, han lytter dertil:
"Hver Purk kan blive Bisp, naar Vorherre
kun vil;
Iøb ej Morten Borup fra Plov og Bondehors?
Nu tugter han Pilte til lærde Mænd i Aars."

Det var hin lille Plovdreng fra Birkende By,
hans Navn fløj over Danmark med folkeligt
Ry:

en dansk Morten Luther, han stred med Or-
dets Sværd
og sejred' med Aanden i Hjertefolkets Hær.

Ret aldrig nogen Plovkøring drev det saa
vidt,
Han stoled paa sin Gud, paa sig selv dog
kun lidt.
Den Dag, han ej kæmped med Modgang eller
Nød,
han frygted, Guds Naade som før ej til ham
flød.

Den Dag de stolte Bisper i Fængsel blev
bragt,
Guds Ord var paa Guds Alter af Bonde-
haand lagt.
Da Folket var frelst, og udslukt det bitre
Had,
Hans Tavsens i Ribe paa Bispestolen sad.

Men mer end alle Bisper i Danemarks Land,
hin Bondesøn har sørged' for Kvinde og
Mand.
Ret aldrig hans Navn skal i danske Hjerter
dø,
saa længe der ringer en Klokke over Ø.
B. S. INGEMANN.

VORT FØDELAND VAR ALTID RIGT. Mel. af Gretry.

Vort Fødeland var altid rigt
paa raske Orlogshelte,
som ansaa Tapperhed for Pligt
og skjalv ej, naar det gældte.
Saa var vor Juel og Adeler
og Tordenskjold og mange fler.
Vort Fødeland var altid rigt
paa raske Orlogshelte.

Men fremfor alle Hvidtfeldt kan
den uforsagte hedde.
Hvo saa sin Død saa vis som han
og gik i den med Glæde?
Og aldrig han forglemmes skal;
thi Danmark frelstes ved hans Fald.
Vort Fødeland o. s. v.

Han under Gyldenløve stred
imod en talrig Fjende;
i Striden havde han et Sted,
hvor der var Ros at vinde.
Det Heltens Ros og Glæde er
i Kamp at være Fjenden nær.
Vort Fødeland o. s. v.

Nu luktes mangt et Øje til,
han Lag paa Lag dem sendte,
da pludselig hans stærke Ild
hans eget Skib antændte.
"Kap Anker, Hvitfeldt, fly til Land,
ved Flugt du Livet frelse kan!"
Vort Fødeland o. s. v.

"Nej," svared' han, "fly vi der hen,
staar Danmarks Flaade Fare,
og skulde Danske vove den
for eget Liv at spare?
Dø skal vi, men vi hævnes maa!
Til sidste Aandedræt vi slaa!"
Vort Fødeland o. s. v.

"Til sidste Aandedræt vi slaa!"
Hans Sømænd rask gentog.
De Ild og Død rundt om sig saa,
men uforsagt de sloge.

Til Ilden ind i Krudtet brød,
og alle døde Heltedød.
Vort Fødeland o. s. v.

Og aldrig uddø Hvittfeldts Ros,
hans kække Sømænds Minde!
Bør de ej i hver dansk Matros
en værdig Landsmand finde?
Naar Danmarks Ære kalder os,
som de vi byde Døden Trods.
Vort Fødeland var altid rigt
paa raske Orlogshelte!

K. L. RAHBÆK.

PAASKEKLOKKEN KIMED MILD. T.

Færøisk Melodi.

Paaskeklokken kimed mildt fra den danske
Kyst,
meldte over Lande dog om saa haard en
Dyst.
Slutter Kreds og staar fast alle danske
Mænd!
Gud han raader, naar vi fange Sejr igen.

Listet var i Mulm og Nat hid den tyske Hær,
knap de danske Drengene fik Tid at spænde
Sværd.
Slutter Kreds o. s. v.

Aabent Bryst var Landeværn, Mod var Mand-
deskjold,
Tysken maatte bygge af egne Lig sin Vold.
Slutter Kreds o. s. v.

Kuglen peb, og Sværdet sang til Kartovers
Brag;
Tysken maatte lære det danske Sprog den
Dag.
Slutter Kreds o. s. v.

Over Thyras brystne Led Blod i Strømme
randt;
Tysken maatte købe helt dyrt hvert Fjed,
han vandt.
Slutter Kreds o. s. v.

Vegen er for Overmagt liden Flok til sidst;
men af Danmarks Ære den haver intet mist.
Slutter Kreds o. s. v.

Blegnet er saa mangen Kind, færre er de
faa;
men for Danmarks Ære vi end er nok at
slaa.

Slutter Kreds og staar fast, alle danske
Mænd!
Gud han raader, naar vi fange Sejr igen.

C. PLOUGH.

SOL ER OPPE.

Mel. af L. M. Lindeman.

Sol er oppe,
Skovens Toppe
glimre alt som Gimles Tag;
Bud os bringer
Hanevinger,
Hanegal om klaren Dag.
Vaagner, vaagner, danske Helte!
Springer op og spænder Bælte!
Dag og Daad er Kæmperim.

Højt det gjalder,
Luren kalder
Kæmper op af Morgenblund;
Stolper knage,
Luer brage,

blusse over grønne Lund,
Vaagner ej til Gammens-Tale,
Vin og Smil i Kongesale!
Hildurs Leg er nu for Haand.

Rolf kan blegne,
Bjarke segne,
Hjalte svømme i sit Blod.
Lejres Buer
kan i Luer
synke ned for Hjartvars Fods.
Han dog Marken ej beholde;
før de Emmer vorde kolde,
dræber ham den sidste Gnist!

Sol er oppe,
Skovens Toppe
glimre alt som Gimles Tag;
Bud os bringer
Hanevinger,
Hanegal om klaren Dag,
Vaagner, vaagner, danske Helte!
Springer op og spænder Bælte!
Morgenstund har Guld i Mund.

N. F. S. GRUNDTVIG.

VORT MODERSMAAL ER DEJLIGT.

Dansk Folkemelodi.

Vort Modersmaal er dejligt, det har saa mild
en Klang.
Hvormed skal jeg ligne og prise det i Sang?
En højbaaren Jomfru, en ædel Kongebrud,
og hun er saa ung, og saa yndig ser hun ud.

Hun lægger os paa Læben hvert godt og
kraftigt Ord
til Elskovs sagte Bønner, til Sejrens stolte
Kor;
er Hjertet trangt af Sorgen, og svulmer det
af Lyst,
hun skænker os Tonen, som lette kan vort
Bryst.

Og om i Øst og Vest vi har sværmet og søgt
de svundne Tiders Visdom, de fjerne Landes
Kløgt,
hun lokker, og hun drager, vi følge hendes
Bud;
for hun er saa ung, og saa yndig ser hun ud.

De fremmede, de tænkte at volde hende
Sorg;
de bød hende Trældom i hendes egen Borg;
men just, som de mente, hun var i Baand og
Bast,
da lo hun saa hjertelig, at alle Lænker
brast.

Og alle de Skjalde, hun skænkede Ordets
Magt,
de blev om hendes Sæde en stærk og trofast
Vagt;
hver Sang, som Folket kender og lytter til
med Lyst,
den blev en Ring i Brynjen, som dækker hen-
des Bryst.

Hver kraftig Skæmt, der lokker om Læben
frem et Smil,
den blev i hendes Kogger en hvas og vinget
Pil;
hvert Ord, der kom fra Hjertet, og som til
Hjertet naar,
det blev en Sten i Muren, der hegner hendes
Gaard.

Og Aarene rulle og skifts om paa Jord,
og vore Navne glemmes som Sne, der faldt
i Fjor,
og Slægt efter Slægt segner hen paa Nor-
nens Bud;
men hun er saa ung, og saa yndig ser hun ud.
EDV. LEMBKE.

KONGERNES KONGE.
Mel. af E. Horneman.

Kongernes Konge! ene du kan
skærme vort elskede Fædreland!
Herre, du ene
kan Sejren os forlene,
værn om vort herlige og ældgamle Dan!

Slyng om os alle Evigheds Baand,
send fra din Himmel Begejstringens Aand!
Følg du i Fare
den tapre lille Skare,
løft over Hæren din velsignende Haand!

Kærlige Fader, lyt til vor Røst,
Freden og Friheden smykke vor Kyst!
Rigdomme følge
med Snækken over Bølge!
Marken velsigne du med rigeste Høst!

Herrernes Herre, mægtig og stor,
naadig du høre vort bedende Kor!
Herre, du ene
kan Sejren os forlene,
værn om vort herlige og ældgamle Nord!
A. RECKE.

PAA SJØLUNDS FAGRE SLETTER.
Mel. af N. V. Gade.

Paa Sjølund's fagre Sletter
ved Østersøens Bred,
hvor Skoven Kranse fletter
om Engens Blomsterbed,
hvor Sølvkilden glider
nu ved Ruinens Fod,
der stolt i gamle Tider
en Kongebolig stod.

I Borgens gyldne Sale
sig rørte muntert Liv,
der hørtes skæmtsom Tale
og lystig Tidsfordriv;
Kong Valdemar der bygged'
saa fast sit Kongehus,
som det hans Liv betrygged',
til Verden sank i Grus.

I Muld for længe siden
Kong Valdemar er lagt;
men sælsomt gennem Tiden
gaar Sagnet om hans Jagt.
Tit korsør arme Bonde
sig end paa natlig Sti,
hvor Jægere og Hunde
ham suse vndt forbi.

Længst Sølvkilden glider
nu ved Ruinens Fod,
hvor stolt i gamle Tider
den Kongebolig stod;
men i de Nætter klare
i Sommer og i Høst
som af en Trækfuglskare
fornemmes sælsom Røst.

Paa Gangeren den hvide
med luftig Jægerhær
man ser da Kongen ride

saa bleg i Natten der.
Saa lunde, mon man sige,
han bøde maa med Nag
og vente paa Guds Rige
til Dommens store Dag.
B. S. INGEMANN.

LIFLIG FLØJTE.
Mel. af O. Lindblad.

Liflig fløjte Vælsklands Nattergale,
Galliens Hane vækker Kampens Mod.
Strengen bæver i Kastilliens Dale,
og i Tonen flammer Sydens Blod;
over Dæk som under Kirkens Bue
bruser Britens Røst med Orgelklang,
og, som der er Kraft i Rinens Drue,
er der Styrke i den tyske Sang.

Tro dog, fremmede, ej, at i Norden
Livet gisper stumt og sløvt og mat!
Tro ej, Hjertet stivner her som Jorden,
hvorpaa Vintren har sit Snetelt sat!
Tro ej, Tanken her sit Udtryk savner!
Tro ej, Aanden er i Bøjle lagt!
Tro ej, du kan puste bort som Avner
Nordens Mænd med dine Lungers Magt!

Kling da Nordens Toner over Vangen!
Mød de fremmede kun uden Sky!
Mal den Storhed, som et længst forgangen!
Varsl om den, der fødes skal af ny!
Lyd som vor betrængte Moders Klage!
Far hver hendes Søn til Marv og Ben!
Kald os vore Fædres Kraft tilbage,
mens vi rejse Danmarks Grænsesten!
C. PLOUGH.

DENGANG JEG DROG AF STED.
Mel. af E. Horneman.

Dengang jeg drog af Sted
dengang jeg drog af Sted,
min Pige vilde med,
ja, min Pige vilde med.
Det kan du ej, min Ven!
Jeg gaar i Krigen hen,
og hvis jeg ikke falder, kommer jeg nok
hjem igen.
Ja, var der ingen Fare, saa blev jeg her hos
dig,
men alle Danmarks Piger, de stole nu paa
mig.
Og derfor vil jeg slaas som tapper Land-
soldat.
Hurra, hurra, hurra!

Min Fader og min Mor,
min Fader og min Mor,
de sagde disse Ord,
ja, de sagde disse Ord:
"Naar dem, vi stole paa,
i Krigen monne gaa,
hvem skal da pløje Markerne, og hvem skal
Græsset slaa?"
Ja, det er netop derfor, vi alle maa af Sted,
for ellers kommer Tysken og hjælper os der-
med.
Og derfor vil jeg slaas som tapper Land-
soldat.
Hurra, hurra, hurra!

Naar Tysken kommer her,
naar Tysken kommer her,
beklager jeg enhver,
ja, beklager jeg enhver.
Til Per og til Poul
han siger: "Du bis faul!"

Og skælder man ham ud paa Dansk, saa siger han: "Hols Maul!"
 For Folk, som tale alle Sprog, er det nu lige fedt,
 men saadan er det inte for den, som kun kan eet.
 Og derfor vil jeg slaas som tapper Landsoldat.
 Hurra, hurra, hurra!

Om Dannebrog jeg ved,
 om Dannebrog jeg ved,
 det faldt fra Himlen ned,
 ja, det faldt fra Himlen ned;
 det flager i vor Havn
 og fra Soldatens Favn,
 og ingen anden Fane har som den sit eget Navn.

Og den har Tysken haanet og traadt den under Fod;
 nej, dertil er vor Fane for gammel og for god.

Og derfor vil jeg slaas som tapper Landsoldat.

Hurra, hurra, hurra!
 Vi byde Fjenden Trods,
 vi byde Fjenden Trods,
 naar Kongen er med os,
 ja, naar Kongen er med os.
 Med draget Sværd han staar,
 han snakker ej, men slaar;
 saa Dansk som han var ingen Konge her i mange Aar.

De lade, som de tro, at han inte mer er fri,
 og selv vil de dog ha' ham i det tyske Slaveri.

Se, derfor vil jeg slaas som tapper Landsoldat.

Hurra, hurra, hurra!

For Pigen og vort Land,
 for Pigen og vort Land
 vi kæmpe alle Mand,
 ja, vi kæmpe alle Mand.
 Og ve det usle Drog,
 der elsker ej sit Sprog
 og ej vil ofre Liv og Blod for gamle Dannebrog,

Men kommer jeg ej hjem til min gamle Fa'r og Mo'r,

Kong Frederik vil trøste dem med disse hersens Ord:

"Sit Løfte har han holdt, den tapre Landsoldat."

Hurra, hurra, hurra!

P. FABER.

I BARNDOMMENS DAGE NAAR GLADE VI GAAR.

I Barndommens Dage, naar glade vi gaar
 med Roser paa smilende Kind,
 da se vi ej Englen, som skærmende staar
 og titter i Hjertet os ind.
 Nu vide vi først, hvad vi ejed en Gang,
 nu ved vi først hvad det var værd,
 det var en saa dejlig bedaarende Sang,
 som aldrig vi høre mer.

I Barndommens Dage var alt som et Hav
 af Perler og flydende Guld,
 da vidste vi ikke, der fandtes en Grav,
 et Gemme blandt Stene og Mild.
 Hver Sorg, som vi havde, var dræbende stor,
 endskønt den var lille mod dem,
 som senere knugede os ned mod Jord,
 langt bort fra vort Barndoms Hjem.

I Barndommens Dage da ønskede vi:
 Gid blot Du var voxen og stor,
 gid Skole og Tvang og alt Skænd var forbi,
 og selv Du var Fa'er eller Mo'er!
 Men naar vi saa voxne blandt Sorgerne gaar,
 da se vi saa sorgfulde hen
 og ønske, mens Taarer i Øjnene staar
 Ak, gid jeg var Barn igen!

L. MØLLER.

DER ER SAA STILLE —

Der er saa stille i vor Gaard,
 nu sover baade Fa'er og Mo'er;
 før mit Øje jeg lukker til,
 min Jenses Brev jeg læse vil:

Min egen søde, rare Jens,
 jeg skrevet har til Dig, imens
 de andre gaaet er i Seng;
 læs saa mit Brev, min rare Dreng.

Du skriver, at Du har det godt,
 og at Du nys en Snor har faa't,
 Jeg ved jo, den betyde skal,
 at Du er Underkorporal.

Du skriver, at Du godt det har,
 men Pølserne de opspist var;
 derfor vil Fa'er og Mo'er og jeg
 en Sulepose sende Dig.
 En Æggekeg, en Brik Smør,
 en Ost af dem, vor Mo'er selv gør,
 et Lammelaar saa fedt, saa fedt,
 trej Pægle Kummenakavit.

De uldne Hoser'er fra Mo'er,
 de er saa lige hjemmegjord',
 men Mavebæltet er fra mig,
 pas paa Du ej forkøler Dig.

Her ved vor gode gamle Gaard
 Kartofflerne saa prægtigt staar,
 og vores Gris er tyk og fed,
 saa han knap vrikke kan afsted.

Vor blakked' Ko hun har det godt —
 hun nylig Tvillinger har faa't,
 og det har Smedens Maren med,
 hun har det godt, saa vidt jeg ved.

Nu har vi faa't vor nye Degn,
 han er saa bitte og saa klejn,
 og Præsten syn's saa godt om ham,
 men meget bedre om hans Madam.

Til Barselgilde har vi væ't,
 og der blev ædt og drukket tæt,
 og Mølleren, han tog et Tav,
 saa han er Skidtmands den Dav i dav.

Fra Lejren snart Du hjemad skal,
 saa holder vi til Jul et Bal,
 og først i Dans for hver en Ka'l
 gaar vores lille Korporal.

Nu vil jeg ikke skrive mer,
 Du hilses nu fra en og hver,
 fra Fa'er og Mo'er og fra din Ven,
 din tro hengivne Karen Rasmussen.

SØREN PIPPERUPS FØRSTE KÆRLIGHED.

Jæ hade te min Mesters Berthe
 en Kærlighed — ja, den var ren!
 Men hun var falsk, aa hinnes Hjerte

de va saa haardt som Kampensten.
Jæ stod i Bøstenbennerlære,
jæ va kons Dreng og ente mer,
men hinnes Løst var Guld og Ære:
hun velle na en tysk Balber.

Hun va mit Haab, hun va min Løkke,
hun va min Tanke Da aa Nat,
te jæ fek gort mit Svennestøkke
aa kom i Frakke aa i Hat.
Nu fek jæ Ring i begge Øren,
aa jæ fek tændt en "Radekop,"
nu va jæ ente længer Spøren,
jæ va den onge Pippetop.

Aa nu be der en Gratuleren,
aa der be Bal paa vores Kro,
aa jaj aa Tysken — ham Balberen —
vi friede nu begge to.
Men Amor, han æ Landsforrædder,
aa Mester mæ, de ku jæ se,
aa Berthe, hun va ente bædder;
di holdt mæ Tysken alle tre.

Saa daali har jæ aldrig vaaren,
jæ husker blot, di bar me hjem,
aa da jæ vovnd næste Maaren,
saa sa' jæ bare: "Den var slem!"
De skønne Drømme, di var fløjne,
den nye Hat var liesaa,
ud gik jæ mæ to brune Øjne,
men jæ kom jæ mæ ed Par blaa.
ERIK BØGH.

PJALTENBORGS BRAND.

Julia Julia
Julia Julia Hopsasa!
Julia Julia,
søde Julia!

Den Vægter standser i sit Vers,
Brand han brøler og gør Kommers,
det klemter støt fra Taarnets Top,
Sprøjterne kommer i fuld Galop.
Julia o. s. v.

Hej Vægter, hvor skal Slaget staa?
Oppe paa Hjørnet af Aabenraa.
Ih, Gud bevares, skal den Sorg
ramme det prægtige Pjalttenborg!
Julia o. s. v.

I Borgen boede der en Flok
Lazarusser — det ved jeg nok —
men fine Folk man ogsaa fandt,
Jøsses, der boede en Løjtenant!
Julia o. s. v.

Og hvem der nu i Sengen laa,
naaede knapt at faa Buxer paa,
men hvem der stod og sov, Hurra!
frelste sit Liv og sit Tøj endda!
Julia o. s. v.

Og der kom en, og der kom to,
en paa bare Ben, en paa Sko,
en kom med Hat, og den var graa,
og tænk, saa havde han Sokker paa.
Julia o. s. v.

En drukken Mand de slæbte ned,
mens til Værten han raabte vred:
Fire Skilling gav jeg Dig, min Ven,
maa jeg saa be' om de to igen!
Julia o. s. v.

Hvor mange Men'sker der er brændt!
er mig endnu ej ret bekendt —

om hvem det er, man kan ej se,
thi man finder kun Maverne!
Julia o. s. v.

En kemisk Svovlstik, blev der sagt,
har vort Pjalttenborg ødelagt —
hvad er da Verdens Glans og Skin
alt mod en usselig Fyrrepind?
Julia o. s. v.

ADOLPH RECKE.

VORT LAND, VORT LAND. Mel. af Pacius.

Vort Land, vort Land, vort Fædreland,
du Havets yngste Søn,
som plasker i det blanke Vand
og tumler med det hvide Sand
og svinger, lys og mild og skøn,
hver Vaar din Fane grøn!

Du fik ej Sølvbræ til Hat,
til Skjold ej sorte Skær!
men i dit Fløjelsbælte sat
der er af gyldne Ax en Skat,
og Silkekappen, som du bær,
har Bræm af Svanefer.

End er af Sind du blød og veg
og end af Vilje svag;
du sysler helst med Skæmt og Leg,
men blinker ej for Sværdets Æg,
og gaar saa kaad og kæk i Slag,
som andre til et Lag.

Og faar du Lov at voxer ud
ved Friheds sunde Marv,
du vorder nok en Kæmpe prud
og fæster dig en Kongebrud
og løfter, klog paa eget Tarv,
de store Fædres Arv.

C. PLOUG.

KOMMER HID, I PIGER SMAA. Mel. af C. E. F. Weyse.

Kommer hid, I Piger smaa!
Strengen vil jeg røre,
Taarer skal i Øjet staa,
naar min Sang I høre;
om saa bold en Ungersvend,
alle fagre Pigers Ven,
sørgelig jeg sjunger.

Vaaren er nu kommen nær,
Dagene sig længe,
Vaaren har I Piger kær,
Blomster gro i Enge;
dog I skal i sene Aar
mindes, at I saa en Vaar
med bedrøvet Øje.

Ak, thi før sig op af Jord
Blomsten kunde trænge,
falmede en Blomst i Nord,
som skal mindes længe;
Villemoes var Blomstens Navn,
og ej glemmes tunge Savn
midt i Blomsterflokken.

Han var Dreng, men stod som Mand,
medens I var spæde;
staa og slaa for Fædreland
var den unges Glæde.
Strømmen gaar mod København,
Kongedyb er Strømmens Navn,
der blev Helten viet.

N. F. S. GRUNDTVIG.

GUD BESKÆRME DANMARKS RIGE.
Mel. af J. Haydn.

Gud beskærme Danmarks Rige,
Danmarks Konge, Folk og Land!
Lad i Vælde Danmark stige,
styrk til Stordaad hver dets Mand,
at dets Fjender ræd maa vige
fra dets blomsterklædte Strand,
Gud beskærme Danmarks Rige,
Danmarks Konge, Folk og Land!

Freden bo i Danmarks Have,
Retfærd gaa i Flidens Spor;
Møje krydre hver en Gave,
Ploven lokker frem af Jord,
medens Kjølen over Have
henter Velstand til vort Nord.
Gud beskærme Danmarks Rige,
Danmarks Konge, Folk og Land!

Gudsfrygt bo i Kongens Hjerte,
Retfærd sidde ved hans Haand,
Visdom sprede med sin Kerte
Sandheds Drag omkring hans Aand.
Og til Folkets Fryd og Smerte
lænke ham et Demantbaand!
Gud beskærme Danmarks Rige,
Danmarks Konge, Folk og Land!

Højt paa Kraftens Egestamme
vaje Danmarks elskte Flag,
lyst i Kampens Nat det bramme
sejerrig som Ærens Dag;
Dannebrogets Troskabsflamme
brænd til Jordens sidste Dag!
Gud beskærme Danmarks Rige,
Danmarks Konge, Folk og Land!
N. DAVID.

JYLLAND MELLEML TVENDE HAVE.
Mel. af P. Heyse!

Jylland mellem tvende Have
som en Runestav er lagt,
Runerne er Kæmpegrave
inde midt i Skovens Pragt
og paa Heden alvorstor,
her, hvor :: Ørknens Luftsyn :: bor.

Jylland, du er Hovedlandet,
Højland med Skovensomhed,
vildt i Vest med Klittag Sandet
løfter sig i Bjergets Sted.
Østersø og Nordhavsvand
favnes :: over Skagens :: Sand.

Heden, ja, man tror det næppe,
men kom selv, bese den lidt!
Lyngen er et pragtfuldt Tæppe,
Blomster myldre milevidt.
Skynd dig! Kom! Om føje Aar
Heden :: som en Kornmark :: staar.

Jylland mellem tvende Have
som en Runestav er lagt,
Portid mæle dine Grave,
Fremtid folder ud din Magt.
Havet af sit fulde Bryst
synger :: højt om Jyllands :: Kyst.
H. C. ANDERSEN.

DANMARK, DEJLIGST VANG OG VÆNGE
Mel. af P. E. Rasmussen.

Danmark, dejligst Vang og Vænge,
lukt med Bølgen blaa,
hvor de vakre, voxne Dreng
kan i Leding gaa

mod de Tyske, Slaver, Vender,
hvor man dem paa Tog hendsender —
en Ting mangler for den Have:
Ledet er af Lave.

Ved Guds naadig Forsyn hegnes
dog det meste Land,
og hvad under Danmark regnes,
nyder Værn af Vand.
Ingen Nabo, som vil vinde,
tør paa Danmark gaa i Blinde;
blev kun Ledet hængt til Rette,
skulde vel det tætte!

Saadan talte Dronning Thyra,
ret kaldt Dannebød:
"I, som staa for Danmarks Styre,
fatter frejdigt Mod!
Gabet kan vi vel tillukke,
saa vi os ej lader plukke
af hver fremmed Løbeskytte,
der faar Lyst til Bytte.

Fra Moradset Vest ved Strande
til Møsund i Sli
vi vil os en Vold bemande,
gøre snæver Sti.
Om Forlov skal hver Mand bede,
hvis han agter ind at træde;
nødig skal han atter fare
hjem med stjaalen Vare!"

Dannemark vi nu kan ligne
ved en frugtbar Vang,
hegnet trindt omkring, Guds signe
det i Nød og Trang!
Gid som Korn opvoxe Knægte,
der kan frisk mod Fjenden fægte
og om Dannebød end tale,
naar hun er i Dvale!

L. O. KOK.

DANEVANG MED GRØNNE BRED.
Mel. af C. E. F. Weyse.

Danevang med grønne Bred
ved den blanke Vove!
I dit Skød er Kærlighed,
Fred i dine Skove;
Fuglen synger højt i Sky
over Kæmpehøje,
men i Dalen smiler bly
Vaarviolens Øje.

Danevang, din Blomsterarm
Fædrene omslynged';
kærlig gløder Sønnens Barm,
hvor hans Vugge gynged'.
I de danske Fædres Spor,
under Egeskygger,
der, hvor Troskabsfuglen bor,
Enigheden bygger.

En er Fader for os her,
vi har fælles Moder:
Danmark er vor Moder kær,
Danmarks Søn vor Broder.
Som et Hjerte, Favn i Favn,
Broderfolket flamme;
juble højt dit Fadernavn,
gamle Skjoldungstamme!

Hil dig, Drot! og hil dig, Land
ved den blanke Vove!
Blomsterør, grønne Strand!
lyse Bøgeskove!
Her er Troskabsfuglen graa,
Fædres Høje grønne,

Vennen trofast, Himlen blaa,
Slettens Møer skønne!

Her er Sang og Harpeklang,
her er Fry og Gammen,
her vi slumre skal engang
broderlig tilsammen.
Her vi leve skal og dø,
som de Fædre gæve!
Leve Konge, Ven og Mø!
Gamle Danmark leve!

B. S. INGEMANN.

ROSEN BLUSSER.

Mel. af C. Mortensen.

Rosen blusser alt i Danas Have,
lilfuld fløjter vist den sorte Stær,
Bier deres brune Nektar lave,
Hingssten græsser stolt paa Fædres Grave,
Drengen plukker af de røde Bær.

Her imellem Havets dybe Kløfter
gives aldrig Vaar og Sommerpragt;
Hvalen, kold og dum, ved Skibet snøfter,
tavse Fugl de brede Vinger løfter
med sit Bytte fra den vaade Jagt.

Mine Venner i den danske Sommer,
mindes I den vidt forrejste Mand,
som saa langt fra Danas fagre Blommer,
her, hvor Sydens Blæst paa Sejlet trommer,
flakker fra sit elskte Fødeland?

Udi Øst og Vest, og hvor jeg vanker,
drømmer jeg om jer ved Danmarks Sund;
selv iblandt Constantias fulde Ranker
mindes jeg med længselsfulde Tanker
Løvet i Charlottes Bøgelund.

Fattig Mand, som pløjer danske Lande,
ryster Æbler af sit eget Træ,
har en kraftig Arm, en kløgtig Pande,
Korn paa Marken, Mælk i sine Spande;
Kvien staar i Græsset over Knæ.

Ja, vor danske Jord er sommerfrodig,
der er Kræfter ved det danske Brød!
Derfor er den danske Mand saa modig,
derfor var Normannens Kniv saa blodig,
derfor er den danske Kind saa rød.

Dersom slikt for Fattigdom du tyder,
Østens atlaskklædte, rige Mand!
glad mit sorte, danske Brød jeg bryder,
takker Gud, mens fra min Læber lyder:
"Danmark er et lidet, fattigt Land!"
POVL M. MØLLER.

KONG KRISTIAN.

Mel. af D. L. Rogert.

Kong Kristian stod ved højen Mast
i Røg og Damp;
hans Væрге hamrede saa fast,
at Gotens Hjälm og Hjerne brast:
da sank hver fjendtlig Spejl og Mast
i Røg og Damp.
Fly, skreg de, fly, hvad flygte kan,
hvo staar for Danmarks Kristian
i Kamp?

Niels Juel gav Agt paa Stormens Brag;
nu er det Tid!
Han hejsede det røde Flag
og slog paa Fjenden Slag i Slag;
da skreg de høit blandt Stormens Brag;
nu er det Tid!

Fly, skreg de, hver, som ved et Skjul,
hvo kan bestaa for Danmarks Juel
i Strid.

O, Nordhav, Glimt af Wessel brød
din tykke Sky;
da tyede Kæmper til dit Skød,
thi med ham lynte Skræk og Død,
fra Valen hørtes Vraal, som brød
den tykke Sky.
Fra Danmark lyner Tordenskjold,
hver give sig i Himlens Vold
og fly.

Du Danskes Vej til Ros og Magt,
sortladne Hav!
Modtag din Ven, som uforsagt,
tør møde Faren med Foragt,
og stolt som du mod Stormens Magt,
sortladne Hav!
Og rask igennem Larm og Spil
og Kamp og Sejer før mig til
min Grav!

J. EWALD.

DER ER ET YNDIGT LAND.

Mel. af H. E. Krøyer.

Der er et yndigt Land,
det staar med brede Bøge-
nær salten Østerstrand.
Det bugter sig i Bakke, Dal,
Det hedder gamle Danmark,
og det er Frejas Sal.

Der sad i fordums Tid
de harniskklædte Kæmper,
udhvilede fra Strid;
saa drog de frem til Fjenders Men;
nu hvile deres Bene
bag Højens Bautasten.

Det Land endnu er skønt,
thi blaa sig Søen bælder,
og Løvet staar saa grønt;
og ædle Kvinder, skønne Møer
og Mænd og raske Svende
bebo de Danskes Øer.

Vort Dannebrog er smukt,
det vifter hen ad Havet
med Flagets røde Bugt.
Og stedse har sin Farve hvid
dit hellig Kors i Blodet,
o, Dannebrog, i Strid.

A. OEHLENSCHLÆGER.

DROSLEN SLOG I SKOV SIN KLARE TRILLE.

Mel. af J. Glæser.

Droslen slog i Skov sin klare Trille,
sang om Bøgens lyse, grønne Blad;
Duggens Perler faldt paa Roser vilde,
laa med Glans i Solens Straalebad.
Fatted' du den Klang i Fuglens Tone?
Højt den sang det rige Danmarks Lov,
sang, saa det gav Lyd i Skovens Krone:
Dejlig er den danske Bøgeskov.

Lærken svang sig fra sin skjulte Rede,
lystigt lød det, da mod Sky den fløj,
sang om grønne Mark og brune Hede,
sang om Bautasten paa Kæmpehøj.
Fatted' du den Klang i Fuglens Trille?
Genlyd gav den i vor Højtidsaal:
Prægtig er vor Hede, dyb og stille,
venlig Vaarens Krans om Høj og Dal!

Hjejlen fløjted' klagende og ene
hist, hvor Klitten, Jyllands Bolværk staar;
Bølgen slog i Takt mod Kystens Stene,
gik i Dans med Sølvkrans om Haar.
Fatted' du den Klang i Fuglens Klage?
Længe lød dens Sang om Vesterhav;
Bølgen høj og prægtig uden Mage
bruser over tusind Snækkers Grav!

Naar vor Sang om Danmark frem sig svin-
ger,

toner den saa klar som Droskens Slag,
mild og glad som Lærkens Stemme klinger,
alvorsfuld som Hjejleens Sang om Vrag!
Fuglesangen rører Hjertets Streng,
derfor klinge de paa samme Vis,
klinge blidt og ømt og klinge længe,
højtidsfuldt til gamle Danmarks Pris!"

V. ESMANN.

DE VOG DEM, VI GROV DEM.

Mel. af N. P. Hillebrandt.

De vog dem, vi grov dem en Grav i vor Have,
lagde dem ved Siden af den alfar Vej;
alle vore Blomster skal smykke deres Grave,
sønderjyske Piger, I forglemme det ej!
Hvem gemme vi vel ellers vore Kranse til!
Søster, hvad er det, du siger?
Lad Fjenden plukke Blomster der ude, hvor
han vil;

Nælder hos de sønderjyske Piger.

De ligger og lytter i Jorden dernede,
lytter til hvert Fodtrin paa den alfar Vej,
lytter, om paa Landsmaal en Læbe vil bede;
sønderjyske Piger, I forglemme dem ej!
Og skulde vi vel have saa glemsomt et Sind!
Søster, hvad er det, du siger?
De døde har vi tegnet os i Hjerterne ind;
de bor hos de sønderjyske Piger.

HOLGER DRACHMANN.

I DANMARK ER JEG FØDT OG BAAREN.

Mel. af H. Rung.

I Danmark er jeg født og baaren,
og der er alle mine Klæder skaaren,
og der har jeg fundet min Fæstemø,
med hende saa vil jeg leve og dø!
Mens Linden mon løves.

I Danmark løves Bøgeskoven
saa kønt som ellers ingensteds ved Voven,
derom synger mangen en lille Fugl,
mens Blomsten i Enge yndig er gul.

I Danmark blomstrer Dannekvinden
med Aftenrødens søde Smil paa Kinden,
og der har hun taget mig spæd i Favn
og lært mig med Kys mit Fædrelands Navn.

I Danmark lyder Hjertesproget,
og der er Sandhed ingen Mand for broget;
de to høre begge Vorherre til,
saa vel derfor Han og Dannemark vil.

I Danmark blomstrer Kærligheden,
Guldæbler modnes ned i Frode-Freden,
og der skal man finde de Vises Sten
i Bølgerne blaa, en Perle fuldren.
Mens Linden mon løves.

N. F. S. GRUNDTVIG.

MODERS NAVN ER EN HIMMELSK LYD.

Mel. af H. Rung.

Moders Navn er en himmelsk Iyd,
saa vide som Bølgen blaaner,

Moders Røst er den spædes Fryd
og glæder, naar Issen graaner,
sødt i Lyst og sødt i Nød,
sødt i Liv og sødt i Død,
sødt i Eftermædet!

Modersmaal er det Kraftens Ord,
som lever i Folkemunde;
som det elskes i Syd og Nord,
saa sjunges det sødt i Lunde,
sødt i Lyst o. s. v.

Modersmaal er det Rosenbaand,
som store og smaa omslynger;
i det lever kun Fædres Aand,
og deri kun Hjertet gynger,
sødt i Lys o. s. v.

Modersmaal er vort Hjertesprog,
kun løs er al fremmed Tale,
du alene i Mund og Bøg
kan vække et Folk af Dvale,
sødt i Lyst o. s. v.

Modersmaalet ved Øresund
og trindt i de grønne Lunde
dejligt klinger i allen Stund,
men dejligst i Pigemunde,
sødt i Lyst og sødt i Nød,
sødt i Liv og sødt i Død,
sødt i Eftermædet!

N. F. S. GRUNDTVIG.

DEJLIGE ØRESUND.

Mel. af C. J. Hansen.

Dejlige Øresund,
kantet med Klint og Lund,
stolte Byer, guldbesaa'de Agre!
Grænsen, som skiller ej,
gyngende Landevej,
over dig skal vore Toner flagre.

Over til Tychos Ø
Jomfruen, som i Sø
bader sig blandt flygtig Sejlervrimmel;
svandt hendes Glans end snart,
saa funkler evig klart
hendes Elskers Navn paa Nordens Himmel.

Over til Skaanes Kyst,
som hæver solbelyst
trindt sig bag de dybe, dunkle Strømme,
ret som de svarte os;
Byder kun Mørket Trods,
sent opfyldes eders lyse Drømme!

Der skal de hilse paa
Brødre, som grant forstaa,
hvad der faar vort Hjerte til at banke,
bringe dem dette Bud:
Her sprang med Skoven ud
Nordens Foraar i de unges Tanke.

G. PLOUG.

SLUMRER SØDT I SLESVIG JORD.

Mel. af J. P. E. Hartmann.

Slumrer sødt i Slesvig Jord,
dyrekøbt den blev ved eder!
Sommeren sit Blomsterflor
over eders Grave breder;
Mindet flvver som en Fugl
hen til Slesvigs grønne Vange,
synger der fra Gravens Skjul
ensomt sine simple Sange.

Ensom, thi de brystne Blik
ingen kærlig Haand har lukket,
ingen ven jert Haandtryk fik,
ingen hørte Afskedssukket.
Men for Danmark Sukket lød,
for dets Fremtid, for dets Lykke —
hvil da sødt i Jordens Skød,
hvil da sødt i Gravens Skygge!

Skøn er Døden, som I fik,
ingen skønnere der findes —
derfor vil med vaade Blik
heller ej vi eder mindes;
men hvor danske Hjerter slaa,
og hvor danske Toner klinge,
skal med Stoltthed store, smaa
Fædrelandets Tak jer bringe!
H. P. HOLST.

I DANMARK ER JEG FØDT.

Mel. af H. Rung.

I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme,
der har jeg Rod, derfra min Verden gaar.
Du danske Sprog, du er min Moders Stemme;
saa sødt velsignet du mit Hjerte naar.
Du danske, friske Strand,
hvor Oldtids Kæmpegrave
staa mellem Æblegaard og Humlehave,
dig elsker jeg, Danmark, mit Fædreland!

Hvor reder Sommeren vel Lomstersengen
mer rigt end her ned til den aabne Strand;
hvor staa Fuldmaanen over Kløverengen
saa dejlig som i Bøgens Fædreland?
Du danske, friske Strand,
hvor Dannebrogen vajer, —
Gud gav os den — Gud, giv den bedste
Sejer; —
dig elsker jeg! — Danmark, mit Fædreland!

Engang du Herre var i hele Norden,
bød over England; — nu du kaldes svag,
et lille Land, og dog saa vidt om Jorden
end høres Danskens Sang og Mejselslag.
Du danske, friske Strand,
Plovjernet Guldhorn finder, —
Gud giv dig Fremtid, som han gav dig Min-
der,
dig elsker jeg! — Danmark, mit Fædreland!

Du Land, hvor jeg blev født, hvor jeg har
hjemme,
hvor jeg har Rod, hvorfra min Verden gaar,
hvor Sproget er min Moders bløde Stemme
og som en sød Musik mit Hjerte naar.
Du danske, friske Strand
med vilde Svaners Rede,
I grønne Øer, mit Hjertes Hjem hernede,
dig elsker jeg! — Danmark, mit Fædreland!
H. C. ANDERSEN.

HØJE NORD. Mel. af J. Glæser.

Høje Nord, Friheds Hjem!
Ej for Mørket til at true,
men for Solen til at lue
og for Liv til at gro frem.
Lad det bryde, lad det gære!
Stem ej Strømmen, taal dens Brag!
Den skal bære
Grøde til en Sommerdag.

Høje Nord, Sangens Bø! —
Ikke den, der dvalebinder —
den, der tænder Glød paa Kinder,
først gør fri, og saa gør fro!

Kald dit Kor fra Skovens Sale!
Lær i Sky det Vinger slaa!
Lær det dale
dybest ned i Bondevraa.

Høje Nord, Haabets Borg!
Hvor det op i Mulmet vælder,
hvor utrættelig det melder
Vaarfryd efter Vintersorg.
Nyn det ind i Dreng kække,
saa de le ad Jætters Larm!
Lad det lægge
Lys i Tanken, Staal i Arm!

Høje Nord, Kæmpehal!
Det er Tid, at Kraften kendes,
det er Tid, at Sener spændes,
Tid til Stigen eller Fald.
Kald paa Heltene, der blunde!
Saml i et de skilte Raad,
og i Munde
læg os Ordet, som er Daad!

C. Hostrup.

UNGE GENBYRDS LIV I NORDEN. Mel. af J. H. Stunz.

Unge Genbyrds Liv i Norden!
Røst fra vore Fædres Grav!
Vil du styrre Verdens Orden,
bryde Aandens Baner af?
Vil du brede Oldtids Mørke
over Nutids klare Dag?
Vil du vække vilden Styrke,
Fordom, Had og Vaabenbrag?

Nej, du styrrer Tidens Slummer
for at vogte paa dens Tarv,
og du vrager tyske Krummer
for at løfte egen Arv.
Mens du kalder frontt tilbage,
frem du higer uden Sky;
mens du mindes gamle Dage,
herligt varsler du om ny.

Unge Genbyrds Liv i Norden,
Fortids-Røst og Fremtids Syn,
rul fra Læberne som Torden,
tænd i Sjølene som Løn!
Trøst de bange, styrk de svage,
flok de stærke Mand ved Mand!
Skab en ny, en evig Sage
om vort skønne Fædreland.

C. PLOUG.

JENS VEJMAND. Mel. af C. Nielsen.

Hvem sidder der bag Skærmen
med Klude om sin Haand
med Læderlap for Øjet
og om sin Sko et Baand,
det er saamænd Jens Vejmand
der af sin sure Nød
med Hamren maa forvandle
de haarde Sten til Brød.

Og vaagner du en Morgen
i allerførste Gry
og hører Hamren klinge
paany, paany, paany,
det er saamænd Jens Vejmand
paa sine gamle Ben,
som hugger vilde Gnister
af morgenvaade Sten.

Og ager du til Staden
bag Bondens fede Spand,
og møder du en Olding,

hvis Øjne staar i Vand —
det er saamænd Jens Vejmand
med Halm om Ben og Knæ,
der næppe ved at finde
mod Frostens mer et Læ.

Og vender du tilbage
i Byger og i Blæst,
mens Aftenstjernen skjælver
af Kulde i Sydvest,
og klinger Hammerslaget
bag Vognen ganske nær —
det er saamænd Jens Vejmand,
som endnu sidder der.

Saa jævned han for andre
den vanskelige Vej,
men da det led mod Julen,
da sagde Armen nej;
det var saamænd Jens Vejmand,
han tabte Hamren brat,
de bar ham over Heden
en kold Decembemat.

Der staar paa Kirkegaarden
et gammelt frønnet Bræt;
det hælder slemt til Siden,
og Malingen er slet.
Det er saamænd Jens Vejmands.
Hans Liv var fuldt af Sten,
men paa hans Grav, i Døden,
man gav ham aldrig een.

JEPPE AAKJÆR.

VI ELSKER VORT LAND.

Vi elsker vort Land,
naar den signede Jul
tænder Stjærnen i Træet med Glans i hvert
Øje,
naar om Vaaren hver Fugl
over Mark, under Strand
lader Stemmen til hilsende Triller sig bøje:
vi synger dit Lov over Vej, over Gade,
vi kranser dit Navn, naar vor Høst er i Lade,
men den skønneste Krans
blir dog din, Sante Hans!
den er bundet af Sommerens Hjærter saa
varme, saa glade.

Vi elsker vort Land,
men ved Midsommer mest,
naar hver Sky over Marken Velsignelser
sender,
naar af Blomster er flest,
og naar Kvæget i Spand
giver rigeligst Gave til flittige Hænder;
naar ikke vi pløjer og harver og tromler,
naar Koen sin Middag i Kløveren gumler:
da gaar Ungdom til Dans
paa dit Bud, Sante Hans!
ret som Føllet og Lammene, der frit over En-

gen sig tumler.
Vi elsker vort Land,
og med Sværdet i Haand
skal hver udenvælts Fjende beredte os
kende,
men mod Ufredens Aand
over Mark, under Strand
vil vi Baalet paa Fædrenes Gravhøje tænde:
hver By har sin Hex og hvert Sogn sine
Trolde,
dem vil vi fra Livet med Glædeblus holde;
vi vil Fred hertilands,
Sante Hans, Sante Hans!

den kan vindes, hvor Hjærterne aldrig blir
tvivlende kolde!

HOLGER DRACHMANN.

HVOR BØLGEN LARMER.

Mel. af C. E. F. Weyse.

Hvor Bølgen larmer højt fra Sø
om Danmarks gamle Rige,
hvor Bøgen kranser Land og Ø,
som Uskyld Slettens Pige,
der er min elskte Fødestavn,
der jubler jeg mit Danmarks Navn,
thi der er godt at være.

I Danmark knejser intet Fjæld.
ej gemme stolte Bjerge
det røde Guld til Ladheds Træl,
ej Jern til vældigt Værge;
men Guldet rigt paa Marken gror,
og Jernets Kraft i Armen bor,
uvæbnet har den Værge.

O, straal for Øjet uforsagt,
du Præg af Nordens Stempel!
Et Ord, et Haandslag være Pagt,
Og Barmen Troskabs Tempel!
Ja, Troskab, du est Danmarks Værn,
du est et Skjold af hærdet Jern,
du est vor Dannevirke.

O, Dannebrog, vort Himmelflag!
Tilaaend os Mod og Styrke!
Vift højt mod Sky i blodigt Slag,
spred Lys i Kampens Mørke!
Fra oven har en Stemme talt,
du ned til os fra Himlen faldt
og skal til Himlen hæves.

CHR. WILSTER.

SOLEN SANK BAG GRØNNE LUND.

Mel. af C. E. F. Weyse.

Solen sank bag grønne Lund,
og den klare, fulde Maane
mellem Sjølund's Kyst og Skaane
straaled' over Øresund.
Hvælved' om Uranienborg
sig den stjerneklare Bue.
Tychø stod i Maanens Lue,
monne Landet trindt beskue,
tankefuld, med dæmpet Sorg.

Og han Sagde: Fædreland!
Sig mig dog, hvad var min Brøde,
da din Søn du bort at støde
fra dit Hjerte nænne kan?
Har du glemt, hvad Verden ved?
Det var mig, som monne bære
op til Stjærnerne din Ære;
hele Himlen kan jo være
Vidne til min Sønlighed.

Mit Kaldæa her jeg fandt.
Ak! I elskte danske Sletter
vise jo i lange Nætter
Himmelen fra hver en Kant.
Skønne, lave Fædrejord!
Fremfor alle Verdens Lande
maa jeg elske dine Strande,
just paa dem bør Templet stande
for det høje Stjernekor.

J. L. HEIBERG.

JEG GIK MIG UD EN SOMMERDAG.

Dansk Folkemelodi.

Jeg gik mig ud en Sommerdag at høre
Fuglesang, som Hjertet kunde røre,
i de dybe Dale,
mellem Nattergale
og de andre Fugle smaa, som tale.

Der sad en Fugl i Bøgelunden,
sødt den sang i Sommer-Aftenstunden,
i de grønne Sale o. s. v.

Den sang saa sødt om dejligst Vang og
Vænge,
hvor Kærminder gro som Græs i Enge;
i de grønne Sale o. s. v.

Den sang og sødt om Bølger blaa og hvide
under Ø, hvor danske Snækker skride,
mellem grønne Sale o. s. v.

Den sang om alt, hvad det er Lyst at høre,
allerhelt hvad Hjertet dybt kan røre,
i de grønne Sale o. s. v.

Den sang, som ingen andre Fugle sjunge,
leged' lillig med min Moders Tunge,
i de grønne Sale o. s. v.

Den sang som talt ud af mit eget Hjerte,
Toner gav dem al min Fryd og Smerte,
i de grønne Sale,
mellem Nattergale
og de andre Fugle smaa, som tale.
N. F. S. GRUNDTVIG.

AMERICA.

National Hymn.

My country! 'tis of thee,
Sweet land of liberty!
Of thee I sing;
Land where my fathers died,
Land of the pilgrim's pride,
From ev'ry mountain side
Let freedom ring.

My native country! thee,
Land of the noble free,
Thy name I love;
I love thy rocks and rills,
Thy woods and templed hills,
My heart with rapture thrills,
Like that above.

Our Father's God! to thee,
Author of liberty!
To thee we sing:
Long may our land be bright
With freedom's holy light,
Protect us by Thy might,
Great God, our King.

DANISH NATIONAL HYMN.

King Christian stood by lofty mast,
In mist and smoke,
His sword was hammering so fast,
Thro' Gothic helm and brain it pass'd,
Then sank each hostile hulk and mast,
In mist and smoke.
"Fly!" shouted they, "for shelter fly!"
Who braves of Denmark's Christian the
stroke.

Nils Juel gave heed to the tempest's roar,
Now is the hour!
He flew his blood-red flag once more,

And smote upon the foe full sore,
And shouted loud thro' tempest's roar,
"Now is the hour."
"Fly!" shouted they, "for shelter fly!"
Of Denmark's Juel who can defy thepo w'r?"

North sea! a glimpse of Wessel rent
Thy murky sea!
Then champions to thine arms were sent;
Death's terror glared where'er he went;
And oft was heard a wail that rent
Thy-murky sky!
From Denmark thunders Tordenskiol!
Let each to Heav'n commend his soul and
fly.

O Path to Danish fame and might!
Dark rolling wave!
Receive thy friend who, scorning flight,
Meets ev'ry danger with despite,
As thou dost meet the tempest's might,
Dark rolling wave!
'Mid mingled pleasures and alarms,
'Mid war and victry be thine arms my grave!
JOHANNES EWALD.
(Translated by Longfellow).

DIXIE.

I wish I was in de land ob cotton,
Old times dar am not forgotten,
Look-away! Look-away! Look-away! Dixie
Land.
In Dixie Land whar I was bornin',
Early on one frosty mornin',
Look-away! Look-away! Look-away! Dixie
Land.

Chorus:
Den I wish I was in Dixie, Hooray! Hooray!
In Dixie Land I'll take my stand,
To lib and die in Dixie,
Away, away, away down south in Dixie,
Away, away, away down south in Dixie.

Old Missus marry "Will de Weaber,"
Willium was a gay deceaber;
Look-away Look-away! Look-away! Dixie
Land.
But when he put his arm around 'er,
He smiled as fierce as a forty-pounder,
Look-away! Look-away! Look-away! Dixie
Land.

Chorus: Den I wish I was in Dixie, etc.

His face was sharp as a butcher's cleaber,
But dat did not seem to greab 'er;
Look-away! Look-away! Look-away! Dixie
Land.

Old Missus acted de foolish part,
and died for a man dat broke her heart,
Look-away! Look-away! Look-away! Dixie
Land.

Chorus: Den I wish I was in Dixie, etc.

Now here's a health to the next old Missus,
An' all de gals dat want to kiss us:
Look-away! Look-away! Look-away! Dixie
Land.

But if you want to drive 'way sorrow,
Come and hear dis song to-morrow,
Look-away! Look-away! Look-away! Dixie
Land.

Chorus: Den I wish I was in Dixie, etc.

Dar's buckwheat cakes an' Ingun' batter,
Makes you fat or a little fatter;

Look-away! Look-away! Look-away! Dixie
Land.
Den hoe it down and scratch your grabble,
To Dixie's Land I'm bound to trabble,
Look-away! Look-away! Look-away! Dixie
Land.
Chorus: Den I wish I was in Dixie, etc.

MARCHING THROUGH GEORGIA.

Bring the good old bugle boys! we'll sing
another song—
Sing it with a spirit that will start the world
along—
Sing it as we used to sing it, fifty thousand
strong,
While we were marching through Georgia.

Chorus:
"Hurrah! Hurrah! we bring the Jubilee!
Hurrah! Hurrah! the flag that makes you
free!"
So we sang the chorus from Atlanta to the
sea,
While we were marching through Georgia.

How the darkeys shouted when they heard
the joyful sound!
How the turkeys gobbled which our commis-
sary found!
How the sweet potatoes even started from
the ground,
While we were marching through Georgia.
Chorus: Hurrah! Hurrah! etc.

Yes, and there were Union men who wept
with joyful tears,
When they saw the honor'd flag they had
not seen for years;
Hardly could they be restrained from
breaking forth in cheers,
While we were marching through Georgia.
Chorus: Hurrah! Hurrah! etc.

"Sherman's dashing Yankee boys will never
reach the coast!"
So the saucy rebels said, and 'twas a hand-
some boast,
Had they not forgot alas! to reckon with
the host,
While we were marching through Georgia.
Chorus: Hurrah! Hurrah! etc.

So we made a thorough-fare for Freedom
and her train,
Sixty miles in latitude—three hundred to
the main;
Treason fled before us, for resistance was
in vain,
While we were marching through Georgia.
Chorus: Hurrah! Hurrah! etc.

HENRY C. WORK.

THE STAR-SPANGLED BANNER.

Oh! say, can you see, by the dawn's early
light,
What so proudly we hailed at the twilight's
last gleaming,
Whose broad stripes and bright stars thro'
the perilous fight,
O'er the ramparts we watch'ed, were so gal-
lantly streaming?
And the rocket's red glare, the bombs burst-
ing in air,
Gave proof thro' the night that our flag was
still there,

Oh, say, does that star-spangled banner yet
wave
O'er the land of the free, and the home of
the brave.

On the shore, dimly seen thro' the mists of
the deep,
Where the foe's haughty host in dread
silence reposes,
What is that which the breeze, o'er the
towering steep,
As it fitfully blows, half conceals, half dis-
closes?
Now it catches the gleam of the morning's
first beam
In full glory reflected, now shines on the
stream;
'Tis the star-spangled banner: Oh, long may
it wave
O'er the land of the free, and the home of
the brave.

Oh! thus be it ever when free-men shall
stand
Between their loved homes and wild war's
desolation;
Blest with vict'ry and peace, may the heav'n
rescued land
Praise the pow'r that hath made and pre-
served us a nation.
Then conquer we must, when our cause it
is just,
And this be our motto, — "In God is our
trust!"
And this be our motto, — "In God is our
shall wave
O'er the land of the free, and the home of
the brave.

SAMUEL ARNOLD.

COMIN' THRO' THE RYE.

If a body meet a body comin's thro' the rye,
If a body kiss a body, need a body cry?

Chorus:
Ev'ry lassie has her laddie, nane, they say
ha'e I;
Yet a' the lad they smile on me, when
coming' thro' the rye.

If a body meet a body comin' frae the town,
If a body greet a body, need a body frown?
Chorus: Ev'ry lassie, etc.

Amang the train there is a swain I dearly
love mysel';
But what's his name, or where's his hame,
I dinna choose to tell.
Chorus: Ev'ry lassie, etc.

ROBERT BURNS.

LISTEN TO THE MOCKING BIRD.

I'm dreaming now of Hally, sweet Hally,
sweet Hally,
I'm dreaming now of Hally,
For the tho't of her is one that never dies;
She's sleeping in the valley, the valley, the
valley,
She's sleeping in the valley,
And the mocking bird is singing where she
lies.

Chorus:
Listen to the mocking bird, listen to the
mocking bird,
The mocking bird still singing o'er her grave,

Listen to the mocking bird, listen to the
mocking bird,
Still singing where the weeping willows
wave.

Ah! well I yet remember, remember, remem-
ber,

Ah! well I yet remember
When we gather'd in the cotton side by
side;

'Twas in the mild September, September,
September,

'Twas in the mild September,
And the mocking bird was singing far and
wide.

Chorus: Listen to the mocking bird, etc.

When the charms of spring awaken, awaken,
awaken,

When the charms of spring awaken
And the mocking bird is singing on the
bough,

I feel like one forsaken, forsaken, forsaken,
I feel like one forsaken,

Since my Hally is no longer with me now.

Chorus: Listen to the mocking bird, etc.

ALICE HAWTHORNE.

HOME, SWEET HOME.

'Mid pleasures and palaces, though we may
roam,

Be it ever so humble, there's no place like
home!

A charm from the skies seems to hallow us
there,

Which, seeks thro' the world, is ne'er met
with elsewhere.

Chorus:

Home! home! sweet, sweet home!

These's no place like home, there's no place
like home!

An exile from home, splendor dazzles in
vain;

Oh! give me my lowly thatch'd cottage
again;

The birds singing gaily, that come at my
call;

Give me them with that peace of mind,
dearer than all.

Chorus: Home! home! sweet, etc.

How sweet 'tis to sit 'neath a fond father's
smile,

And the cares of a mother to soothe and be-
guile;

Let others delight 'mid new pleasures to
roam,

But give me, oh! give me the pleasures of
home.

Chorus: Home! home! sweet, etc.

To thee I'll return, over burden'd with care,
The heart's dearest solace will smile on me
there;

No more from that cottage again will I
roam,

Be it ever so humble, there's no place like
home.

Chorus: Home! home! sweet, etc.

HENRY R. BISHOP.

OH! SUSANNA.

I came from Alabama, wid my banjo on my
knee,

I'm gwyne to Louisiana, my true love for to
see;

It rained all night the day I left, the
weather it was dry,

The sun so hot I froze to death, Susanna,
don't you cry.

Chorus:

Oh! Susanna, Oh don't you cry for me,

I've come from Alabama wid my banjo on
my knee.

I jumped aboard de telegraph, and trabbled
down de ribber,

De 'lectric fluid magnified and killed five
hundred nigger.

De bullgine bust, de horse run off, I really
thought I'd die;

I shut my eyes to hold my breath, Susanna,
don't you cry.

Chorus: Oh! Susanna, etc.

I had a dream de odder night when eb'ry-
thing was still,

I thought I saw Susanna acoming down de
hill;

The buckwheat cake was in her mouth, the
tear was in her eye;

Says I, "I'm coming from de south, Susanna,
don't you cry."

Chorus: Oh! Susanna, etc.

I soon will be in New Orleans, and den I'll
look all 'round,

And when I find Susanna, I will fall upon
de ground.

And if I do not find her, dis darkie' surely
die,

And when I'm dead and buried, Susanna,
don't you cry.

Chorus: Oh! Susanna, etc.

THE OLD FOLKS AT HOME.

Way down upon the Swanee ribber, far, far
away,

Dere's wha my heart is turning abber, dere's
wha de old folks stay;

All up and down de whole creation, sadly I
roam,

Still longing for de old plantation, and for
de old folks at home.

Chorus:

All the world am sad and dreary, eb'rywhere
I roam,

Oh! darkies, how my heart grows weary,
far from the old folks at home.

All 'round the little farm I wander'd, when
I was young,

Den many happy days I squander'd, many de
songs I sung;

When I was playing wid my brudder, happy
was I.

Oh! take me to my kind old mudder, dere
let me live and die,

Chorus: All de world am sad, etc.

One little hut among de bushes, one dat I
love,

Still sadly to my mem'ry rushes, no matter
where I rove;

When will I see de bees a humming, all
round de comb!

When will I hear de banjo tumming, down
in my good old home.

Shorus: All the world am sad, etc.

S. C. FOSTER.

NEARER, MY GOD, TO THEE.

Nearer my God, to Thee, nearer to Thee;
E'en tho' it be a cross that raiseth me,
Still all my song shall be, Nearer, my God,
to Thee,
Nearer, my God, to Thee, nearer to Thee.

Though like the wanderer, the sun gone
down,
Darkness be over me, my rest a stone.
Yet in my dreams I'd be, nearer, my God, to
Thee,
Nearer, my God, to Thee, nearer to Thee.

There let the way appear steps unto heaven;
All that Thou sendest me, in mercy given;
Angels to beckon me, Nearer, my God, to
Thee,
Nearer, my God, to Thee, nearer to Thee.

Or if on joyful wind, cleaving the sky,
Sun, moon, and stars forgot, upward I fly,
Still all my song shall be, Nearer, my God,
to Thee,
Nearer, my God, to Thee, nearer to Thee.
L. MASON.

DARLING NELLY GRAY.

There's a lone green valley by the old Ken-
tucky shore
Where we've whil'd many happy hours
away;
A sitting and singing by the little cottage
door,
Where dwelt my lovely Nelly Gray.

Chorus:
Oh! my poor Nelly Gray, they have taken
you away,
And I'll never see my darling any more;
I am sitting by the river and I'm weeping
all the day,
For you're gone from the old Kentucky
shore.

When the moon had climb'd the mountain
and the stars were shining, too,
Then I took my lovely Nelly Gray.
And I travel'd down the river in my little
red canoe
While the banjo so sweetly I did play.
Chorus: Oh! my poor Nelly Gray, etc.

Oh! my eyes are getting blinded and I can-
not see my way;
Hark! there's somebody knocking at the
door.
I hear the angels calling and I see my Nelly
Gray,
Farewell to my old Kentucky shore.
Chorus: Oh! my poor Nelly Gray, etc.
B. R. HANBY.

JUANITA.

Soft o'er the fountain, ling'ring falls the
southern moon;
Far o'er the mountain, breaks the day too
soon!
In they dark eye's splendor, where the warm
light loves to dwell,
Weary looks, yet tender, speak their fond
farewell!
Nita! Juanita! Ask thy soul if we should
part!
Nita! Juanita! Lean thou on my heart.

When in thy dreaming, moons like these
shall shine again,
And day-light beaming, prove thy dreams
are vain,
Wilt thou not, relenting, for thy absent lover
sigh,
In thy heart consenting to a pray'r gone by!
Nita! Juanita! Let me linger by thy side!
Nita! Juanita! Be my own fair bride!

THE LAST ROSE OF SUMMER.

English Air.

'Tis the last rose of summer left blooming
alone,
All her lovely companions are faded and
gone.
No flow'r of her kindred, no rosebud is nigh.
To reflect back her blushes, or give sigh for
sigh.
I'll not leave thee, thou lone one, to pine on
the stem;
Since the lovely are sleeping, go sleep thou
with them;
Thus kindly I scatter they leaves o'er the
bed,
Where they mates of the garden lie scentless
and dead.

So soon may I follow, when friendships de-
cay,
And from love's shining circle, the gems
drop away!
When true hearts lie withered, and fond
ones are flown,
O' who would inhabit this bleak world
alone?

THE OLD OAKEN BUCKET.

How dear to this heart are the scenes of my
childhood,
When fond recollection presents them to
view!
The wide-spreading pond, and the mill that
stood by it,
The bridge and the rock where the cataract
fell;
The orchard, the meadow, the deep tangled
wildwood,
And ev'ry loved spot which my infancy
knew:
The cot of my father, the dairy-house
nigh it,
And e'en the rude bucket that hung in the
well.
The old oaken bucket, the ironbound bucket,
The moss covered bucket that hung in the
well.

The moss-covered bucket I hailed as a
treasure,
For often at noon, when returned from the
field,
I found it the source of an exquisite pleas-
ure,
The purest and sweetest that nature can
yield.
How ardent I seized it, with hands that
were glowing,
And quick to the white-pebbled bottom it
fell,
Then soon, with the emblem of truth over-
flowing,
And dripping with coolness, it rose from the
well.
The old oaken bucket, the iron-bound bucket,

The moss-covered bucket arose from the well.

How sweet from the green, mossy brim to receive it,

As, poised on the curb, it inclined to my lips!

Not a full-blushing goblet could tempt me to leave it,

Tho' filled with the nectar that Jupiter sips. And now, far removed from the loved habitation,

The tear of regret will intrusively swell, As fancy reverts to my father's plantation, And sighs for the bucket that hung in the well.

The old oaken bucket, the iron-bound bucket, The moss-covered bucket which hangs in the well.

SAMUEL WOODWORTH.

Det vidunderlige Støv

Af FRED. FR. ANGELO HAASE.

Støvet spiller en vigtig Rolle i næsten ethvert Fænomen af Jordens Atmosfære. Uden Støv vilde Himlen være mørkere end vi ser den paa maaneløse Nætter. Det skyldes Støvet, at Himlen er blaa. Det er især paa Bjerghøjderne, at Skyen er saa intensiv blaa, fordi den renere Atmosfære indeholder kun de fineste Partikler. Støv spiller en højst vigtig Rolle i vor Atmosfære ved at afgøre eller bestemme Regnfaldet begrundet paa den Kendsgerning, at Damp flydende gør Støvparklerne.

Uden Støv vilde vi ingen Taage have, ingen Regn, ingen Sne, ingen purpurfarvet Solnedgang, ingen blaa Skyer. Selve Jordens Overflade, Træerne, Husene, tilligemed Mennesker og Dyr vilde være de eneste Genstand paa hvilke Dampene kunde kondenseres, og disse vilde begynde at dryppe, naar Luften vilde være tilstrækkelig afkølet. Om Vinteren vilde alt være bedækket med en Skorpe af Is, vore Klæder vilde blive saturerede med Vand, som vilde kondenseres paa dem. Paraplyer vilde være af ingen Nytte. Kort og godt, den Verden vi lever i vilde blive en ganske anden Verden, dersom der ingen Støv var.

SMAAT OG STORT

Der kommer aarligt sex Millioner Blyanter til Amerika fra Japan, hvor der findes rigeligt Graphite, og hvor 20 Fabriker i Tokio tilvirker Blyanterne. Før Krigen kom de fleste Blyanter til Amerika fra Tyskland.

★ ★ ★

I Sidstningen af det attende Aarhundrede levede der i England en Jarl, som holdt saa meget af at spille Kort, at han knap havde Tid at spise. Han lod sig derfor bringe nogle Stykker Skinke til Spillebordet, og Skinken var lagt ind mellem to Stykker Brød, saa Jarlen ikke skulde sætte Fedtpletter paa Kortene. Han var Jarl af Sandwich, hvilket er et Gods i Provinsen Kent. Og fra hans Tid stammer det engelske og amerikanske Navn paa Smørrebrød: Sandwich!

★ ★ ★

General Pershings Slægt har boet i Amerika gennem mange Generationer, men en Stamfader kom i 1724 fra Elsas. Han hed

Frederik Pföerschin og han var født tre Mil fra Rhinen. Da han giftede sig i Amerika forandrede han sit Navn til Pershin, og i Tidens Løb er der kommet et "g" til.

★ ★ ★

For 30 Aar siden stod Storbyen New Yorks Telefonliste trykt paa et lille Kort, der indeholdt 252 Navne. Nu er Listen en tyk Bog trykt med smaa Bogstaver.

★ ★ ★

Man skulde ikke tro, at det nogensinde var forbudt en engelsk Soldat at gøre Honnør for en overordnet Officer, men der hersker dog et saadant Tilfælde. Det er naar Soldaten staar paa Vagt udenfor Buckingham Paladset i London eller et andet kongeligt Slot. Han skal da ikke gøre Honnør for andre end selve Kongen — han kan staa og grine i Skægget ad alle Generalerne!

★ ★ ★

Dengang man opfandt Smørret havde man endnu ikke opfundet Bordkniven. Man smurte paa med Tommelfingeren. Man maa hjælpe sig som man kan!

★ ★ ★

Hvide Myrer skal være velsmagende! Det paastaar ialtfald de Indfødte paa de ostindiske Øer, som blander Myrerne med knust Korn og bager det.

★ ★ ★

Da man i England først opdagede at Kul kunde brænde og skabe Varme, var der ingen, der var særlig begejstret over denne Opfindelse. Røgen af Brænde og Tørv var man vant til; den var i Grunden ganske behagelig. Men Kulrøg var nederdrægtig! Derfor blev der i London vedtaget Love som forbød Brugen af Kul, der fandtes at være stinkende og usunde. Første Gang man overtraadte Loven fik man en Bøde, anden Gang skulde Ovnene nedrives — og der gives et enkelt Tilfælde under Edvard den 1ste, hvor en haardnakket Lovbryder blev hængt for at have brændt Kul!

★ ★ ★

I den sidste halve Snes Aar ser man ikke ret mange Vagabonder i Amerika, hvor de ellers plejede at befolke Jernbanelinierne gennem Landet og snyde sig til en lang Køretur ved at ligge paa Bremsbæjlerne under Fragtvojnene. Denne Plads er i de senere Aaringer bleven optaget af Graaspurve! I Nevada lægger man ofte Mærke til at Bremsbæjlerne paa de lange Fragttog mod øst er tæt besat med fiffige Spurve, som vil en Tur til Chicago eller New York. Formodentlig vender disse smaa Vagabonder tilbage samme Vej.

★ ★ ★

Det er ikke helt nemt for Nutidens Mennesker at finde paa noget nyt! Kunstige Arme eller Ben var f. Ex. i Brug i Egypten 700 Aar før Kristus Fødsel.

★ ★ ★

I de Forenede Stater er Telefonen mere anvendt end i noget andet Land. Her er en Telefon for hvert 9de Menneske eller en for hver to Familier. Og hver Telefon bliver i Aarets Løb brugt gennemsnitligt 200 Gange.

★ ★ ★

Det paastaas at man ikke kan være rigtig sikker paa at avle Hvide naar man kommer over 3,000 Fod over Havets Overflade. Men den gror dog ret godt i Amerika paa Hølandet foran Klippebjergene i Colorado og andre Stater. I Andesbjergene i Sydameri-

ka finder man Hvide i en Højde af 11,000 Fod.

★ ★ ★

Skatten til Forbundsregeringen i U. S. steg mægtigt under Verdenskrigen, og det blev derved for første Gang muligt at beregne hvor meget forskellige Brancher kunde tjene. En Skopudser paa et travlt Hjørne i Hovedstaden Washington maatte saaledes betale en aarlig Skat af en Indtægt paa \$18,000 — og hans eneste Indtægtskilde var Skopudsningen. En Piccolo i et Hotel i Washington havde en aarlig Indtægt paa \$6,000 — mest Drikkepenge.

★ ★ ★

Caruso, McCormick, Schumann-Heinck og de andre store Navne paa Operascenen og i Koncertsalen synger meget pænt af almindelige Mennesker at være. Men Nattergalens Stemme kan høres paa en Afstand af en Kvart dansk Mil (one English mile).

★ ★ ★

Hvor kan det være, at Barbererne i Amerika har de fjollede Skilte i Form af en Stolpe, der er malet med røde, hvide og blaa Striber, som løber om Stolpen i Spiral? Oprindelig var Stolperne kun røde og hvide, og det var et Tegnet paa, at her boede en Badskærer, som egentlig var en Slags Læge og kunde blodsætte — det var Meningen med den røde Stribe, og Kunderne troede, at de blev sunde og raske naar Blodet blev tappet. Senere var der en eller anden patriotisk Barber, som føjede den blaa Stribe til Skiltet.

★ ★ ★

Mennesket er dog nogle underlige Skabninger! Der er f. Ex. ikke nogen anden Skabning paa Jorden, der sover paa Ryggen, end netop Mænd og Kvinder.

★ ★ ★

I Bergen findes en ret mærkelig Kirke, som er bygget af et Stof bestaaende af Papir dyppet i en Blanding af ulæsket Kalk, Tykmælk og Hviderne af mange Tusind Æg. Dette Stof bruges i Norge ogsaa til andre Genstande end "Mursten."

★ ★ ★

Jordans Flod i Palæstina er den mest krogede Flod i Verden. Man maa sejle 220 miles for at naa saa langt som 60 miles i lige Linie.

★ ★ ★

Naar der falder en Tomme Regn paa en Acre Jord, da vilde denne Vandmængde fylde 600 Tønder med 45 Gallons i hver. Hvis det saa var det som det hed i Chr. Winthers Vise om Amerika, at "det regner med Limonade!"

★ ★ ★

Spidskjolen, som bæres ved Gala-Lejligheder, er ikke videre praktisk; men den har engang været det. Den blev først syet for Folk, der red paa en Hest, naar de færdedes fra et Sted til et andet. De lange Skøder var da i Vejen, og man lavede først Stopper og Knapper, saa Skøderne kunde heftes med Fligen bag i Ryggen. Senere syede man Frakkerne med hele Fligen skaaren bort.

★ ★ ★

Det bliver paastaet at Fingeraftryk er et ganske ufejlbarligt Kendetegn. Men hvad er ufejlbarligt i denne Verden? Det kan slaa fejl med Fingeraftrykket — dog kun i et Tilfælde ud af 17 Millioner!

★ ★ ★

I 1833 var der en Fuldmægtig i Patentkontoret i Washington, som blev saa led og ked

af sit Embede, at han bad om at blive flyttet til en anden Gren af Regeringen. Han paastod, at nu var altid blev oven opfundet — og saa var det ikke mere nødvendigt at sidde og drive i Patentkontoret!

★ ★ ★

Der er en Skotte, som har regnet ud at de Mænd, som regerer Verden, allesammen har blaa Øje. Og som Exempel nævner han: den nys afdøde Lord Kitchener, Theodore Roosevelt, Ex-Præsident Taft, Præsident Wilson, Lloyd George, Clemenceau, Asquith, Sir Douglas Haig, General Foch og General Pershing.

Og saa har han endda glemt I. C. Christensen!

★ ★ ★

Det er ikke mange Aar siden, at Beboerne kun fik Post en Gang hver ottende Maaned paa Spitzbergen. Nu faar de Dagens Nyheder to Gange om Dagen med den traadløse Telegraf.

★ ★ ★

Der var en Gang en Mand, som skyldte en anden \$280. Han blev krævet tidlig og silde, og tilsidst blev han saa rasende, at han besluttede sig til at betale — men det han besluttede sig til at betale — men det skulde gøres saa svært som vel muligt. Derfor gik han hen i en Bank og fik \$280 i luttet Pennies. Disse lagde han i Spande og sendte dem hen til sin Kreditor. Men Pengene blev afslaaet; det er nemlig ikke nødvendigt at modtage mere end 25 Cents i 1 Cents Stykker, og det samme gælder 5 Cts. Stykker — man behøver kun at modtage fem paa en Gang. 10 Cts., 25 Cts. og halve Dollars kan man betale med saa højt som \$10.

★ ★ ★

De fleste Mennesker tror, at det er et Indianerhoved man ser paa de gamle amerikanske en Cent Stykker. Det er imidlertid en lille hvid Pige med Indianerpynt paa Hovedet. I 1835 udsatte Regeringen en Præmie paa \$1,000 for den bedste Tegning til den nye Mønt. Paa samme Tid kom en Del indianske Høvdinge paa Besøg hos den store Fader i Washington, og her fik Regeringens Gravør, James Barton Longgrace dem at se. Han bragte dem hjem til sit Hus, og hans lille Pige legede med de strunke og alvorlige Høvdinge. Der kom ogsaa i Huset en Maler, som plejede at lege med den 10-aarige lille Pige, og da han saa hende klædt i Fjerpynten, tegnede han et Billede. Faderen syntes saa godt om det, at han indsendte det i Præmiekonkurrencen og denne Tegning vandt de Tusind Dollars.

★ ★ ★

Man siger, at der er en Undtagelse til enhver Regel. Men saa maa der jo ogsaa være en Undtagelse til den Regel, at der er en Undtagelse til enhver Regel. Man kan derfor sige, at den Regel, at der er en Undtagelse til enhver Regel tydeligt beviser, at der ikke er en Undtagelse til enhver Regel. Med andre Ord: Hvis det forholder sig saaledes, saa er det lige stik imod!

★ ★ ★

Lad os antage at man havde et Rør saa tykt som en Mand og man kunde drive det tvært igennem Jordkloden, saa det stak ud paa den anden Side af Jorden. Og sæt da, at en Mand blev hejset ned i Røret med Benene først og Hovedet opad. Naar han saa kom til Jordens Midte maa vi jo antage at han vilde gaa opad. Men vilde han komme ud af den anden Ende i Kina eller hvor

det nu blev, med Hovedet først eller med Benene først? Til den heldige Løser af dette Problem sender vi gratis et Numer af "Aarbogen 1922."

★ ★ ★

Der udtages aarligt mange snurrige Patenter, men det er jo langt fra dem alle der bringes til Anvendelse i den praktiske Verden. I Patentkontoret i Washington findes der Tegninger til følgende mærkelige Ting: et Tornado-sikkert Hus; det drejer paa en Tap, saaledes at det svinger med Vinden og ikke bliver revet bort; en Gummislange, som bæres indenfor Klædningen saaledes at man kan blæse paa sine Tæer naar de fryser; et Bidsel af Træ, som man skal sove med i Munden for at undlade at snorke; et lydløst Vækkeuhr — det ringer ikke, men trækker bare Personen ud af Sengen; en Maskine, der tæller Æg efterhaands som de bliver lagt, og en lille Gummilomme til at opbevare Tyggegummi i.

★ ★ ★

I Holland er der et Dige, som er 700 Aar gammelt og i al den Tid har beskyttet Lavlandet mod Havet. Det er 40 miles langt.

★ ★ ★

Der lever en lille Fugl i Mexico, som kan kruse sine Hovedfjer op saa Hovedet ligner

en dejlig og farverig Blomst. Naar Bien kommer for at suge Honning af denne Blomst, stikker Fuglen Næbbet frem og sluger Bien.

★ ★ ★

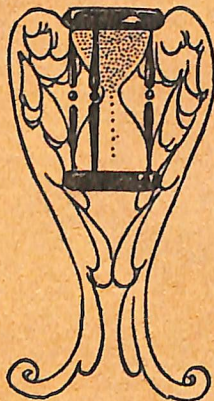
Det rigeste Tusind Kvadratmil i Verden ligger i Black Hills, South Dakota. Der findes næsten alle Mineralprodukter fra Guld til Cement.

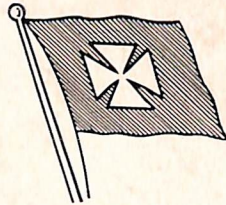
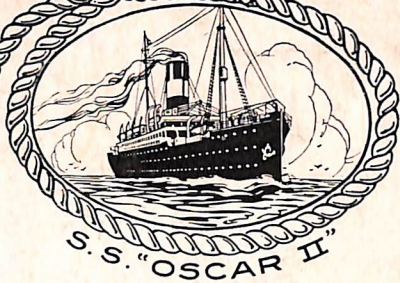
★ ★ ★

Det gamle Ordsprog, "Naar det regner paa Præster, drypper det paa Degnen," er blevet til paa følgende Maade:

Til Højtiden havde en Præst erholdt saa usædvanlig meget Flæsk i Offer, at han saa sig nødsaget til at lade en Del deraf anbringe til Røgning hos Degnen, overfor hvem han bemærkede, at "i Dag har det regnet Flæsk ned over Præsten."

Degnen gjorde nu en stærk Ild paa Skorstenen under Flæsken, men opstillede tillige nogle Pander og Kar for at opsamle det neddryppende Fedt. Nogle Uger senere lod Præsten da sit Flæsk afhente, men maatte nu undre sig over, saa mærkelig magert det var blevet. "Ja," bemærkede Degnen, idet han fremviste de fyldte Pander og Kar, "da det havde regnet paa Præsten, saa dryppede det paa Degnen!"

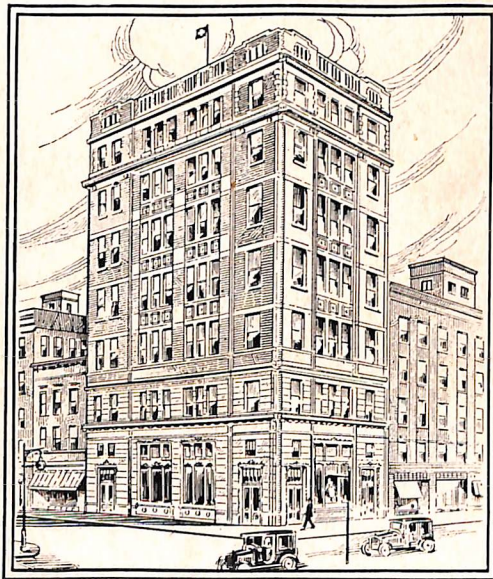
KUNDGØRELSE

Scandinavian = America Linien's

Passagerafdeling flytter fra No. 1 Broadway til den

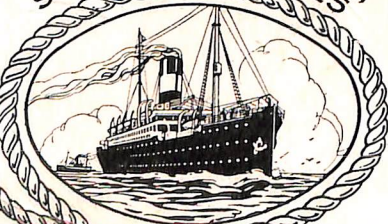
NYE SCANDINAVIAN AMERICAN BYGNING

Liniens nye Bygning overfor New Yorks landskendte U. S. Custom House og i de skandinaviske Generalkonsulaters umiddelbare Nærhed er ganske særlig velbeliggende og dertil lettilgængelig ad alle Storstadens Samfærdselsveje, dannende et bekvemt Udgangspunkt for alle Rejsende, som har Forretninger i Toldhusets Regeringskontorer eller som skal træffe Arrangementer angaaende Rejsepas til de skandinaviske Lande.

I denne vor rummelige Kontorbygning paa Hjørnet af Whitehall og Bridge Streets i New Yorks livligst pulserende Søfartsdistrikt vil der til vore Passagerers Raadighed staa saadanne øgede Bekvemmeligheder som disse fuldtud moderne indrettede Lokaler vil kunne byde dem.

S.S. "UNITED STATES"

27 Whitehall St.

NEW YORK CITY

omkring ved

den 1ste Januar, 1921

S.S. "FREDERIK VII"

